

HOVORY S BOHEM

pro mladé

Neale Donald Walsch

2001

2003

2006

[**www.andele-svetla.cz**](http://www.andele-svetla.cz)

[**www.vesmirni-lide.cz**](http://www.vesmirni-lide.cz)

Text zevnitř přední strany obálky:

Představte si, že byste mohli dát Bohu jakoukoli otázku a on by vám odpověděl. Na co byste se zeptali? Mladí lidé na celém světě kladou zajímavé otázky. Proto Neale Donald Walsch, jehož život se změnil v důsledku jeho rozhovorů s Bohem, měl další rozhovor. Je to velmi prostý a srozumitelný rozhovor. Odpovědi v této knize mohou změnit vaše názory na Boha, peníze, sex, lásku a na všechno, co vás ve škole učili. Jestliže vás zajímá, zda vám Bůh naslouchá, zda vám Bůh může opravdu pomoci, zda vás Bůh miluje a zda Bůh vůbec existuje, pak je tato kniha pro vás.

Neboť zjistíte, že vlastně nejde o autorův rozhovor s Bohem. Důležitý je váš vlastní rozhovor. A nejlepší čas začít, je právě teď.

Text zevnitř zadní strany obálky:

Neale Donald Walsch je autorem knih Hovory s Bohem, Přátelství s Bohem a Přijímání Boha; všechny tyto knihy se staly bestsellery. První kniha Hovorů s Bohem byla na seznamu bestsellerů půl druhého roku. Knihy byly přeloženy do sedmadvaceti jazyků a bylo jich prodáno mnoho milionů. Donald Walsch napsal deset dalších knih.

Walsch žije v jižním Oregonu se svou ženou Nancy. Společnými silami založili nevýdělečnou organizaci zvanou ReCreation, která má za cíl vracet lidi sobě samým. Walsch pořádá přednášky a duchovní semináře, které rozšiřují poselství obsažené v jeho neobyčejných knihách. Jeho nejnovější práce zahrnuje semináře pro mládež na celém světě a tuto knihu.

Text zadní strany obálky:

Vybrali jste si tuto knihu, protože žijete v šíleném světě a chcete jej změnit. Ve svém nitru, v hloubi své duše víte, jaký by život mohl být. Víte, že bychom neměli jeden druhému ubližovat. Víte, že nikdo nemá právo chtít všechno, brát si všechno, hromadit všechno, zatímco druzí mají tak málo.

Víte, že moc není právo. Víte, že důležitá je pravda a otevřenost a poctivost, nikoli postranní úmysly a intriky. Víte, že nic nezískáte, když něco získáte na úkor druhých.

Neale Donald Walsch

Předmluva

čas od času jsem ohromena nejen tím, kolik emocí cítím a kolik otázek si kladu, ale také tím, jakou vášní jsou tyto otázky živeny.

tyto otázky se týkají všeho v mém životě... počínaje tím „kdo je bůh a kam půjdu, až umřu?“ ... „proč jsem tady?“ ... „proč se nedokážu vyrovnat se svým tělem?“ ... „proč je sexualita považována za něco tak hanebného?“ ... „proč jsou války?“ ... a konče miliony dalších otázek (kterých je tolik, že je nemohu všechny vyjmenovat!).

mnohokrát jsem cítila odpor k odpovědím, které jsem dostávala ve škole a také od lidí, jimž jsem se měla obdivovat. některé odpovědi mi dodávaly odvalu, neboť rezonovaly s mými city. z jiných vyplývalo, že nemáme na vybranou, že žijeme v patriarchálním světě a že v životě existuje jen jediný cíl, na který se musíme soustředit, chceme-li být úspěšní.

slyšela jsem o nesnášenlivosti a odsuzování, o výlučnosti a konkurenci, všechny tyto názory (a mnoho dalších) odporovaly tomu, co jsem cítila ve svém nitru, připadaly mi zavádějící a klamné, nekonzistentní a pokrytecké, a přesto byly v naprostém souladu s tím, co jsem se učila, všichni tvrdili, že lidé jsou jeden od druhého odděleni, že někteří jsou lepší nebo horší než druzí, že na světě je takový nedostatek čehokoli, že musíme o všechno bojovat, a že jsem špatná, jestliže chci něco, co moji učitelé a celá společnost považují za správné.

všechny tyto názory jsem absorbovala... nikoli bez odporu a zmatku, nicméně jsem si je vyzkoušela, některé jen na milisekundu a pak jsem je odhodila; některé jsem zkoušela roky, abych je odhodila později, o některých přemýšlím dodnes. v té době jsem se také rozhodla, že se nevrátím k náboženství, jehož jsem se vzdala ve dvanácti letech, protože jsem je považovala za pokrytecké, strnulé a výlučné.

nejobtížnější na tomto rozhodnutí bylo, že jsem byla nucena navázat úplně nový vztah k bohu. ve své nenábožnosti jsem nevěděla, kde začít, a ačkoli jsem věřila v boha, trvalo mnoho let, než jsem opět navázala spojení se svým nově definovaným bohem takovým způsobem, který mi vyhovoval.

jednoho dne, po dlouhém turné, které trvalo půl druhého roku, jsem seděla sama na zahradě, kde často sedávám, když chci hluboce přemýšlet, uvědomovala jsem si hluboký konflikt, který se zrodil z mého pocitu vděčnosti nad tím, čeho jsem dosáhla, a zároveň z pocitu zklamání nad tím, jak mě můj úspěch izoluje a vzdaluje od druhých lidí.

dosáhla jsem všeho, co mě moje rodina a celá společnost učila, že bych dosáhnout měla. uvědomila jsem si, že moje úspěchy jsou přirozeným výsledkem mého úsilí a že moje úsilí je motivováno mnoha různými věcmi.

dvě z mých motivací mi připadaly naprosto zjevné: první (a nejsilnější) byla moje touha vyjádřit a pochopit sama sebe a svět ve kterém žiji. touha sdílet své osobní objevy a lásku s druhými se zrodila z mého pocitu, že mohu potvrdit zkušenosti druhých a že jim mohu nabídnout povzbuzení nebo útěchu.

měla jsem pocit, že bychom mohli být jeden druhému blíže, kdybychom měli podobné zážitky, a že když budu soucitná sama k sobě, možná tím inspiroji druhé, aby byli soucitní k sobě. a moje projevy by mohly být něčím, co by dalo druhým příležitost definovat sami sebe podle toho, zda na ně reagují s láskou nebo nenávistí.

druhou motivující silou byla moje touha dobře pracovat, abych uspokojila svou zvědavost a dověděla se, jaké to je dosáhnout onoho úspěchu, jehož jsem podle názoru společnosti musela dosáhnout, abych měla vůbec nějakou hodnotu jako člověk.

v té době jsem už poznala to, co společnost považuje za vrchol úspěchu, a přesto jsem měla pocit, že něco postrádám. a tak jsem se rozhodla, že zjistím, co to je.

odjela jsem tedy do Indie, abych se zbavila neustálého tlaku produkovat jednu gramofonovou desku za druhou, odjela jsem, abych mohla v klidu přemýšlet a získat co nejobektivnější pohled na svůj život.

jedné přítelkyni jsem řekla, že to, co budu dělat v Indii, bych mohla dělat na své vlastní zahradě, ale že je snazší být někde, kde se mě nikdo nebude ustavičně ptát „kdy natočíš další desku?“ (tato otázka je sama o sobě neškodná, ale v té době mi stěží pomáhala).

nejdůležitější na mé cestě do Indie byla skutečnost, že jsem šla sama do sebe. a ačkoli to nebylo poprvé, ještě nikdy jsem nešla tak hluboko, krajina, kterou jsem tam objevila, byla mnohem úžasnější než jakákoli země, kterou jsem kdy navštívila.

tuto doslovnou i symbolickou cestu jsem vykonala v době, kdy jsem už dosáhla statusu a slávy a našla nejpravdivější formu sebevyjádření a kdy jsem poznala všechno, co z toho vyplývá.

protože jsem toužila poznat klid, jaký jsem ještě nikdy nezažila, byla jsem ochotná opravdu se uvolnit, ode všeho. byla jsem ochotná zbavit se všech materiálních statků a všech symbolů společenského postavení, byla jsem ochotná udělat cokoli, abych se zbavila všech iluzí a našla hluboký klid. dokonce jsem byla ochotná zbavit se veškeré touhy vyjadřovat se prostřednictvím psaní a hudby, což byly formy sebevyjádření, v nichž jsem nacházela útěchu od dětství.

tím chci říci, že jsem byla připravena udělat cokoli, abych našla klid, ale nevěděla jsem, co to je.

přestože jsem přestala pracovat, necítila jsem radost, na kterou jsem měla právo (jak se ukázalo později, ztráta všeho nebyla tím, co jsem potřebovala, abych našla klid a porozumění... myslím, že nejdůležitější byla moje ochota udělat cokoli, co bylo třeba, a otevřít se všemu neznámému).

byla jsem připravena vzdát se svých vlastních očekávání a všeho, co ode mě očekávali druzí, chtěla jsem poznat, kdo jsou moji praví přátelé, a přehodnotila jsem všechny své vztahy, vzpomínám si, jak jsem říkala jedné přítelkyni, že by mě zajímalo, zda je vhodný čas, abych umřela, protože jsem měla pocit, že to je jakýsi druh smrti (zřejmě to smrt nebyla, a já jsem ráda), naslouchala jsem hlasům ve své hlavě, které hovořily o čemkoli jiném než o lásce (a tyto pásky edituji dodnes).

chtěla jsem si ujasnit, co je skutečným smyslem mého života: vyvíjet se, vyjadřovat se, přijmout se, milovat se a podporovat tento postoj v druhých, přemýšlela jsem o mnoha věcech, které mě společnost naučila, abych zjistila, zda slouží tomuto cíli. bylo to krásné a děsivé období, (dnes jsem ráda, když cítím to znovuzrození, když se ráno probouzím — ne VŽDYCKY — ale často.)

můj život se navenek nezměnil tak, jak jsem očekávala, ale změny v mém nitru změnily můj vztah k mnoha věcem.

na cestu do Indie jsem si vzala úžasnou knihu, která mě velice ovlivnila a pomohla mi objevit

mé nejhlubší pravdy, tato kniha, kterou napsal neale donald walsch, se jmenuje Hovory s Bohem, dala mi ji jedna přítelkyně krátce před mým odjezdem do Indie, myslím, že věděla v jakém jsem rozpoložení a měla pocit, že mi ta kniha dá povzbuzení a poznání, jež jsem byla připravena přijmout, kniha pro mě udělala mnohem víc.

když jsem ji objevila, okamžitě jsem se přestala cítit tak osamělá... měla jsem pocit, že mě druzí začínají rozumět. cítila jsem se méně šílená, při čtení jsem často plakala, cítila jsem inspiraci a útěchu, měla jsem pocit, že jsem ve spojení se vším živým, cítila jsem, že se mi dostalo uznání, bůh v té knize byl takový, jak jsem si boha vždycky představovala: bezpodmínečně milující, důsledný a nic neočekávající, měla jsem pocit, že se vracím domů.

vím, že se mi ta kniha dostala do ruky v pravý čas. a také vím, že kdybych takovou knihu měla dřív, nemusela bych prožít tolik zbytečného utrpení a osamělosti.

jsem moc ráda, že ta kniha dnes existuje a že si ji můžete přečíst, pokud chcete, a mám velkou radost, že byla vydána verze pro mladé lidi.

kéž vás osloví stejně, jako mě oslovily všechny předešlé Hovory s Bohem, a kéž si uvědomíte, že mnoho lidí všech generací má radost, že se podílíte na vytváření budoucnosti.

posílám vám poděkování za vaši odvahu a otevřenost, která je nutná pro čtení takové knihy, a děkuji vám za všechno, co děláte pro tuto zemi, ať už děláte cokoli, ať už to považujete za velkolepé nebo dojemně prosté, děkuji vám.

a věřím, že vám děkuje celý svět. za to, že jste přesně tím, čím jste, v tomto okamžiku.

**opatrujte se,
s láskou**

alanis morissette

(1)

KONEČNĚ ODPOVĚDI

Představte si, že byste mohli položit Bohu jakoukoli otázku.

Například:

Proč se moji rodiče nemohou mít rádi a proč nemohou zůstat spolu ?

Nebo...

Jak rozhodneš, kdo bude Alanis Morissette nebo Michael Jordan a kdo bude žít obyčejným životem ?

Nebo...

Proč nemohu mít sexuální poměr, aniž by to lidem vadilo ? O co tu vlastně jde ?

A představte si, že by vám Bůh odpověděl.

Například:

„Tvoji rodiče se **mohou** mít rádi a mohou žít spolu, ale musejí změnit své názory. I ty můžeš být v životě šťastný, i když se tvoji rodiče rozejdou, ale také budeš muset změnit **své** názory.“

„Já nerozhoduji o tom, kdo se stane Alanis Morissette a kdo bude žít obyčejným životem. O tom rozhodujete vy. A rozhodujete o tom v každém okamžiku. Problém je v tom, že si to neuvědomujete.“

„Můžete mít tolik sexuálních vztahů, kolik chcete, každý den svého života, a nikomu to nebude vadit. Ale nejdřív musíte pochopit, co je sex — a to může být něco jiného, než si myslíte.“

Chtěli byste slyšet víc ?

Brzy uslyšíte.

Tato kniha obsahuje podobné otázky od mladých lidí na celém světě. Odpovědi, které tu najdete, jsou tu jen proto, abyste měli o čem přemýšlet. Tato kniha tu není proto, aby vám dala „odpovědi“. Dostávat „odpovědi“ od druhých je to poslední, co potřebujete. Doufám, že vám tato kniha přiblíží vaše **vlastní** odpovědi.

Najdete-li si své vlastní odpovědi, možná překonáte beznaději, kterou občas cítíte ve svém nitru.

Tato kniha je výsledkem rozhovoru s Bohem. Tak dobře, dobře, vy ještě ani nevíte, zda Bůh **existuje, a tím** méně, zda s ním lze hovořit. Tím se teď nezabývejte. Jestliže nevěříte v Boha, považujte tuto knihu za literaturu. Mně to nevadí. Stejně to bude dobré čtení. Možná to bude nejlepší kniha, kterou jste kdy četli.

Já si opravdu myslím, že Bůh existuje, a opravdu věřím, že s námi komunikuje. Hovořím s ním pořád. Jak se to děje, to vám vysvětlím na následujících několika stránkách. Prozatím jen připusťte možnost, že se vám tato kniha dostala do ruky proto, aby změnila váš život, pokud budete mít zájem, a aby změnila život všech lidí kolem vás, pokud budete chtít.

A ani na okamžik si nemyslím, že by se vám dostala do ruky náhodou. **Sami jste ji k sobě zavolali.**

Zavolali jste ji, protože žijete v šíleném světě a chcete jej změnit. Někde ve svém nitru, v hloubi své duše víte, jaký by **život** mohl být. Víte, že bychom neměli jeden druhému ubližovat. Víte, že nikdo nemá právo chtít všechno, brát si všechno, hromadit všechno, zatímco druzí mají tak málo.

Víte, že moc není právo. Víte, že důležitá je pravda a otevřenost a poctivost, nikoli postranní úmysly a intriky. Víte, že nic nezískáte, když něco získáte na úkor druhých.

To všechno víte, a víte ještě mnohem víc.

Víte, že hodně z toho, co vás učí ve škole, je nesmysl. Kam se poděly přednášky o sdílení moci, o spolupráci, o přijímání rozdílu a oslavování rozmanitosti, kde jsou lekce o přirozené sexualitě a bezpodmínečné lásce ?

Kam se poděly kurzy o udržitelném způsobu života, o zodpovědné ekonomice a kolektivním vědomí ? Kam se poděly všechny **důležité** kurzy ? Není možné vyučovat čtení, psaní a

počítání v důležitých kurzech ?

Samozřejmě že to je možné, a vy to víte.

To všechno víte, a víte ještě mnohem víc.

*Víte, že politické systémy na této planetě nestojí za nic. **Tyto systémy nefungují.** Když volíme prezidenta, nedokážeme ani spočítat všechny hlasy. Nedokážeme najít způsob, který by zaručil, aby náš volební proces fungoval, a tím méně jsme schopni zaručit fungování politického procesu po volbách.*

To všechno víte, a víte ještě mnohem víc.

Víte, že v životě příliš mnoha lidí vládne pokrytectví. Nikoli v životě všech lidí, ale mnoha lidí. Tito lidé dělají něco jiného, než říkají. A přitom si myslí, že to nevidíte; myslí si, že se nedíváte nebo že nejste dost chytrí, abyste pochopili, že to, co vidíte, je pokrytectví.

To všechno víte, a víte ještě mnohem víc.

Víte, co naše společnost odměňuje a co ne, a že v tomto ohledu děláme všechno obráceně. Víte, že někomu platíme třicet milionů za to, že hraje baseball za New York Yankees, zatímco jiným platíme třicet tisíc za to, že ošetřují nemocné nebo učí naše děti. A uvědomujete si, že to je šílené.

To všechno víte, a víte ještě mnohem víc.

*Víte, že žijete ve společnosti, která se snaží **řešit** problémy toutéž energií, jež problémy **způsobila**; která zabíjí, aby lidem zabránila zabíjet, která užívá násilí, aby skoncovala s násilím, která užívá nespravedlnost ve jménu spravedlnosti, nerovnost ve jménu rovnosti, nesnášenlivost ve jménu snášenlivosti, války ve jménu míru a šílenství ve snaze najít zdravý zítřek.*

***Co je v nepořádku ?** ptáte se a **víte**, co není v pořádku. Nepotřebujete, aby vám to někdo říkal. Jen chcete, aby s tím někdo něco udělal. Chcete, aby toho někdo byl **schopen**. Neboť zatím všechno vypadá beznadějně.*

A proč to vypadá beznadějně ? V podstatě proto, že všichni lžou. Nikdo nechce říci, jak to skutečně je.

To se však změní.

Tady a teď.

V této knize.

(2)

ČAS PRAVDY

Vy mluvíte pravdu. A to se mi na vás líbí.

*Tím chci říci, že si nic nenamlouváte a že se nesnažíte nic namlouvat druhým. Prostě **jste**, a tak to je, a pokud se to druhým nelíbí, tak se jim to prostě nelíbí a tak to je, ale vy se kvůli tomu nebudete měnit, že ano ?*

*To znamená, že jste připraveni. Protože lidé, kteří **mluví** pravdu, jsou obvykle připraveni pravdu **slyšet**. To je dobře, protože teď budeme dělat něco opravdu zajímavého. Budeme hovořit s Bohem. Pokud však nejste připraveni, nebude to fungovat.*

***Rozhovor** fungovat bude, neboť ten zastavit nemůžete. Každý z nás hovoří s Bohem každou minutu každý den. Ale nebudete tomu „rozumět“. Budete to číst, ale nepochopíte to. Je to jako mnoho dalších věcí v životě. Musíte být připraveni.*

V současné době většina lidí připravena není. Většina lidí se nemůže hnout z místa. Tak tomu je už půl století. Padesát let staré myšlenky, padesát let staré způsoby — to vidíte všude kolem sebe.

Lidé nejsou připraveni. Tím myslím lidi, kteří těmto myšlenkám věří. Nejsou připraveni. Nejsou připraveni na změnu a nejsou připraveni na odpovědi, které by změnu přivodily. Alespoň ne většina lidí. Většina lidí není připravena.

Myslím, že vy připraveni jste. Proto mi dovolu, abych vám vysvětlil, o co tu jde.

*Napsal jsem knihu **Hovory s Bohem**, protože jsem se chtěl dovědět, proč můj život nefunguje, proč musím o všechno bojovat, jaká jsou pravidla a jak mohu „hrát“ a neztrácet čas. Také jsem chtěl vědět, jaký to má všechno smysl.*

Výsledkem tohoto volání o pomoc byl rozhovor s Bohem, který jsem vedl ve své mysli a který jsem později napsal na papír. Lidem se kniha líbila a nakonec byla přeložena do sedmadvaceti jazyků.

*Moje otázky pokračovaly a následovaly další knihy. A pak se mě někdo zeptal: „Proč nenapíšeš knihu pro mladé lidi ?“ Na to jsem odpověděl: „Protože nevím, na co se ptát.“ „Tak **proč se jich nezeptáš ?**“ odpověděl ten člověk.*

*A tehdy jsem se začal ptát mladých lidí, osobně i prostřednictvím internetu: **Na co byste se zeptali Boha, kdybyste mu mohli položit jakoukoli otázku ?***

Dostal jsem stovky odpovědí. Tady jsou některé z nich:

Proč dovolíš, aby byly děti znásilňovány ? Proč se každý nenarodil chytrý ? Proč je svět plný nenávisti ?

Proč existuje propast mezi generacemi ? Proč s námi rodiče nemohou hovořit ? A proč jsme pod takovým tlakem — ze strany rodičů, učitelů a všech ostatních ?

Je můj život ovládán osudem ? Proč nás ve škole učí fakta a ne myšlenky ? Budeš se mnou spokojen, když se k tobě vrátím ?

Proč musím ve třinácti platit v kině stejně jako dospělí, když nemohu vidět film pro dospělé ? To je nesmysl. Proč po sedmi hodinách vyučování musíme dělat ještě domácí úkoly ?

Nevím, co dělat se svou nově nalezenou sexuální identitou ? Jak to mám vysvětlit lidem, které miluji ?

Proč si lidé vymýšlejí tak hloupé zákony ? Jestliže jsi nás stvořil, kdo stvořil tebe ?

Jak je možné, že Bůh milosrdenství je tak nesnášenlivý ? Jak je možné, že tento nekonečně milosrdný Bůh člověka za všechno odsuzuje ? Proč odsuzovat zázraky, které léčí ? Proč zatracovat někoho na věky za prohřešky, které jsou přechodné ?

Proč si moji rodiče všimnou jen toho, co dělám špatně ? Proč chtějí dospělí, aby se s nimi jednalo s úctou, když se tak nechovají k dětem ?

Proč lidé umírají ? Proč nemůžeme žít věčně ? Jaký je život po smrti ?

Proč mohu v osmnácti umřít za vlast, ale nemohu si koupit studené pivo ?

Mám pocit, že musím být úspěšný — ve všem. Zdá se, že si to moji rodiče zoufale přejí. Ale co je to „úspěch“ ?

Nevím, zda mám kamarádit s populárními dětmi z bohatých rodin nebo se zavrhovanými dětmi z chudých rodin ? Proč se lidé musejí rozdělovat do různých skupin ?

Proč moji rodiče nemohou ani slyšet o sexu ? Bože, co je tak rozčiluje ?

Nejsou to úžasné otázky ? Na všechny se pokusíme odpovědět, stejně jako na mnoho dalších — týkajících se našeho vztahu k autoritám, volby vhodného povolání, užívání drog, partnerských vztahů a dalších životních zkušeností. Dokonce budeme hovořit o tom, jak vypadá Bůh.

Nejdřív se podíváme na jednu z těchto otázek, abyste viděli, jak tento proces funguje, a pak vám vysvětlím, jak funguje moje metoda „přijímání“ odpovědí.

Tuto otázku mi dala jedna mladá žena jménem Varinia.

PROČ DOVOLÍŠ, ABY BYLY DĚTI TĚLESNĚ A SEXUÁLNĚ ZNEUŽÍVÁNY ?

Varinia, moje milá přítelkyně, vím, že si v hloubi duše přeješ, aby byla ze světa odstraněna veškerá krutost. Totéž si přeje mnoho lidí a mnoho lidí pro to něco dělá.

Na světě je spousta případů sexuálního zneužívání, protože existuje spousta sexuální represe. Od narození nás doma i ve škole učí, abychom se styděli za své tělo a za svou sexualitu. V důsledku toho mají miliony lidí neuvěřitelné sexuální problémy.

Později budeme hovořit o tom, jak můžeš pomoci tohle všechno změnit a jak můžeš jednat s lidmi, kteří takové problémy mají. Ale ty se neptáš, proč existuje sexuální a tělesné zneužívání; ptáš se, proč to **dovolují** — a to je úplně jiná otázka.

ANO, JE TO JINÁ OTÁZKA. TAK PROČ TO DOVOLÍŠ ?

Když jsem stvořil život, udělal jsem to tak, že jsem se prostě rozdělil na nespočet malých částí. To je totéž, jako když řeknu, že jste byli stvořeni „podle obrazu Boha“.

A protože Bůh je stvořitel, znamená to, že vy všichni jste tvůrci. Máte svobodnou vůli, stejně jako mám svobodnou vůli já. Kdybych vám byl nedal svobodnou vůli, nemohli byste tvořit, mohli byste jen reagovat. Kdybyste mohli dělat jen to, co vám řeknu, nemohli byste tvořit a jen byste poslouchali.

Poslušnost není tvoření. Poslušnost je projev podřízenosti, nikoli akt síly. Bůh není nikomu podřízen a jelikož jste součástí Boha, ani vy nejste nikomu podřízeni.

Z toho důvodu se bouříte, jakmile jste **nuceni** něčemu se podřít. Podřizovat se je proti vaší přirozenosti, neboť je to znásilněním toho, čím jste v jádru své bytosti.

Mladí lidé si to uvědomují víc než dospělí.

ALE CO TI LIDÉ, KTERÍ SVOBODNĚ UDĚLALI NĚCO, CO UBLÍŽILO DRUHÝM ?

Takových lidí je hodně. A je pravda, že jsem tomu mohl zabránit. Nezabránil jsem tomu, protože životní proces je vyjádřením svobodné vůle. Život zbavený možnosti svobodného vyjádření je smrt, nikoli život.

Vyjádření svobodné vůle musí být dovoleno dokonce i tehdy, když to neslouží vyššímu dobru, jinak by se svoboda stala fraškou.

Slovo „svoboda“ a slovo „Bůh“ jsou synonyma. Bez jednoho nemůže existovat druhé. Aby mohl existovat Bůh, musí existovat svoboda.

Krása svobody však spočívá v tom, že svobodně se mohou vyjadřovat všechny bytosti, nejen některé. To znamená, že lidé na Zemi jsou svobodní **odstranit** ze svého kolektivního života sexuální a tělesné zneužívání.

Lidé jsou svobodní odstranit také ostatní formy násilí a utrpení, jež dnes snášejí.

JAK ?

Na tuto otázku vám odpoví tato kniha.

*Dialog tohoto druhu najdete ve zbytku celé knihy. Všechny „hlavní“ otázky — to jest otázky, kterými začínají jednotlivé části — jsem dostal od mladých lidí, jako jste vy. Některé doplňující otázky jsem položil já, protože jsem se domníval, že ti, kteří mi dali **první** otázky, by je položili, kdyby měli příležitost.*

Abyste lépe pochopili, jak tento „rozhovor“ funguje, jistě vám pomůže, když si uvědomíte, že každý člověk hovoří s Bohem každý den — a to zahrnuje i vás. Jenže vy tomu tak neříkáte.

Bůh hovoří ke všem z nás, neustále. Vesmír s námi neustále komunikuje. Život neustále vypráví životu o životě. Život nám neustále posílá zprávy.

Opravdovou moudrost lze najít v náhodné poznámce přítele, kterého potkáte na ulici; v textu písničky, kterou slyšíte v rádiu; ve sloganu, který uvidíte na ohromné reklamní tabuli za příštím rohem; v tichém hlase, který tiše šeptá uvnitř vaší hlavy — nebo v této knize... která se vám „náhodou“ dostala do ruky.

*Nyní nahradte slovo „Bůh“ v předešlé větě výrazem „opravdová moudrost“ a pochopíte, jak váš rozhovor s Bohem funguje. Bůh **nikdy** nepřestal inspirovat lidstvo — inspiruje nás tím, že nám posílá **zprávy a poselství**— myšlenky, texty písní, slova knih... všechno možné.*

Moje vlastní rozhovory s Bohem mají většinou podobu myšlenek, jež mi naplňují hlavu zejména ve chvílích, kdy žádám o pomoc — a kdy jsem ochoten být dostatečně klidný, abych slyšel odpověď. Bůh ke mně „hovoří“ hlasem, který nezní jako hlas určité konkrétní bytosti. Mluví ke mně „tichým hlasem“, jenž se podobá hlasu mých vlastních myšlenek.

*Ted' možná řeknete: „Takže to **jsou** vaše vlastní myšlenky ! Jak víte, že to je hlas Boha ?“ To je dobrá otázka. Když jsem ji položil Bohu, odpověděl mi takto:*

Neale, jestliže s tebou chci komunikovat, jak jinak to mám dělat ? Není nejlepší, když ti „dám

myšlenky do hlavy" ?

Když měl Tomáš Akvinský „myšlenky v hlavě“, neříkalo se, že byl inspirován Bohem ?

Když měl Amadeus Mozart „myšlenky v hlavě“, neříkalo se, že byl inspirován Bohem ?

Když měl Thomas Jefferson „v hlavě myšlenky“ o svobodě, neříkalo se, že byl inspirován Bohem, aby napsal deklaraci o „jednom národě pod vládou Boha“ ?

Co jiného mám dělat, když chci s někým komunikovat ? Myslíš si, že se objevím u jeho dveří v dlouhém bílém hábitu a podám mu svitek ? Myslíš si, že se objevuji v mlhavém mráčku nad jeho postelí a řvu své moudrosti do vzduchu ? Připadalo by ti to věrohodnější ?

To si myslíš ? Věříš, že čím je něco neuvěřitelnější, tím je to uvěřitelnější ?

Řeknu ti tohle: Vždycky přicházím k lidem **tím neuvěřitelnějším způsobem**. A dělám to z velice dobrého důvodu. **Chci, aby mi lidé věřili**. A přece mi nevěříte.

Většině lidí by připadalo neuvěřitelnější, kdybych se jim zjevil jako přízrak v bílém hábitu a podal jim tabulku s nějakou zprávou. I to jsem už zkusil. Ale **myslíš si, že se musím omezovat na něco takového ?**

Častěji — mnohem častěji — přicházím k lidem přirozenějším způsobem, jako součást života. Přicházím v podobě myšlenek, pocitů nebo inspirace, právě tak, jako přicházím teď k tobě prostřednictvím pocitů, které cítíš, a slov, která slyšíš a píšeš na papír.

Tato slova jsem slyšel a tak celý proces funguje.

Možná by se vám líbilo, kdybych řekl, že o svých otázkách dlouhé hodiny přemýšlím a mlčky se modlím a medituji, dokud nejsem osvícen a dokud se nechvějí boží energií proudící mým tělem. Ve skutečnosti však napíšu první větu, která mě napadne. Nic neopravuji a neměním. Prostě píšu to, co slyším. Jako bych psal diktát.

*Dělám to už deset let, od té doby, co mě životní okolnosti přinutily požádat Boha o pomoc. Tuto nejnovější knihu jsem napsal jen pro vás, mladé lidi, nejen proto, že mi to někdo poradil, ale také proto, že dostávám stovky dopisů, v nichž mi mladí čtenáři píšou, jak silně na ně zapůsobily moje **Hovory s Bohem** — a kladou mi spoustu otázek.*

Někteří čtenáři, kteří mi položili tyto otázky, mi řekli, že mohu v knize použít jejich jméno, zatímco jiní si to nepřejí. Proto jsem se rozhodl, že u těch, kteří s tím souhlasí, budu používat křestní jména a věk, kdežto otázky těch, kteří nechtějí být jmenováni, označím za „anonymní“.

Po dvou letech hovorů s mladými lidmi, jako jste vy, jsem požádal jednoho mladého člověka, jako jste vy, aby mi dělal asistenta a roztřídil vaše otázky do kategorií.

Několika pisatelům jsem odpověděl, abych viděl jejich reakci a dostal případné další otázky. A jak už jsem řekl, některé doplňující otázky jsem přidal sám, protože jsem si myslel, že by to pisatelé udělali sami, kdyby se mnou hovořili osobně. Jsou to především otázky, které jsem chtěl položit já sám. I ty jsem zařadil do této knihy. A tak jsem smíchal vaše hlasy se svým hlasem a napsal tento dialog.

*Některé odpovědi, které jsem dostal, byly adresovány mně a jiné přímo pisateli, který otázku položil. **Myslím, že některé odpovědi mohly být adresovány vám, čtenářům této knihy.***

Psát tuto knihu bylo pro mě velice vzrušující a mám pocit, že až ji budete číst, možná se

stane něco úžasného.

Až budete číst otázky a odpovědi, nejdřív s nimi budete (a) souhlasit, (b) nesouhlasit nebo (c) si nebudete jistí, co si máte myslit. A pak se to stane. V tom okamžiku si všimnete, co si myslíte a jak se cítíte **vy**. Objevíte moudrost ve svém vlastním nitru. V tom spočívá kouzlo každého dobrého rozhovoru a to je smyslem všech vašich rozhovorů s Bohem.

(3)

REFORMÁTOŘI

Jste fascinující a chcete vědět všechno. Ještě jste se nepřestali ptát. Někteří dospělí jsou také takoví, ale není jich mnoho. Je jich až příliš málo. Dospělí lidé většinou přijali určité náboženské nebo filozofické nebo politické názory a přestali klást otázky. Myslí si, že znají všechny odpovědi.

Ale neznají je. Lidé se dnes nechovají, jako by znali rozumné odpovědi. Ale většina z nich to nechce slyšet. Myslím, že vy to slyšet chcete. Myslím, že jste připraveni. To neznamena, že jste lepší. Znamená to, že jste jiní. Být jiný neznamena být lepší; znamená to být jiný.

To si musíte uvědomit.

A také si musíte uvědomit, že díky tomu, že jste jiní, můžete něco změnit.

Jste v předních řadách. Ale musíte si uvědomit, že být jiný jen proto, abyste byli jiní, je dětská hra. Něco jiného je být jiný proto, abyste něco **změnili**. To dělají ti, kteří chtějí, aby jejich život měl nějaký smysl. Ne v očích druhých (už dávno víte, že na tom nezáleží), ale ve svých vlastních očích.

Jsou lidé, kteří na této planetě opravdu něco dělají, a tito lidé mohou změnit svět.

Nezmění svět tím, že se z nich stanou vůdci a že ovlivní celou planetu (i když to někteří jistě udělají); nezmění svět tím, že budou stát nad davem a budou prohlašovat „následujte mě“ (i když to někteří jistě udělají); a nezmění svět ani tím, že budou psát bestsellery nebo hrát ve významných filmech nebo zpívat smysluplné písně (i když to někteří jistě udělají).

Změní svět tím, že se v něm budou klidně pohybovat, aniž si jich kdo všimne, kromě těch, jejichž životy ovlivní. Změní svět tím, že budou jiní. Že se budou chovat jinak. Ze budou žít jiným způsobem — jako by měli jiné zákony.

Tohle znamená být jiný — **snažit se něco změnit**.

Na to můžete říci: A **co na tom záleží ? Stejně se nikdy nic nezměnil** Ale ti, kdo tohle říkají, nevědí, že se náš život **může** změnit a že se může změnit celý svět. Jsou lidé — a mnoho z nich z řad mladých — kteří povznášejí kolektivní vědomí ve světě kolem sebe. Někteří to dělají velice zjevným způsobem, jiní téměř nepozorovaně, ale dělají to.

Tito lidé jsou reformátoři. Jsou prostě takoví. Když vstoupí do místnosti, všechno se okamžitě změní. Všechno je najednou jiné, snazší. Všechno je najednou dobré. A svět je na okamžik lepší.

Pravděpodobně víte, o jakých lidech tu mluvím. I vy můžete být takoví. Můžete být takoví v tomto okamžiku. Už dnes můžete patřit k reformátorům. Otázka však není, **zda** něco chcete změnit, jde spíš o to, **co** chcete změnit.

Tohle všechno vás přivedlo k této knize. Jak už jsem řekl, zavolali jste ji sami. Možná se vám dostala do ruky nepřímou cestou, ale to neznamená, že jste neučinili vědomé rozhodnutí, že si ji přečtete. Na určité úrovni jste takové rozhodnutí učinili, neboť jinak byste ji nedrželi v ruce. Možná jste ji zavolali nevědomě, ale v každém případě jste to **udělali**.

Proč ? Protože chcete změny a protože je chcete hned. Ne příští rok, ne někdy jindy, ne někdy „v budoucnosti“, ale už dnes. Protože jste připraveni.

Jste připraveni — tady a teď — prožívat moudrost a odvahu a pravdu, jež máte ve svém srdci. Chcete svou pravdu uplatnit ve svém životě. Přejete si, aby všichni lidé uplatňovali své nejvyšší pravdy, neboť **musí existovat jiný způsob života**. Vy to víte. Je vám to jasné.

Jak už jsem řekl, mnoho lidí nechce nacházet nové odpovědi a nechce nic měnit. Ani dnes, ani kdykoli jindy. Tito lidé nejsou ochotni vidět svět takový, jaký je, a tím méně si umí představit, jaký by mohl být.

Tito lidé nejsou připraveni.

Vy připraveni jste. Jestliže jste se **dostali až sem, určité připraveni jste**.

(4)

ROZHOVOR ZAČÍNÁ

Když jsem začal psát tuto knihu, věděl jsem, že vám chci říci o dalších zdrojích, které se zabývají otázkami a problémy, s nimiž se setkává mnoho mladých lidí. Proto na následujících stránkách občas uvidíte malé číslice, jako je tato.¹ Tyto číslice odkazují čtenáře na poznámky na konci knihy.

Na konci knihy najdete stručné, číslicemi označené poznámky, které se týkají toho, co jste právě četli. Obvykle se jedná o nějaký dodatečný materiál nebo zajímavý zdroj, jež vám chci doporučit.

Když jsem uvažoval o tom, jak tento rozhovor začít, přemýšlel jsem o otázkách, které jsem slyšel v různých formách všude, kam jsem přišel. Tyto otázky se dožadují odpovědí. A tak jsem začal u nich; sedl jsem si k počítači a začal psát, co mi přišlo na mysl. Věřím, že odpovědi na všechny otázky v této knize byly inspirovány Bohem.

Takže náš rozhovor může začít...

PROČ JE SVĚT TAKOVÝ, JAKÝ JE ? PROČ NEJSME SCHOPNI SKONCOVAT SE ZABÝJENÍM A UTRPENÍM ? PROČ NEJSME SCHOPNI BÝT JEDEN K DRUHÉMU SLUŠNÍ A MILOVAT SE ? A BUDE TO VŽDYCKY STEJNÉ ? NEEXISTUJE NĚCO, CO BYCHOM MOHLI UDĚLAT, ABYCHOM TO ZMĚNILI ? MĚL BYCH SE VZDÁT NADĚJE A PŘESTAT SE SNAŽIT NĚCO ZMĚNIT JEN PROTO, ŽE SI MYSLÍM, ŽE STEJNĚ NIC NEZMĚNÍM ?

TAK DOBRĚ, BOŽE — JESTLI EXISTUJEŠ — JAK TO TEDY JE ?

Jsem rád, že ses na to zeptal. Je to dobrá otázka.

Hned **několik** dobrých otázek. A velice dobrý způsob, jak začít.

Ale nejdřív vám musím poděkovat, že jste si se mnou přišli pohovořit. Díky za příležitost takhle s vámi mluvit. Sice s vámi hovořím neustále (což si můžete, ale nemusíte uvědomovat), ale ne tímto způsobem. Proto jsem rád, že jsme otevřeli tuto přímou komunikační linku.

A mimochodem, já opravdu existuji. Bůh existuje.

O tom si řekneme víc později. Ale teď nechci odbočovat od našeho námětu. Tyto otázky jsou velice důležité.

Svět je takový, jaký je, protože si jej lidé tak vytvořili. Svět takový být nemusí, ale život musí odrážet každou vaši myšlenku o životě. Kolektivní myšlenky lidstva od počátku času až dodnes se odrážejí i ve světě, v němž žijete.

Lidstvo nebylo schopné skoncovat se zabíjením a utrpením, protože máte vražednou a trpitelskou mentalitu.

Ti, kteří tu byli před vámi, věřili, že zabíjení lze ospravedlnit jako prostředek řešení neshod a jako způsob, jak získat to, co potřebujete, nebo si myslíte, že potřebujete.

Také věřili, že utrpení je normální součástí života. Někteří dokonce tvrdili, že to **Bůh vyžaduje**.

Z těchto názorů se zrodil váš současný život. Na základě těchto názorů vytvářejí vaši vůdci každodenní realitu — svou i vaši.

Můžete najít způsob, jak být jeden k druhému slušní a jak se milovat, ale to vyžaduje, abyste se vzdali ustálených názorů, což je něco, co vaši předkové nebyli ochotni udělat.

Nevzdávejte se naděje, nepřestávejte se snažit změnit svět, pokud nejste spokojeni s tím, jak vypadá. Svět — a cokoli jiného — byste se měli snažit změnit jen z jediného důvodu, a to proto, abyste učinili prohlášení o tom, čím jste.

To je smysl života.

CO JE SMYSLEM ŽIVOTA ? TOMU NEROZUMÍM. O ČEM TU MLUVÍŠ ? PROČ JE ŽIVOT TAKOVÝ, JAKÝ JE ? JAKÝ TO MÁ SMYSL ?

Adria, 18

Smyslem života je najít způsob, jak se všechno, co existuje (což mnozí z vás nazývají Bohem), může poznat z vlastní zkušenosti.

Jinými slovy, Život je Bůh poznávající sám sebe.

JE-LI ŽIVOT, TAK JAK JEJ ŽIJEME NA TÉTO PLANETĚ — SE VŠÍM ZABÍJENÍM, SE VŠÍM UTRPENÍM, SE VŠÍ CHAMTIVOSTÍ A SOBECTVÍM — „BOHEM POZNÁVAJÍCÍM SEBE“, PAK NECHCI MÍT S BOHEM NIC SPOLEČNÉHO.

To je pochopitelné, protože si neuvědomujete, jaký jste dostali Dar.

JAKÝ DAR ?

Dar, jež jsem daroval lidstvu.

TY NAZÝVÁŠ TAKOVÝ ŽIVOT „DAREM“ ?

Ano, protože jej dostáváte přesně tak, jak chcete. Všechno je vždycky po vašem.

VĚTŠINA MLADÝCH LIDÍ SI TO NEMYSLÍ. VE SKUTEČNOSTI NEZNÁM ANI JEDNOHO MLADÉHO ČLOVĚKA, KTERÝ BY SI TO MYSLIL.

Život není takový, jaký by si přála většina mladých lidí, protože mladí lidé nejsou ti nejmnocnější lidé na tomto světě, který je ovládán těmi nejmnocnějšími mezi vámi. Většinou jsou to členové starší generace. A zdaleka ne všichni, jen nepatrné procento.

VÍM, VÍM, V TOM JE CELÝ PROBLÉM.

Až se lidstvo jako celek rozhodne změnit způsob života, pak se život změní.

JO, TO URČITĚ. MLADÍ LIDÉ PŘEVEZMOU VLÁDU NAD SVĚTEM.

Mladí lidé nepřevzou vládu nad světem. Ve skutečnosti byste to ani nechtěli. K vytvoření světa, v němž byste chtěli žít a který by nabízel tvůrčí vzrušení lidem rozdílných názorů a zkušeností, je zapotřebí společné moudrosti všech lidí bez ohledu na věk.

Takže mladí lidé nepřevzou vládu nad světem. Ale pokud si to budete přát, v budoucnosti budou o svém životě rozhodovat všichni lidé.

TO URČITĚ.

Jistě. Nepatrné procento lidí ovládá životy většiny jen proto, že jim to většina dovolí.

CO MŮŽE VĚTŠINA DĚLAT, KDYŽ VEŠKEROU MOC MÁ MENŠINA ? PRÁVĚ JSI TO SÁM ŘEKL. MENŠINA MÁ VEŠKEROU MOC.

Moc je něco, čeho se vzdáváte. Moc si nelze vzít. Moci se vzdávají lidé, kteří si myslí, že jsou bezmocní. Ironické je, že jsou bezmocní, protože se vzdali své moci. Ve skutečnosti má každý tolik moci, kolik chce. Bezmocní prostě moc nechtějí.

JO, MLADÍ LIDÉ MAJÍ VEŠKEROU MOC, KTEROU BY CHTĚLI, ALE ONI SAMI JI PROSTĚ NECHTĚJÍ. JASNĚ.

To je pravda. Jen o tom chvíli přemýšlejte. Moc, kterou nad vámi mají vaši rodiče, je moc, kterou jim dáváte. Kdybyste jim moc nechtěli dát, žádnou by neměli. Kdybyste nechtěli dělat, co vám řeknou, nemohli by proti tomu nic dělat.

Mladí lidé dávají svou moc svým rodičům, protože rodiče mají něco, co mladí lidé chtějí. To může být cokoli — láska nebo střecha nad hlavou, strava, oblečení nebo peníze, za které si můžete koupit, co chcete.

Jakmile přestanete chtít nebo potřebovat to, co mají vaši rodiče, vaši rodiče okamžitě ztratí veškerou moc nad vámi. Zatím však děláte, co chtějí, abyste získali, co chcete. To je jeden ze způsobů, jak uplatňovat moc.

TO MI PŘIPADÁ JAKO MANIPULACE.

Pokud to děláte nepoctivě, pak to manipulace je. Pokud to děláte otevřeně a poctivě, pak to manipulace není. Máte-li společné cíle, pak na tom není nic špatného.

Takže jste to nakonec vy, kdo je mocný.

TO MĚ NIKDY NENAPADLO.

Proto jste si koupili tuto knihu. Protože jste na ni připraveni. Náš rozhovor vám přinese mnoho poznatků a odhalí mnoho nového.

TAKŽE TY ŘÍKÁŠ, ŽE UTLAČOVÁNÍ TOHOTO SVĚTA VLASTNĚ UTLAČOVÁNÍ NEJSOU ? JSOU TEDY „MOCNÍ“ ?

Říkám jen, že utlačovaní v určitém stadiu života chtěli nebo potřebovali něco, za co byli ochotni vyměnit svou moc.

Možná si mysleli, že jim ti, kteří je dnes utlačují, dají jistotu nebo jim zaručí lepší život, a proto si většina „utlačovaných“ ničeho nevšímal. Možná si mysleli, že kdyby si stěžovali nebo se začali bouřit, přišli by o život. A protože ze všeho nejvíc „chtěli“ žít, bez ohledu na okolností, **dostali to, co chtěli.**

A v tom spočívá skutečná moc. Skutečná moc znamená získat, co chcete.

JASNĚ, JE-LI SMRT JEDINOU ALTERNATIVOU, PAK ČLOVĚK DOSTÁVÁ, CO „CHCE“, KDYŽ SI NESTĚŽUJE. MÁŠ PRAVDU. PÁNÍ, TY SE DÍVÁŠ NA SVĚT OPRAVDU PODIVNÝM ZPŮSOBEM.

Tak moment ! Na světě **existují** lidé, kteří si zvolili alternativu. To dělají odvážní lidé ve všech dobách a ve všech zemích. Proto lidé vždycky uctívali ty, kteří bojovali a přišli o život, aby osvobodili druhé.

Ti, kteří tvrdě pracovali, aby vytvořili Spojené státy a aby se osvobodili od toho, co považovali za tyranii Velké Británie, riskovali všechno, nebo ne ?

Signatáři Deklarace nezávislosti prohlásili, že za dosažení svobody ručí „svým životem, svým majetkem a svou ctí“. A byla to pravda.

Zakladatelé Spojených států prohlašovali: „Dejte mi svobodu, nebo smrt.“ **A mysleli to vážně.**

Proti takové odvaze jsou utlačovatelé bezmocní. V okamžiku takových prohlášení je jasné, kdo má skutečnou moc — **a kdo ji má vždycky.**

To dokazuje celá historie lidstva. Kdykoli utlačovaní zjistili, že jejich život nestojí za nic, vzali si svou moc zpátky a změnili vládu. Vláda, která byla zdánlivě tak mocná, najednou padla a nebyla schopna se bránit.

To se nestalo jen v Britských koloniích, které jsou dnes známé jako Spojené státy, ale všude na světě. K nejnovějším příkladům patří bývalý Sovětský svaz, bývalá Jugoslávie nebo Jižní Afrika.

Jakmile lidé řeknou, „už toho bylo dost“, utlačování skončí. Utlačování je možné jen tam, kde lidé ještě nemají dostatek síly a vůle.

Stejně je to ve vaší rodině. A stejně je to ve vašem vlastním životě.

Jakmile se jednou rozhodnete, že se raději vzdáte toho, za co jste dosud vyměňovali svou moc, získáte svou moc zpátky a dostanete, co chcete.

To, co dostanete zpátky, je moc, s níž jste se narodili. Tomu se říká Prvotní moc. Tato moc je podstatou toho, čím opravdu jste.

A tomu říkám Dar.

„PRVOTNÍ MOC“, JO ?

Ano.

A TU MÁME VŠICHNI ?

Ano.

I NEMLUVŇATA ?

Ano, ale ta to nevědí. Nepamatuji si to. Většina lidí si to neuvědomuje, ani když jsou starší. Většina dospělých si to nepamatuje. Žijí ve stavu permanentní amnézie a zapomněli, že mají Prvotní moc.

CO JE TO ZA MOC, A CO S NÍ MŮŽEME DĚLAT ?

Je to moc Boha. Je to MOJE moc. Já jsem ta moc. Copak vám neřekli, že jste byli stvořeni „podle obrazu Boha“ ?

JO, TO JSEM UŽ NĚKDE SLYŠEL.

A přesto většina z vás neví, co to znamená. Myslíte si, že jste zdědili prvotní hřích. Věříte tomu. A já vám teď říkám, že jste se narodili obdařeni Prvotní mocí.

A CO S TÍM MŮŽEME DĚLAT ? JEŠTĚ JSI MI NEODPOVĚDĚL NA MOU OTÁZKU. CO S TÍM MŮŽEME DĚLAT ?

Můžete tvořit.

TVOŘIT ?

Tvořit. Prvotní moc je tvůrčí síla.

TVOŘIT CO ?

Co chcete. Cokoli si zvolíte.

JASNĚ.

Opravdu. Tato moc je především to, čím JSTE, nikoli to, co máte. Máte — a jste — moc tvořit. A kdybyste si to uvědomili, váš život by se změnil.

PROČ JE SVĚT TAKOVÝ, JAKÝ JE

JESTLIŽE VŠICHNI MÁME TUTO PRVOTNÍ MOC, PROČ JI NEUPLATŇUJE VÍC LIDÍ ?

Nejdřív se pokusím odpovědět na druhou otázku. Lidé svou moc neuplatňují, protože nevědí, že ji mají. Myslí si, že jsou před Životem bezmocní. A prožívají to, čemu věří.

Druhá část mé odpovědi je odpovědí na první část tvé otázky.

Lidé „prožívají to, čemu věří“ — **tak funguje moc.**

TO ZNAMENÁ, ŽE PROŽÍVÁME TO, CO VĚŘÍME, ŽE BUDEME PROŽÍVAT ?

Ano.

TOMU NEVĚŘÍM.

Tak to neprožiješ. A to se týká většiny lidí. Téměř všichni lidé na světě popírají svou vlastní moc. Nevěří, že ji mají. A proto je svět takový, jaký je.

MÁME SPOUSTU OTÁZEK TÝKAJÍCÍCH SE STAVU SVĚTA, KTERÉ TI CHCEME POLOŽIT. PROČ NEZAČNEME PRÁVĚ TĚMI ?

Proč ne.

TAK DOBŘE. MUSÍME SE PTÁT V NĚJAKÉM PŘESNÉM POŘADÍ ?

Nemusíte.

PROČ SE KAŽDÝ NENARODIL CHYTRÝ ?

Danny

Prozradím ti jedno velké tajemství, Danny. Každý se narodil „chytrý“. Každý vstupuje do svého tělesného života s dokonalou znalostí toho, co musí vědět, aby mohl dělat přesně to, co sem dělat přišel. Ne všichni sem přišli dělat totéž.

Některé duše vstoupily do svého těla proto, aby dělaly určitou věc, a jiné proto, aby dělaly něco jiného. Takže se zdá, že někteří žáci jsou ve škole „chytřejší“ nebo „bystřejší“ v určitých akademických předmětech, zatímco jiní jsou lepší v jiných předmětech nebo mají úplně jiné nadání. www.vesmirni-lide.cz www.andele-svetla.cz

Každý se narodil s dokonalou schopností být sám sebou. Takže se nemusíte nic učit. Musíte si jen vzpomenout, co jste vždycky věděli.

Nikdo nemusí učit nemluvně, jak má věřit. Nikdo nemusí učit dítě, jak má milovat. Dětem jsou tyto věci vrozené. **Toto poznání si přinášejí s sebou.**

Život není proces objevování. Život je proces tvoření. **Neučíte se**, kdo jste, ale **znovu** své já **vytváříte**. Rozpomínáte se na všechno, co jste vždycky věděli, a vybíráte si, kterou část svého Já chcete prožívat.

PROČ JE SVĚT PLNÝ NENÁVISTI ?

Danny, 19, Miami

Lidé nenávidí jeden druhého, protože se dobře neznají. Mají také mylné představy o životě.

Z těchto představ se staly „přesvědčení“ a to je činí velice mocnými. Čemu věříš, Danny, to prožíváš.

PROČ ?

Protože tak funguje moc, kterou jsem vám dal. Je to moc tvořit. Je to Prvotní moc. Moc, s níž ses narodil, moc, kterou ztělesňuješ.

Tato tvůrčí moc se projevuje třemi způsoby:

Ve vašich myšlenkách

Ve vašich slovech

Ve vašich činech

A NAŠE „PŘESVĚDČENÍ“ JSOU MYŠLENKY ?

Ano, a proto mají tvůrčí potenciál. Stanete se tím, co si myslíte, co říkáte a co děláte. A proto je svět takový, jaký je.

TY SI MYSLÍŠ, ŽE VĚŘÍME, ŽE BY SVĚT MĚL BÝT TAKOVÝ, JAKÝ JE ? TO SI NEMYSLÍ NIKDO Z MLADÝCH LIDÍ, KTERÉ ZNÁM.

Základní problém spočívá v názorovém **systemu** lidí, kteří vládou na této planetě, nikoli v individuálních názorech tvých přátel.

CO TÍM MYSLÍŠ ?

Jak už jsem řekl, lidé na Zemi žijí životem, který je založen na tom, co si většina lidí o životě myslí. Život nemusí být takový, jaký je, nicméně většina lidí věří, že takový být musí. Názorový systém lidstva je založen na celé řadě nepochopení.

Až se tyto názory změní, změní se celý svět.

PROČ TOLIK LIDÍ NEMÁ JÍDLO, ŠATY ANI STŘECHU NAD HLAVOU ? PROČ JE PŘIVÁDÍŠ DO TAKOVÉ SITUACE ?

Zoar

Tohle je výborný příklad toho, co se vám snažím vysvětlit. Já nikoho do takové situace nepřivádím, Zoare. To si dělají lidé sami. A dělají to jen proto, že si myslí, že na světě „není dostatek“.

Lidé si myslí, že je nedostatek peněz, jídla, oblečení atd. Věří, že je nedostatek **všech** základních „životních potřeb“.

Protože tomu lidé věří, myslí si, že musejí **jeden s druhým soutěžit**, aby získali „to, čeho je nedostatek“.

Představa, že je na světě nedostatek, je falešná. Nicméně mnoho rozhodnutí a činů je založeno právě na této představě.

Jestliže opravdu věříte, že „není dostatek“ něčeho, co nutně potřebujete k životu, pak bojujete zuby nehty, abyste urvali, co můžete. Lidstvo to dělá už tisíce let.

Ze všeho jste udělali soutěž. Vaše ekonomika je soutěž, ve které dostávají nejvíc peněz ti, kteří vítězí. Vaše politika je soutěž, ve které získávají největší moc ti, kteří vítězí. Vaše náboženství je soutěž, ve které dostávají nebeské dary ti, kteří vítězí.

Někteří lidé si dokonce myslí, že ani nebe není „dost velké“ pro všechny, a proto soutěží s druhými, aby se tam dostali !

Tohle všechno je nesmysl, neboť na světě je dostatek všeho pro všechny. Většina lidí to však neví, a proto o všechno bezohledně bojuje. Lidé se dokonce zabíjejí, aby získali **to, čeho je nedostatek**.

Aby každý mohl mít dostatek základních životních potřeb, k tomu by stačilo, aby se lidé o všechno dělili rovným dílem. Kdyby to dělali, brzy by zjistili, že na světě je víc než dost pro všechny.

Mladí lidé mohou druhým pomoci pochopit tuto pravdu. Odmítnete-li falešnou představu o existenci nedostatku, ukážete všem kolem sebe, jak to je ve skutečnosti.

Sdílejte všechno s druhými. Dávejte velkoryse. Dávejte víc, než si myslíte, že máte, a zjistíte, že „máte mnohem víc“.

JAK SE CÍTÍŠ, KDYŽ VIDÍŠ, JAK TVOJE DĚTI NIČÍ (NEBO POVAŽUJÍ ZA SAMOZŘEJMÉ) VŠECHNO, CO JSI NÁM DAL ?

Ariel

Kdybych investoval do výsledků našeho společného dobrodružství, bylo by to jistě skličující, ale já do nich neinvestuji. „Nepotřebuji“, aby něco dopadlo tak či onak.

Kdybych to chtěl, myslíte, že bych si to neuměl zařídit ? Jaký bych byl Bůh, kdybych to nedokázal ?

Nestvořil jsem život proto, aby „všechno bylo po mém“. Stvořil jsem jej proto, abyste mohli žít, jak chcete. V tomto procesu „získávám“ to, co si přeji, neboť chci, abyste sami rozhodovali, čím jste a čím chcete být — ať už jako jedinci nebo jako celá společnost.

Samozřejmě vidím, že mnozí lidé „ničí“ (nebo považují za samozřejmé) hodně z toho, co mají, a že jim to nijak neprospívá. Znemožňuje jim to prožívat to, co říkají, že prožívat chtějí.

Říkají, že se chtějí dostat do Seattlu, ale zatím jedou do San José. Říkají, že chtějí mír, harmonii, lásku, štěstí a bohatství, ale všechno, co dělají, znemožňuje mír, harmonii, lásku, štěstí a bohatství.

Zajímavé je, že to není proto, že by nevěděli, jak toho dosáhnout. Lidé dostali všechny nástroje, kterých je třeba k dosažení těch nejkrásnějších snů. Nicméně se rozhodli, že tyto nástroje nebudou používat.

PROČ ?

Protože nevěří, že tyto nástroje fungují, nebo proto, že si neuvědomují, že je mají, nebo proto, že mají zájem na tom, aby všechno zůstalo tak, jak to je.

POŘÁD TOMU NEROZUMÍM. KDO BY CHTĚL, ABY VŠECHNO ZŮSTALO TAKOVÉ, JAKÉ TO JE ?

Každý, kdo věří, že váš způsob života na této planetě, je jediný možný způsob, jak přežít. Každý, jehož názory jsou založeny na falešných představách, o nichž jsem již hovořil.

MŮŽEŠ MI DÁT JEŠTĚ NĚJAKÝ PŘÍKLAD ?

Kromě falešné představy o existenci nedostatku, o které jsme právě mluvili, existuje také představa o existenci nejednotnosti.

Většina lidí věří, že člověk je oddělen od druhých a že není součástí jediného těla. Lidé věří, že jsou odděleni od svého prostředí, že nejsou součástí jediného systému. A také věří, že jsou odděleni od Boha, že nejsou součástí jediného bytí.

Tato víra v nejednotnost lidi zabíjí— a vás také.

KDYŽ UŽ NA TO PŘIŠLA ŘEČ, KDY NASTANE KONEC SVĚTA ?

Leonte, Miami, Florida

Problém není v tom, že svět skončí, nýbrž v tom, že se stane neobyvatelným pro lidstvo. To je ovšem jiná otázka.

Bude-li lidstvo pokračovat tak jako dosud, pak svět, „který znáte“, může přestat existovat už během vašeho života. Sama Země bude existovat dál.

Není žádný důvod, proč by neměla existovat další miliony let. Existuje už miliony let a je schopná existovat ještě dvakrát tak dlouhou.

Takže nejde o to, jak dlouho bude existovat Země. Otázka je, jak dlouho bude obyvatelná bytostmi, jako jste vy. To je otázka, na kterou můžete odpovědět jen vy.

Je to něco, co musíte dnes rozhodnout. Ve skutečnosti o tom rozhodujete svou činností každý den.

Mnozí z vás předstírají, že to nevědí, nebo si myslíte, že proces degradace a degenerace, jejíž vaše činnost způsobuje, nakonec nějak přelstíte.

To jsou však pouhé iluze, a proto byste udělali nejlépe, kdybyste se jich zbavili a začali znovu.

PROČ MÁ SVĚT TAK ZMATENÉ PRIORITY ? COPAK JEN MLADÍ LIDÉ VĚDÍ, CO JE OPRAVDU DŮLEŽITÉ ? COPAK JEN ONI VĚDÍ, ŽE TO NEJSOU PENÍZE, POSTAVENÍ, SLÁVA A PODOBNÉ NESMYSLY ?

Neil, 16, West Allis, Wisconsin

Občas se zdá, že mladí lidé chápou mnohem lépe než dospělí, co je skutečně důležité.

Dospělí lidé často dělají něco jiného, než říkají. Říkají například, že chtějí žít dlouhým a šťastným životem a přitom kouří, pijí a štvou se, aby získali a hromadili věci, které připadají HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

mladým nesmyslné.

Tato zoufalá snaha „někam to dotáhnout" nebo se prostě „jen udržet nad vodou" je založena na strachu — což je něco, co mladí lidé nemají. Dospělí mají strach, že na světě není dostatek, jak už jsme ostatně řekli.

Tento strach je tak hluboce zakořeněný, že se stává součástí lidské existence. Jinými slovy, z této „myšlenky" se stala realita.

Tato realita pak potvrzuje původní myšlenku a bludný kruh se uzavírá. Myšlenka předchází realitu, a tím ji vytváří. Realita potvrzuje myšlenku, a tím ji posiluje. Další myšlenka vytváří další realitu, která vytváří další myšlenku, která vytváří další realitu, až nakonec všichni žijí ve světě iluzí, kde každý tvrdí, že to, co je skutečné, NENÍ skutečné, a to, co NENÍ skutečné, je skutečné.

Není pravda, že „sláva a bohatství" jsou zdrojem štěstí. Ačkoli dospělí říkají, že to vědí — chovají se, jako by to pravda byla. Dělají něco jiného, než říkají.

Vy s tím nechcete mít nic společného. Znáte pravdu. Víte, že nepotřebujete ani peníze, ani materiální úspěch a netoužíte po „vysokém postavení".

MŮJ OTEC BY ŘEKL: „JEN POČKEJ PÁR LET. DNESKA SE TI TO SNADNO ŘÍKÁ, ALE POČKEJ, AŽ SE BUDEŠ MUSET STARAT O RODINU. JAK MYSLÍŠ, ŽE PLATÍM NÁJEM A KUPUJI TI OBLEČENÍ ? JE NA ČASE, ABY SES PROBUDIL, SYNU.“

Každý by měl být zodpovědný sám za sebe. Právě o tom hovoří váš otec. Přeje si, abyste byli v životě šťastní. Chce, abyste byli schopni postarat se o sebe a o lidi, které milujete. Takže jeho motiv je upřímný a založený na lásce.

Nicméně není jen jediný způsob, jak dosáhnout štěstí, jen jediný způsob, jak se postarat o sebe, jen jediný způsob, jak se postarat o ty, jež milujete.

Lidé dnes řeší tyto problémy stejně, jako to dělali už tisíce let. Přitom vycházejí z poznatků, které mají. Myslím, že je na čase získat nové informace.

Nové informace o realitě. Nové informace o tom, co je **opravdu** „reálné". Nové informace o životě a o tom, jak se vytváří realita. Nové informace o tom, čím opravdu jste.

O tom je celý tento rozhovor, neboť mladí lidé jsou dnes pod mnohem větším tlakem než kdy v minulosti. Jsou nuceni „fungovat" určitým způsobem a snaží se to dělat na základě protichůdných informací— informací, které jim nabízí svět starších lidí, a informací, které mají ve svém srdci.

TO JE PRAVDA ! ÚPLNÁ PRAVDA ! TREFIL JSI HŘEBÍK PŘÍMO NA HLAVIČKU.

PROBLÉMY MLADÝCH LIDÍ

PROČ EXISTUJE TAKOVÝ TLAK — ZE STRANY RODIČŮ, UČITELŮ A CELÉ SPOLEČNOSTI ?

Patnáctiletý chlapec z Oregonu

Tlak je podmínkou života, ale člověk jej vnímá intenzivněji v mládí než v ostatních fázích života.

Vždycky budou lidé, kteří od vás budou něco vyžadovat. Pokud vyžadují víc, než chcete dát, máte pocit, že jste pod tlakem.

I když chtějí totéž co **vy**, můžete se cítit pod tlakem, abyste dodrželi, co jste řekli, že uděláte.

Takže je jasné, že tlak je součástí života mladých lidí. Ale může to být dobrá součást. Nemusí vás to otravovat. Tlak nemusí to být negativní. Tlak může působit pozitivně.

Tlak v pneumatikách je podmínkou jejich fungování. Tlak v Papinově hrnci je to, co produkuje jídlo.

Takže tlak může být dobrý. Pod tlakem lze dosáhnout mnoho věcí. Někdy dokonce velké věci. Tomu se říká „tvůrčí tlak“.

Celý vesmír je v podstatě tlakový systém. Jedno tlačí na druhé. Tím se udržuje rovnováha. Tlak udržuje všechno na svém místě.

NEMYSLÍM, ŽE BY BYLO VŠECHNO NA SVÉM MÍSTĚ. MYSLÍM, ŽE JSEM POD PŘÍLIŠ VELKÝM TLAKEM.

Tlak je složitá věc. Příliš tlaku porušuje rovnováhu.

O takovém tlaku mluvíte. Takový tlak můžete cítit ze strany rodičů nebo učitelů.

Hodně tlaku je způsobeno protichůdnými informacemi, které máte k dispozici. Vaše srdce vám říká o životě něco jiného, než vám říkají lidé kolem vás.

TO JE PRAVDA. TAK CO MÁM DĚLAT ? JAK MOHU PŘESVĚDČIT RODIČE A UČITELE, ABY S TÍM PŘESTALI ?

Bylo by mylné si myslet, že váš názor je „správný“, kdežto názor rodičů a učitelů je „nesprávný“.

Později si pohovoříme o tom, co je „správné“ a co je „nesprávné“ a také o tom, že tyto polarity vlastně neexistují. Zatím se spokojíme s možností, že to, co funguje v životě, jež kolektivně vytváříte, je někde uprostřed. Jinými slovy, ani vaši rodiče, ani vy nemáte úplnou „pravdu“.

Vysvětlete svým rodičům, na čem zakládáte své priority. A pak je požádejte, aby vám vysvětlili své priority (ačkoli jste to možná slyšeli už milionkrát). Pokuste se najít nějaký styčný bod.

A CO KDYŽ ŽÁDNÝ NEEXISTUJE ?

Pak si můžete začít myslit, že jste pod „tlakem“, ačkoli tomu tak nemusí být. Můžete mít dojem, že máte naprosto jiné zájmy než vaši rodiče. Tak tomu sice není, ale já chápu, že vám to tak připadá. Proto máte pocit, že jste pod tlakem ze strany rodičů i učitelů.

VĚŘ MI, JSME POD TLAKEM ZE VŠECH STRAN. TLAK PŘICHÁZÍ I OD KAMARÁDŮ. OBČAS CHTĚJÍ, ABYCH DĚLAL NĚCO, CO SE PŘÍČÍ MÉ POVAZE. NIKDY NEVÍM, CO MÁM DĚLAT. KDYŽ ZŮSTANU VĚRNÝ SÁM SOBĚ, NESHODNU SE S KAMARÁDY. KDYŽ JSEM VĚRNÝ KAMARÁDŮM, PŘESTÁVÁM BÝT SÁM SEBOU.

Ted' vám řeknu něco důležitého. Možná to bude to nejdůležitější, co kdy uslyšíte. Proto si to pamatujte do konce svého života:

Zradit sám sebe, abyste nezradili druhé, je pořád zrada. Je to ta nejhorší zrada.

Jestliže se snažíte nezradit druhého, ale musíte přitom zradit sami sebe, dopouštíte se zrady. V každém případě někoho zradíte.

Když zradíte sami sebe, zradíte zároveň druhé, protože ten, za koho vás považují, není ten, kým opravdu jste. Je to vaše falešné já. A vy jste tudíž zradili sebe i druhé.

Proto nikdy nezrazujte sami sebe. Vzpomeňte si, co říká Polonius Hamletovi:

„Budeš-li věrný sám sobě, nebudeš nevěrný žádnému jinému člověku.“

Nemějte strach o „kamarády“. Jednoho dne stejně odejdou. Ale vy zůstanete. Zůstanete se svým já do konce času.

MÁM TEDY DĚLAT JEN TO, CO CHCI SÁM DĚLAT ?

Znamená to, že byste se měli rozhodovat upřímněji o tom, **proč** něco chcete dělat. Chcete-li udělat něco jen proto, abyste udělali radost druhým, zatímco vám samým to nevyhovuje, pak to nedělejte.

Když někomu uděláte radost za cenu své vlastní integrity, nikoho nepotěšíte. Neboť ani „druzí“ — pokud vás mají opravdu rádi — by nechtěli, abyste něco dělali proti vlastnímu přesvědčení jen proto, abyste je potěšili.

Kdyby věděli, že jste udělali něco proti vlastnímu přesvědčení jen proto, abyste je potěšili, mělo by to přesně opačný účinek. Necítili by se příliš dobře.

JAK MÁM TEDY PŘISTUPOVAT KE VŠEM TLAKŮM, KTERÉ CÍTÍM ?

Naučte se rozlišovat mezi „dobrým“ tlakem a „špatným“ tlakem, mezi užitečným tlakem a neužitečným tlakem.

Užitečný tlak zesiluje vaši vlastní touhu být, dělat a mít to, co sami chcete.

Pokud to ovšem nechcete jen proto, abyste se zalíbili druhým.

Nikdy nic nedělejte jen proto, abyste potěšili druhé.

TO JE DOST RADIKÁLNÍ PROHLÁŠENÍ !

Zní to mnohem radikálněji, než to ve skutečnosti je. V životě je mnoho okamžiků, kdy vás těší

dělat radost druhým. V takovém případě to dělejte. Nedělejte to jen tehdy, když to nedělá radost vám.

Vždycky vás těší dělat radost někomu, kdo má stejné zájmy jako vy. Jinými slovy, když oba chcete totéž.

Musíte vzít v úvahu, co chce druhý a co chcete vy, a musíte o tom důkladně přemýšlet. Budete-li o tom opravdu přemýšlet, budete překvapeni, jak často chce druhý totéž co vy.

„Špatného“ tlaku se zbavíte, když najdete oblast společných zájmů. Jakmile najdete společný zájem, ztratíte důvod k zlosti.

To si pamatujte: **Jakmile najdete společný zájem, ztratíte důvod k zlosti.**

Okamžitě si uvědomíte, že něco děláte nejen proto, že to od vás někdo vyžaduje, ale také proto, že to chcete dělat **sami**, protože je to pro vás prospěšné.

DEJ MI NĚJAKÝ PŘÍKLAD.

To je snadné. Představ si, že matka chce, abys hlídal mladšího bratra.

ACH.

Ano. Tak se cítíš, protože to nechceš dělat.

HMM...

Ale co když si najdeš nějaký důvod, abys to chtěl dělat ?

NAPŘÍKLAD KDYŽ DOSTANU ZAPLACENO ?

To je jen jeden z možných důvodů. A mohou být další. Odměna přichází v mnoha podobách. Stejně jako zisk.

Tohle si pamatujte: **Zisk přichází v mnoha podobách.**

Tuto moudrost můžete opakovat rodičům a ostatním, až s vámi začnou hovořit o „úspěchu“.

Ale vraťme se k našemu tématu... představ si, že se snažíš přesvědčit matku, že jsi dostatečně zodpovědný, abys mohl přijít domů později nebo aby sis našel ve městě práci, nebo něco podobného.

Řekneš matce: „Já ti ukážu, jak dobře to udělám, protože chci, abys viděla, že umím dělat i jiné věci stejně dobře. Chci, abys věděla, že když věříš, že se dokážu postarat o svého mladšího bratra, můžeš mi také věřit, že se umím postarat sám o sebe.“

NIKDY MĚ NENAPADLO ŘÍCI NĚCO TAKOVÉHO ! NEMOHL BYS K NÁM PŘIJÍT A NECHAT TAM NĚJAKÝ VZKAZ PRO MOU MATKU ?

To je zajímavé, ale později budeme hovořit o některých velice dobrých způsobech, jak komunikovat s rodiči, a psát vzkazy je jedním z nich.

Rozumíte mému příkladu ? Mohl bych vám dát mnoho dalších.

MYSLÍM, ŽE CHÁPU, CO ŘÍKÁŠ.

Téměř všechno, co děláte, děláte proto, že víte, že je to ve vašem vlastním zájmu. Není to HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

jen v zájmu člověka, který vás k tomu přiměl.

Vidět svůj vlastní zájem v zájmech druhých je **zázrak, který všechno mění**. Zbavuje vás to pocitu tlaku a zášti a naplňuje vás to radostí z toho, co děláte.

Jinak se tomu říká Láska.

(7)

BUĎTE SAMI SEBOU

JE MŮJ ŽIVOT OVLÁDÁN OSUDEM ?

Patrick, 18

JE NÁŠ OSUD PŘEDURČEN ?

Mariana, 17, Florida

Vůbec ne. Nikdy. Svůj život ovládáš sám, Patricku. To jsem měl na mysli, když jsem na začátku knihy odpovídal na otázku, kdo rozhoduje o tom, kdo čím bude a co bude dělat.

Pamatuješ si tu otázku. Tak já ji ještě jednou zopakuji...

„JAK ROZHODNEŠ, KDO SE STANE ALANIS MORISSETTE NEBO MICHAEL JORDÁN A KDO BUDE ŽÍT OBYČEJNÝM ŽIVOTEM ?“

A tohle je odpověď, kterou jsem vám dal: Já nerozhoduji o tom, kdo se stane Alanis Morissette a kdo bude žít obyčejným životem. O tom rozhodujete vy. Rozhodujete o tom v každém okamžiku. Problém je v tom, že si to neuvědomujete.

Tuto otázku mi položilo víc lidí. Takto ji formuloval jeden z nich:

KDYŽ TVOŘÍŠ LIDI, JAK ROZHODNEŠ, JAKÝ TALENT DÁŠ TOMU ČI ONOMU. PROČ JSI DAL CELINE DION ÚŽASNÝ HLAS, MÍSTO ABYS Z NÍ UDĚLAL LÉKAŘKU NEBO OLYMPIJSKOU MEDAILISTKU V KRASOBRUSLENÍ ?

Paul

Tohle je možná jedna z nejdůležitějších věcí, kterou jsem vám přišel říci, a proto mi dovolu, abych ještě jednou opakoval, co jsem právě řekl.

Já taková rozhodnutí nedělám, Paule. Děláte je vy.

Podívej se na to takhle. V každém okamžiku znovu vytváříte sami sebe. Malujete svůj vlastní portrét. Plátno, na které malujete, je sám Život. Vaše vlastnosti, schopnosti, talent a vnější okolnosti vám slouží jako barvy. Já vám poskytuji plátno a vy si vybíráte barvy.

*TAK TO NEMŮŽE BÝT. JÁ BYCH SI VYBRAL HLAS JAKO MÁ CELINE DION. VŠICHNI BYCHOM TO UDĚLALI! NEBO BYCHOM SI VYBRALI SCHOPNOSTI JAKO MÁ MARK MCCUIRE. NEBO HERECKÝ TALENT NEBO VŮDCOVSKÉ ČI LITERÁRNÍ SCHOPNOSTI NEBO **COKOLI** JINÉHO NEŽ OBYČEJNOST.*

Nic takového jako „obyčejnost“ neexistuje. Existují jen lidé, kteří se **s obyčejností spokojí**.

Každý člověk je neobyčejný, každý má jedinečné schopnosti odpovídající tomu, proč přišel na tento svět.

NAPŘÍKLAD ?

Přicházíte na svět s úmyslem prožívat své Já určitým způsobem z určitých důvodů. Než přijdete na svět, jste čisté Vědomí. To znamená, že před narozením existujete jako entita, jako bytí.

Jakmile se rozhodnete, jak chcete žít a co chcete pochopit, najdete si vhodné lidi, místa a věci, které vám to umožní.

TO ZNAMENÁ, ŽE SI VYBÍRÁME VLASTNÍ RODIČE ?

Ano. A vaši rodiče si vybírají vás. Na jisté vysoké úrovni je to společné rozhodnutí. Ve skutečnosti to platí o vzájemném styku všech lidí.

Nikdo se s nikým nesejde náhodou.

PROČ BYCH SI VYBÍRAL RODIČE, KTERÍ SE MNOU ŠPATNĚ ZACHÁZEJÍ ?

Každá duše si vybírá vhodné lidi, místa a události, s jejichž pomocí si vytváří příležitosti pro uskutečnění svého programu, který je v každém případě jedinečný, takže jej nelze posoudit obecně.

Některá duše chce prožívat sama sebe jako onu kvalitu božství, které říkáme smířlivost. Jiná chce být soucitná, aby mohla pomáhat druhým lidem.

Je nespočet důvodů, proč si duše vybírají určité situace nebo určité lidi.

TAKŽE NEEXISTUJE NIC TAKOVÉHO JAKO „NÁHODNÉ SETKÁNÍ“ ?

Ovšemže ne. Myslíte si, že vesmír, který vytváří něco tak složitého a jedinečného, jako je například sněhová vločka, produkuje něco tak náhodného, jako je „náhodné setkání“ ?

MYSLIL JSEM SI, ŽE VE VESMÍRU EXISTUJE URČITÁ „NAHODILOST“.

Nic takového neexistuje. Všechno se děje podle dokonalého plánu. Kdyby existovala „nahodilost“, vesmír by byl nekontrolovatelný. Jaký Bůh by dovolil, aby se vesmír vymkl kontrole ?

TAKŽE TY KONTROLUJEŠ A VYTVÁŘÍŠ VŠECHNO, CO SE DĚJE ?

To jsem neřekl. Řekl jsem, že bych nedovolil, aby se události **vymkly** kontrole. A přece to nejsem já, kdo tvoří. Tvůrci jste vy.

MOHL BYCH TEDY VYTVOŘIT NĚCO, CO SE „VYMYKÁ KONTROLE“ ?

Jestliže takové věci tvoříš, pak nejsou mimo tvou kontrolu. Cokoli děláš úmyslně — a veškerá

tvorba je úmyslná činnost na té či oné úrovni vědomí— nelze označit za něco, co se „vymyká kontrole“.

TAK DOBRĚ. JAK TEDY VŠECHNO VYTVÁŘÍM ZNOVU ? Vaše tvůrčí síla se projevuje:

Ve vašich myšlenkách

Ve vašich slovech

Ve vašich činech

Každá vaše myšlenka je tvůrčí. Každé vaše slovo je tvůrčí. Každá vaše činnost je tvůrčí. To všechno jsou tvůrčí nástroje, které jsem vám dal. A jsou velice účinné.

Jsou tím, co jsem už označil za Prvotní moc. Nenarodili jste se s prvotním či „dědičným hříchem“, nýbrž s Prvotní mocí.

TAKŽE MOHU BÝT JAKO ALANIS, KDYŽ SI BUDU MYSLIT, ŽE JSEM JAKO ALANIS ? KDYŽ BUDU MLUVIT JAKO ALANIS ? KDYŽ SE BUDU CHOVAT JAKO ALANIS ?

To nebudeš. Budeš-li to dělat, budeš pouhou kopií, a velice špatnou kopií, neboť existuje jen jediná Alanis, stejně jako ty jsi jedinečný. Přesto můžeš být tím, čím je Alanis — a to můžeš chtít napodobovat.

Podívej se, jaká je tato mladá žena. Myslíš, že je talentovaná ? Silná ? Sebevědomá ? Čestná ? Autentická ? Odvážná ? Vlivná ? Úspěšná a šťastná ? Co jsou tyto stavy bytí, jež Alanis projevuje ve svém životě ?

Nedívej se na to, co Alanis dělá, dívej se na to, čím je, neboť „bytí“ vede k „činnosti“, nikoli naopak.

Něco, čím je, jí dovoluje dělat všechno, co dělá — a **tím vším byla už před tím, než to začala dělat**. „Bytí“ vždycky předchází „činnost“—a **posiluje ji**.

A JAK MOHU „BÝT“ TÍM VŠÍM ?

Každou svou myšlenkou, slovem a činem. To jsou nástroje, jimiž vytváříš stavy bytí.

Budeš-li jich užívat důsledně, i ty můžeš „být“ talentovaný, silný, sebevědomý, čestný, autentický, odvážný, vlivný, úspěšný a šťastný.

Ať už budeš **zpívat** na koncertech nebo **zasedat** ve správní radě nebo **vychovávat** své děti, **budeš** tím, čemu se říká **úspěšný a šťastný**, protože sis zvolil tyto stavy bytí, stejně jako všechny ostatní stavy bytí, které k tomu vedly, neboť jsi je vědomě vyjadřoval každou svou myšlenkou, slovem a činem.

ALE JAK MOHU „BÝT“ ŠŤASTNÝ PŘED TÍM, NEŽ JSEM ŠŤASTNÝ ? JAK MOHU „BÝT“ ÚSPĚŠNÝ PŘED TÍM, NEŽ JSEM ÚSPĚŠNÝ ? TOMU NEROZUMÍM. JAK MOHU „BÝT“ ČÍMKOLI, JESTLIŽE TÍM NEJSEM ?

Začni si **myslit, že tím jsi. Začni mluvit, jako bys tím vším byl. Začni se chovat, jako bys tím vším byl**. Myslit, mluvit a jednat, jako bys něčím **byl**, můžeš už před tím, než tím „jsi“.

PAK TÍM OPRAVDU NEJSEM, JEN SE SNAŽÍM TOMU VĚŘIT.

Přesně tak. Slyšel jsi, co jsi právě řekl ? „Snažíš se tomu věřit“. A když to děláš, prožíváš to !

Říká se, že člověk „věří jen tomu, co vidí“. A já vám teď říkám, že „vidíte to, čemu věříte“.

To, čemu věříte, začnete vidět ve svém životě.

JAK JE TO MOŽNÉ ?

Protože myšlenky, slova a činy jsou formy **energie**. Ovlivňují a produkují ostatní energie. Uvádějí věci do pohybu.

Všechno, co se kdy stalo, všechno, co bylo kdy vynalezeno — to všechno vzniklo jako myšlenka v něčí hlavě. Pak se to stalo slovy, která někdo vyslovil. A nakonec se to stalo činy, které někdo provedl. Tohle jsou tři nástroje tvorby, a neexistují žádné jiné.

Prozradím vám největší tajemství života: Dal jsem vám nástroje, jimiž můžete realizovat své nejkrásnější sny. Já nerozhoduji o tom, co kdo dělá, co dostane a čím se stane. O tom rozhodujete vy.

JE TO OPRAVDU TAK JEDNODUCHÉ ? SKUTEČNĚ ?

Není v tom žádné tajemství. Všechno jsem vám připravil.

Takže o všem, co chcete v životě vytvořit, musíte nejdřív přemýšlet. A musíte o tom přemýšlet **pozitivně**. Nikdy si nesmíte myslit, že něco nemůžete udělat nebo že něčím nemůžete být, neboť když si to myslíte, **stane se to vaší realitou**.

O tom, co chcete v životě vytvořit, musíte mluvit. A musíte o tom mluvit **pozitivně**. Nikdy si neříkejte: „Nejsem si jistý“, nebo „Možná“, nebo „Nebylo by úžasné, KDYBY... ?“ Říkejte si raději: „To bude úžasné, AŽ... !“

A jednejte v souladu s tím, co chcete v životě vytvořit. A musíte jednat **pozitivně**.

Snažte se dosáhnout toho, co chcete vytvořit, a **pozitivně tím buďte !**

(8)

CO CHTĚJÍ MLADÍ LIDÉ NEJVÍC

Na svých cestách po celém světě jsem si uvědomil, že je mnoho věcí, jež mladí lidé chtějí — a jen velmi málo starších lidí, kteří jsou ochotni jim naslouchat. Tohle jsem slyšel, když jsem vás poslouchal:

*Chcete, jak říkal Robert Kennedy, **hledat nový svět**, chcete vytvořit svět, v němž nebude existovat pokrytectví a odloučenost mezi lidmi — což znamená, svět bez konfliktů a válek.*

Chcete svět, v němž se o všechno spravedlivě dělíme, v němž jeden druhého neokrádáme, jeden druhému neubližujeme, protože víme, že bychom tím ubližovali sami sobě.

*Chcete svět, v němž jeden druhému nelžeme, v němž se jeden před druhým neschováváme a v němž jeden druhého milujeme tak, jak bychom měli — pořád a kdekoli — protože veškerý **život je láska**. Láska ke všemu a ke všem.*

*A teď nemluví o sexuálních vztazích. Ti, kteří si myslí, že narážím na sex, žijí v zastaralých a stereotypních představách. Mladí lidé vědí, že hovořím o **lásce**.*

*Hovořím o způsobu života, který **miluje život**, místo aby jej nenáviděl; který jej nezneuctvuje každou myšlenkou, činem a slovem; který jej podporuje, místo aby jej **neustále ochuzoval**, dokud jej úplně nezničí.*

Takový způsob života také zahrnuje sexuální vztahy, ale sexualita není jediným smyslem života. Je jednou z jeho součástí. Smyslem všeho je láska. Samozřejmě že v této knize budeme hovořit i o sexualitě, neboť lidé mají tolik sexuálních problémů, že to je neuvěřitelné. Ale především budeme hovořit o životě.

Láska je smyslem všeho.

*Tím je řečeno všechno. Takže ani nemusíte pokračovat ve čtení, neboť v této větě je obsaženo všechno. **Láska je smyslem všeho.***

To však už dávno víte, že ano ?

Ovšemže to víte.

*Smyslem této knihy není říci vám něco, co ještě nevíte. Smyslem této knihy je připomenout vám to, co už víte, a **dodat vám odvahu podle toho žít**. A nejen dnes, ale také až budete starší a zařadíte se mezi „dospělé“. Až se stanete součástí světa, který chcete změnit. **Zejména až se stanete součástí toho světa.***

*To jsou věci, které mladí lidé chtějí — a je tu ještě něco. A to je ze všeho nejdůležitější. Nechal jsem si to na konec, **protože** to je tak důležité pro všechny z vás — a pro všechny lidi.*

Svoboda.

Všichni chcete svobodu.

PROČ NÁS RODIČE NENECHAJÍ BÝT TÍM, ČÍM JSME, MÍSTO ABY NÁM ŘÍKALI, ČÍM MÁME BÝT ?

Sandra, Bloomington, Illinois

Pro všechny rodiče na světě je nejobtížnější přestat dětem radit, čím mají být.

Rodiče vkládají ve své děti velké naděje.

*ANO, ALE TO JSOU **JEJICH** NADĚJE A **JEJICH** SNY, NIKOLI NAŠE.*

To je pravda, ale pro rodiče není tak snadné vzdát se těchto nadějí a snů, když vás tak milují a když opravdu věří, že vědí, co je pro vás nejlepší.

Není to pro ně snadné také proto, že se o vás celý život starali.

Pro rodiče je velice těžké vzdát se své rodičovské role.

TAKŽE SE S TÍM PROSTĚ MUSÍME „SMÍŘIT“ ?

Můžete to rodičům usnadnit tím, že projevíte porozumění a dáte jim čas na to, aby si zvykli na svou novou roli, v níž vám nemohou nic přikazovat, ale jen přátelsky radit.

Pravděpodobně se i nadále budete obracet na rodiče o radu, neboť jejich rady jsou často velmi dobré.

Rodiče mohou přestat dětem „přikazovat“ a mohou jim začít „radit“ poměrně brzy — obvykle mnohem dříve, než si myslí. Tak tomu je zejména tehdy, když své děti vychovali s láskou a ne ve strachu.

Děti, které se „bojí“ dělat chyby, je nutné hlídat déle. Dětem, které dělají chyby **rády**, je možné dát volnost mnohem dříve.

JAK NĚKDO MŮŽE DĚLAT CHYBY „RÁD“ ?

To je jednoduché ! Když víte, že za to budete odměněni !

Všechny děti (a všichni lidé) **jsou** odměňovány za každou „chybu“, kterou udělají. Odměnou je ponaučení, jež vám chyby poskytují.

TO JE ÚŽASNÁ „ODMĚNA“.

Tak moment. **Není to malá odměna.** Všechno, co se v životě naučíte, vám může přinést neuvěřitelný prospěch.

To si uvědomují především vědci, kteří rádi dělají „chyby“, protože vědí, že „nepodařený“ pokus vede k něčemu **dobrému**.

To platí o všem v životě. Každá neúspěšná akce má svou odměnu. A když se na to díváte z tohoto hlediska, začnete to oceňovat.

Na světě neexistuje ani jediný člověk, který by si v určité fázi svého života neuvědomil, že to, co kdysi považoval za „hroznou chybu“, bylo vlastně úžasným požehnáním.

I vy si jednou uvědomíte, že ve skutečnosti **nic takového jako chyby neexistuje**.

TO JE VELMI ZAJÍMAVÝ NÁZOR.

Je to „názor“, který může změnit váš život. Podívejte se na to takhle: „Chyba“ je totéž co „neúspěch“ a neúspěch neexistuje.

Je nemožné být neúspěšný. A říkat, že něco byla „chyba“, znamená jen vyslovit svůj názor.

Budete-li chápat „chyby“ jako stupně na cestě k tomu, čeho chcete dosáhnout, pak chyby přestanete považovat za „chyby“. Budete je chápat jako pokrok.

Budete za ně vděční. Možná je jednou budete dokonce oslavovat !

Majitelé a manažeři nejlepších společností **oslavují** „chyby“ svých zaměstnanců a někdy jim dokonce dávají prémie.

„Teď víme, co nemáme dělat a jak to nemáme dělat,“ říkají. „Tohle je úžasný krok k úspěchu !“

Takové společnosti produkují zaměstnance, kteří se nebojí inovací a rizika, což zaručuje největší úspěchy — a manažeři si to samozřejmě uvědomují. Dobrý manažer ví, že každá **chyba je pokrok**.

Dobří rodiče to vědí také.

Pamatujte si to: **Každá chyba je pokrok.**

Děti, které odměňujete za dětské „chyby“ se nebudou bát dělat v životě „chyby“. Stanou se z nich dospělí, kteří **milují život.**

Nebudou se bát svého vlastního stínu (ani stínu kohokoli jiného). Budou věřit ve své schopnosti řešit obtížné úkoly a naučí se měnit životní problémy v příležitosti.

PŘÁL BYCH SI, ABYS TAKHLE MLUVIL S MÝMI RODIČI !

Děláš si legraci ? **Já s nimi mluvím.**

PROČ MUSÍM BÝT KAŽDÝ VEČER DOMA ? TOMU NEROZUMÍM. PROČ NEMOHU CHODIT VEN A VRACET SE, KDY CHCI ? PROČ SE MNOU RODIČE JEDNAJÍ JAKO S DÍTĚTEM ? PROČ NEMOHU CHODIT, KAM CHCI, A DĚLAT SI, CO CHCI ?

Brian, 16, Indianapolis, Indiana

Svoboda není něco, co vám dávají druhí. Svoboda je podstatou toho, čím jste. Svoboda a Bůh jsou synonyma. Bůh je Svoboda. Svoboda je Bůh.

Vaše duše je individualizovaným aspektem božství. Vaše duše je podstatou toho, čím jste. Vaše duše je Svoboda.

A také Láska.

A Láska je vyjádřená Svoboda. A Svoboda je vyjádřená Láska. A svobodně vyjádřená Láska je Bůh !

Už to chápete ? **To všechno je totéž.** Prostě dáváte různá jména jedinému Jsoucnu, které existuje.

VÝBORNĚ, ALE TY NEODPOVÍDÁŠ NA MOU OTÁZKU.

Připravuji se na to.

Ptáš se, proč ti rodiče nadají svobodu, kterou chceš, a já ti říkám, že takovou svobodu už máš, protože svoboda je to, čím jsi od narození.

Jestliže něco neděláš, jestliže se například nevracíš domů pozdě večer, pak jen proto, že nechceš.

JÁ TO NECHCI ? TO JSI ÚPLNĚ PŘEVŘÁTIL. MOJI RODIČE TO NECHTĚJÍ.

Ne, ty sám to nechceš. Myslíš, že nejsou děti, které se vrací domů později, než si přejí jejich rodiče ? Myslíš, že nejsou děti, které ve čtrnácti nebo šestnácti letech utekly z domova ?

A VĚTŠINA Z NICH TOHO NEJSPÍŠ LITUJE.

To je pravda.

TAKŽE MI NERADÍŠ, ABYCH NEPOSLOUCHAL RODIČE NEBO ABYCH UTEKL Z DOMOVA ?

Samozřejmě že ne. Radím ti, aby ses svobodně rozhodoval — ale aby sis uvědomoval, že HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

se rozhoduješ ty.

Říkám, že se můžeš svobodně rozhodnout, zda budeš či nebudeš poslouchat rodiče. Ale pokud se rozhodneš je poslouchat, neříkej, **že tě k tomu rodiče nutí**. Všechno, co děláš, děláš ze svých vlastních důvodů.

Vzpomínáš si na náš příklad hlídání mladšího bratra ?

Lidé se často snaží přenášet odpovědnost za svá vlastní rozhodnutí na druhé. Svoboda je pochopení, že svá rozhodnutí činíte **vy** sami.

Jinými slovy, všechno, co děláš, děláš proto, abys z toho něco měl.

TÍM MYSLÍŠ NAPŘÍKLAD STŘECHU NAD HLAVOU ? NEBO KLID V RODINĚ ? A TOMU ŘÍKÁŠ „SVOBODA“ ? DĚLAT NĚCO JEN PROTO, ABYCH SE VYHNUL NEPŘÍJEMNOSTEM ? TO MI NEPŘIPADÁ JAKO SVOBODA. TO JE SPÍŠ NÁTŁAK.

Nikdo tě nemůže přinutit dělat cokoli. Jen se tak můžeš cítit.

VE SKUTEČNÉM SVĚTĚ TO NENÍ PRAVDA. VE SKUTEČNÉM SVĚTĚ JSOU LIDÉ NUCENI DĚLAT VŠECHNO MOŽNÉ PROTI SVÉ VŮLI.

Chápu, že se vám to tak jeví. Ve skutečnosti se však lidé vždycky rozhodují svobodně.

*JSOU VŠAK SITUACE, KDY ČLOVĚK **NEMÁ** NA VYBRANOU.*

Takové situace neexistují. Právě to se vám snažím vysvětlit. Jestliže se rozhodnete udělat něco jiného, než si přejí vaši rodiče, musíte očekávat určité důsledky, ale to neznamena, že nemáte na vybranou.

Vaše rozhodnutí jsou vyjádřením vašich přání a hodnot. Tak tomu je vždycky. Vaše rozhodnutí ukazují, jaké máte představy o tom, čím jste a co chcete. To je nesporné. Nicméně z toho nevyplývá, že nemáte svobodu rozhodování — vyplývá z toho pravý opak.

Pamatujte si tohle: **Každý akt je aktem sebeurčení.**

Ukážete-li mi někoho, kdo něco „musel“ udělat, snadno vám ukážu někoho jiného, kdo to udělal přesně opačně.

Jsou rodiče, kteří opustili své děti, místo aby je vychovávali. Vaši rodiče vás nevychovávali „proto, že musí“. Jakmile si to uvědomíte, budete se na ně dívat jinak.

Jsou děti, které utekly od rodičů, místo aby je poslouchaly. Děti neposlouchají rodiče „proto, že musí“. Vy neposloucháte své rodiče proto, že musíte. Jakmile si to uvědomíte, uvidíte svůj život v novém světle.

Jsou lidé, kteří se rozhodli umřít, místo aby žili určitým životem. Tito lidé to neudělali „proto, že museli“.

O TOM JSME UŽ MLUVILI. TO JSI UŽ ŘÍKAL.

A teď to opakuji, protože je to velice důležité. Jakmile si to uvědomíte, všechno se změní — včetně toho, jak chápete sebe i ostatní lidi.

Pamatujte si tohle: **Nikdo nedělá to, co dělat nechce.**

DOBŘE, DOBŘE, ALE JEŠTĚ JSI NEODPOVĚDĚL NA MOU OTÁZKU. PROČ MI RODIČE NEDOVOLÍ CHODIT DOMŮ, KDY CHCI. NEBO PROČ OMEZUJÍ MOU SVOBODU JAKÝMKOLI JINÝM ZPŮSOBEM ? PROČ SE MI DO VŠEHO PLETOU ? PROČ MI STOJÍ V CESTĚ ?

Tvoji rodiče se ti do ničeho nepletou. Určitě ti nestojí v cestě. Spíš ti cestu připravují. Nechtějí, aby byla tak kamenitá. A pořád tu nebudou, aby to mohli dělat. Ale dokud to dělají, snaž se zjistit, zda je to pro tvoje dobro.

*POŘÁD NEODPOVÍDÁŠ NA MOU OTÁZKU ! PROČ MI MUSEJÍ „PŘIPRAVOVAT CESTU“ TÍM, ŽE **MĚ OMEZUJÍ** ?*

Tak dobře. Zkusíme se vžít do jejich situace.

Kdybys chtěl plně vyjádřit všechno, čím jsi v tomto okamžiku, mohl by to být příliš silný zážitek a nemusel bys to zvládnout. Proto jsem ti dal **celý život, během kterého to můžeš udělat.**

Měl jsi někdy pocit, že nezvládáš situaci ? Možná jsi zažil víkendy, kdy jsi měl spoustou domácích úkolů.

Představ si, že bys v tomto okamžiku — tady a teď— měl udělat všechno, co v životě udělat chceš. Nemysli, že bys to stěží zvládl ?

Nezvládl bys to proto, že si dobře nepamatuješ, čím opravdu jsi. **Život je proces, během něž se rozpomínáš.** Pokud žiješ svůj život den za dnem, jsi lépe schopen vstřebat fakta, s nimiž se v životě setkáváš.

Vím, že to pochopíš. Kdybys hlídal svého mladšího bratra, o němž jsme tu před chvílí hovořili, také bys mu nedovolil dělat všechno, že ano ?

*ALE JÁ **UŽ NEJSEM DÍTĚ.** VÍM, CO POTŘEBUJI VĚDĚT. A KROMĚ TOHO, JAK POZNÁM, CO NEVÍM, KDYŽ MI RODIČE NEDOVOLÍ, POZNAT TO, CO VÍM ?*

To nepoznáš. Pokud ti není dovoleno něco poznat, nikdy to nepoznáš.

TO SE TI SNAŽÍM VYSVĚTLIT ! TO OPAKUJI CELOU TU DOBU !

Chápu. Nedovíš se nic o životě, pokud ti to rodiče nedovolí. Rodiče se snaží usnadnit ti cestu, protože chtějí, aby ses vyhnul zbytečným chybám. Aby ses učil všechno snadněji. Myslí to s tebou dobře. Ale pokud si nedají pozor, obklopíte spoustou pravidel a omezení, která ti nedovolí učinit žádné důležité rozhodnutí — nemluvě o možnosti vyrovnat se s výsledky takových rozhodnutí.

Otázka není, zda by rodiče měli dovolit dětem činit vlastní rozhodnutí; otázka je kdy a jaká rozhodnutí.

To by měli rozhodnout společně s dětmi.

ALE MOJI RODIČE SE SE MNOU O NIČEM NERADÍ. PROSTĚ MI DÁVAJÍ PŘÍKAZY.

Dobří rodiče to nedělají. Dobří rodiče respektují fakt, že jejich děti jsou mladí lidé, kteří mají svá práva (a touhy) jako každý člověk.

Tvoji rodiče možná vycházejí ze své vlastní zkušenosti z dětství. Jejich rodiče jim možná také dávali jen příkazy a nikdy se s nimi o ničem neradili. Možná ten řetěz můžeš přetrhnout tím,

že s nimi budeš mluvit a poslouchat je.

JAK TO ŽE DOSPĚLÍ VYŽADUJÍ ÚCTU, ALE SAMI JI NEPROJEVUJÍ ?

Peter, Moskva, Rusko

Někteří dospělí nevědí, jak projevit úctu k dětem. Představa, že by měli projevovat úctu k člověku, který je mnohem mladší a kterého přivedli na svět, je jim naprosto cizí.

Tito lidé si obvykle pletou „úctu“ se „strachem“, místo aby ji spojovali s „láskou“. Sami respektují druhé — obvykle starší, silnější a mocnější, ať už z jakéhokoli důvodu — protože se obávají toho, co by se stalo, kdyby to nedělali. Lidem, kteří respektují druhé, protože je milují, nedělá potíže projevit úctu k vlastním dětem.

Dobří rodiče si to uvědomují, a proto se nesnaží dávat dětem nesmyslné příkazy, ale raději jim dávají možnost **podílet se** na vytváření podmínek života, který žijí společně.

*TAK CO MÁM DĚLAT SE **SVÝMI** RODIČI ?*

Promluv si s nimi tak, jako teď hovoříme tady.

*TO NEPŮJDE. NEBUDOU MĚ POSLOUCHAT. NIKDY MĚ NEPOSLOUCHAJÍ, KDYŽ JIM NĚCO ŘÍKÁM. CHTĚJÍ JEN, ABYCH POSLOUCHAL JÁ **JE**.*

Jestliže je to pravda — skutečně pravda — řekni jim tohle: „Mami, tati, nechci být neuctivý a nechci se s vámi hádat, ale jste ochotni si něco přečíst?“ A dej jim tuto knihu, otevřenou na této stránce.²

*A KDYŽ **TO** ODMÍTNOU ?*

Pak uplatni svou svobodu. Použij svou Prvotní moc. Můžeš rodiče ignorovat a přijmout důsledky svého rozhodnutí, nebo se můžeš důsledkům vyhnout tím, že budeš rodiče poslouchat. To záleží jen na tobě.

ÚŽASNÁ VOLBA.

Stejnou volbu budeš mít po celý svůj život. Nic se nezmění. Pouze „herci“ v tomto „dramatu“ budou jiní. Scénář zůstane stejný.

Vždycky budeš mít možnost vybrat si mezi tím, co chceš a co jsi ochoten být, dělat a mít, abys získal to, co si přeješ. **V tomto procesu budeš definovat sám sebe.**

Celý život budeš definovat sám sebe — budeš rozhodovat o tom, čím opravdu jsi. Uvědomuješ si to ? Chceš-li vědět, jací jsou vyspělí lidé, podívej se, co nazývají „štěstím“.

A také se definuješ tím, co jsi ochoten být, dělat a mít, abys dosáhl toho, co chceš.

Takže to, co dnes prožíváš doma s rodiči, je jen příprava na dlouhodobý proces, kterým budeš procházet celý život.

Může to být velice radostný proces, pokud budeš opravdu chápat, co se děje, neboť to je proces **vyjádření svobody**.

SEX

PROČ MOJI RODIČE NECHTĚJÍ ANI SLYŠET O SEXU ? BOŽE, JAK JE TO VŽDYCKY ROZČÍLÍ.

Susan, 14, Spartanburg, South Carolina

Rozčiluje je to většinou proto, že to rozčilovalo i jejich rodiče. A ty to rozčilovalo proto, že to rozčilovalo zase **jejich** rodiče. To se děje už stovky let.

Ne všude. Ne ve všech zemích, ne ve všech kulturách. Na vaší planetě existují kultury, které nepovažují sexualitu za něco hanebného, co by se mělo tajit a o čem by se nemělo mluvit.

Ve většině zemí je však sexualita považována za něco hanebného.

Většina lidí se dokonce stydí za své tělo. Nebo se svého těla bojí. Proto mají v některých zemí zákony, které přikazují lidem, aby chodili zahalení.

A proč ? Protože většina lidí se bojí toho, co by se stalo, kdyby jeden druhého viděli nahého. Mají strach, že by se v nich uvolnily zvířecí pudry, které by neuměli ovládnout. (Přestože v nudistických koloniích se nic podobného nestává.)

ALE PROČ ? PROČ SE LIDÉ TAK BOJÍ ?

Kdysi dávno lidé přesvědčili sami sebe, že většina toho, co je pro ně „dobré“, je vlastně „špatné“, a že pokud se člověk chce zalíbit Bohu, musí potlačovat své sexuální touhy.

Kdysi dávno také přišli na to, že jim touha po světských radostech znemožňuje dosáhnout radostí nebeských. Proto přijali **odříkání** jako duchovní způsob života. (Zříkají se světských radostí, aby se mohli soustředit na to, co je „opravdu“ důležité — a to podle názoru některých lidí nemá nic společného s pozemským štěstím, nýbrž s dosažením štěstí v nebi — nebo, jak říkají někteří východní mystikové, s dosažením „osvícení“.)

Člověk se však nemůže zříci toho, čím je, aby BYL tím, čím je. První krok na cestě k božství je být celistvý.

To si pamatujte: **První krok na cestě k božství je být celistvý.**

Odmítáte-li část svého já, odmítáte jeden z aspektů, jež jsem stvořil. To je totéž, jako byste řekli, že jsem nevěděl, co dělám. Nebo že jsem velice dobře věděl, co dělám, a dnes od vás **vyžaduji, abyste to překonali.**

NEBO ABYCHOM TO UŽÍVALI JINÝM ZPŮSOBEM ?

Zříci se něčeho neznamena užít to jiným způsobem. Znamená to prostě neužívat to vůbec. Sexualita— a její krása a vášeň a radost a vzrušení—je něco, co jsem vám dal. Zříci se toho znamená zříci se mě.

Proto se nezříkejte sexuality a ostatních krásných věcí, jež jsem vám dal. Zřekněte se jen závislosti na těchto věcech. To je něco jiného než požadavek, abyste žili bez nich.

CHCEŠ ŘÍCI, ŽE LIDÉ UDĚLALI ZE SEXUALITY NĚCO HANEBNÉHO JEN PROTO, ŽE SI MYSLILI, ŽE OD NICH BŮH VYŽADUJE, ABY SE ZŘEKLI SEXUÁLNÍ AKTIVITY ?

Jednoduše řečeno, ano. Byla doba, kdy lidé považovali sexuální touhy a činnost za přirozené a radostné životní funkce. Nikdo se za sexualitu nestyděl.

Pod vlivem svého kulturního učení jste začali věřit, že věnovat se otevřeně a radostně sexuální činnosti znamená „oddávat se nízkým pudům“, což se nelíbí Bohu.

Některá náboženství dokonce učila věřící, že jedinou cestou k božství a osvícení je naprosté odmítnutí sexuality.

Jiná náboženství si uvědomovala, že kdyby se lidé zřekli sexuální činnosti úplně, lidstvo by vymřelo, a proto učila, že sexualita je „nutnou“ součástí života, ale že jejím jediným cílem a ospravedlněním je „plození dětí“.

To znamenalo, že sexuální činnost z jakýchkoli jiných důvodů byla považována za špatnou. Antikoncepce byla špatná, nemanželské sexuální styky byly špatné a ze všeho **nejhorší** byly sexuální styky mezi mladými lidmi (kteří se ještě nemohli vdát nebo oženit a vychovávat děti).

Sexuální vztah z čisté vášně nebo z lásky byl považován za zneuctění „posvátné povahy“ sexuality.

V mnoha společnostech se tento přístup k sexualitě změnil. Nicméně dokud lidé musejí svou sexuální činnost tajit, je obtížné prožívat přirozenou a čistou radost ze sexu.

Samozřejmě že součástí radosti ze sexuální činnosti je ochota být odpovědný za sexuální energii. To však platí o všem v životě.

Chovají-li se lidé nezodpovědně v jakémkoli ohledu, mohou způsobit nežádoucí komplikace.

Existují tři základní myšlenky holistického života (o kterých budeme hovořit později), a zodpovědnost je jednou z nich. Když se lidé chovají zodpovědně, mohou jednat radostně.

Protože byl sex v minulosti tak přísně odsuzován, dodnes je ve vaší společnosti mnoho lidí, kteří se neodvážejí pojmenovat některé části těla — a v žádném případě nikomu nedovolí, aby tyto části viděl. Nahotě se dnes říká „nemravnost“.

Jinými slovy, mnoho lidí se stydí za své vlastní tělo.

A pokud se jedná o jejich děti, mnoho rodičů sexualita skutečně „rozčiluje“.

TO JE PRAVDA. NAPŘÍKLAD MŮJ OTEC NEMÁ ŽÁDNÉ NÁMITKY, KDYŽ SE DÍVÁM NA TELEVIZNÍ FILM PLNÝ KRVE A NÁSILÍ A ZABÍJENÍ, ALE FILM S NAHÝMI LIDMI ? TO PROSTĚ NESNÁŠÍ !

Ano, tohle charakterizuje postoje vaší společnosti. A je to důležitou součástí toho, co vytváří vaše prostředí, v němž se potlačuje sexualita a propaguje násilí.

COŽ MĚ PŘIVÁDÍ K DALŠÍ OTÁZCE. PROČ MUSÍM VE TŘINÁCTI LETECH PLATIT V KINĚ STEJNĚ JAKO DOSPĚLÍ, KDYŽ NEMOHU VIDĚT NEPŘÍSTUPNÝ FILM ? TO JE NESMYSLNÉ.

Kams, 14, Ashland, Oregon

Pokud jde o obsah filmu, jsi považován za dítě, ale pokud jde o peněženku majitelů kina, považují tě za dospělého.

PŘESNĚ TAK !

Vzhledem k tomu, jak je vaše společnost posedlá vydáváním peněz, není překvapující, že zákon straní majiteli kina, ať je to jakkoli rozporné. Lidé se nepřestanou chovat rozporuplně, dokud nezmění své priority.

JAKÝ SMYSL MÁ SEX ?

Richard, 14, Miami, Florida

(Tuto otázku mi položilo mnoho dalších pisatelů.)

To musíte rozhodnout sami. Všechno v životě má jen takový smysl, jaký tomu dáte. Já ničemu smysl nedávám. Dal jsem smysl jen životu samotnému. Stvořil jsem život, abych vám dal příležitost vyjádřit, čím opravdu jste. Byli stvořeni podle obrazu Boha. Bůh je Stvořitel a vy jste stvořeni podle jeho obrazu. To znamená, že jste tvůrci.

Kdybych vám řekl, co máte tvořit a jak to máte tvořit, nic byste vlastně netvořili. Prostě byste mě poslouchali.

Pamatujte si tohle: **Poslušnost není tvoření.**

Proto vám dávám schopnosti a záleží jen na vás, jak s nimi naložíte.

Největším darem je život, neboť vám dává příležitost realizovat v každém okamžiku nejkrásnější verzi té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím jste.

Dalším darem je sex. Pokud jej vyjadřujete a prožíváte zodpovědně, je to nejradostnější součástí vašeho života.

Aby nedošlo k nějakému nedorozumění, dovoluji mi opakovat, že hovořím o zodpovědných sexuálních vztazích.

CO JE TEDY „NEJKRÁSNEJŠÍ VERZE TOHO ČÍM JSME“ VE VZTAHU K SEXUALITĚ ?

Jak už jsem řekl, to záleží jen na vás. Někteří lidé věří, že smyslem sexu je sdílet lásku a oslavovat život. Jiní si myslí, že smyslem sexu je uspokojit základní tělesné pudy. A někteří říkají, že hlavním smyslem sexu je plodit děti. Můžete věřit kterémukoli z těchto názorů, nebo si můžete udělat vlastní.

PROČ JSEM LESBIČKA ?

Jenny, 16, Miami

Jenny, jsi lesbička z téhož důvodu, z jakého používáš pravou nebo levou ruku, máš hnědé oči a všechny ostatní tělesné a povahové rysy, které tě činí „tebou“.

Lidské geny produkují všechny tvé tělesné vlastnosti dlouho před tím, než se narodíš. To je přirozené; a to, jaká jsi, je také dokonale přirozené.

Miluji tě takovou, jaká jsi, protože to je pro tebe dokonalé. A to znamená, že to je dokonalé i pro mě.

Oslavuj všechno, čím jsi. Oslavuj své schopnosti, své naděje a sny, své vášně a vize.

Oslavuj všechno, co tě spojuje s Vesmírem a co z tebe činí jedinečnou bytost.

Když říkám „oslavuj“, nemyslím tím, abys byla necitlivá k druhým. Oslavovat neznamena vystavovat něco na odiv nebo úmyslně přivádět druhé do rozpaků.

Oslavovat znamená přijímat a prožívat a vyjadřovat to, čím jsi. Oslava je vždycky přínos. Zda je oslavou všechno, co děláš, to poznáš podle toho, jaký prospěch to přináší tobě a druhým lidem.

A proto oslavuj a přispívej životu. Budeš-li to dělat, život ti poskytne ten nejkrásnější zážitek toho, čím jsi.

Pamatuj si tohle: Z toho, čím přispěješ životu, ti život poskytne ten nejkrásnější zážitek toho, čím jsi.

NEVÍM, CO SI MÁM MYSLIT O SVÉ NOVĚ NALEZENÉ SEXUÁLNÍ ORIENTACI. NEDÁVNO JSEM ZJISTIL, ŽE JSEM HOMOSEXUÁL. JAK TO MÁM VYSVĚTLIT LIDEM, KTERÉ MILUJI ?

Tommy, 18, Mobile, Alabama

Řekni jim pravdu. Jestliže se bojíš, řekni to. Řekni jim, že se bojíš jejich nepochopení natolik, že nejsi schopen být k nim upřímný. Řekni jim, že jsou určité věci, o kterých se bojíš mluvit, a zeptej se jich, zda pro tebe mohou udělat něco, co by ti pomohlo překonat strach.

Jestliže to nebudou schopni udělat a ty se nezbavíš strachu, pak si svůj strach uvědomuj a řekni jim pravdu. Láskyplně jim řekni o své sexuální orientaci a zeptej se jich, jak si myslí, že by ses měl se svou situací vyrovnat.

Jestliže jsi zjistil, že tě přitahují lidé stejného pohlaví a jestliže to řekneš rodičům, nech je vyjádřit jejich názor a neodsuzuj je za jejich reakci, stejně jako očekáváš, že oni nebudou odsuzovat tebe za tvé rozhodnutí.

Řekni jim všechno, co jim chceš říci, a požádej je o jejich lásku. Řekni jim, že je vždycky budeš milovat, ať se stane cokoli. Jednej s nimi tak, jak chceš, aby oni jednali s tebou. Jinými slovy, chovej se k druhým tak, jak si přeješ, aby se oni chovali k tobě.

To nemusí být snadné, zejména budou-li tě odsuzovat nebo dokonce osobně napadat. Nicméně nezapomínej, že každý útok je voláním o pomoc.³

PROČ NEMOHU MÍT SEXUÁLNÍ POMĚR, ANIŽ BY TO LIDEM VADILO ? V ČEM VIDÍ TAKOVÝ PROBLÉM ?

Claudia, 16, Perth, Austrálie

Ať uděláš cokoli, nikdy se to nebude líbit všem. „Všichni“ je velké slovo. O to však nejde. Otázka je, zda můžeš mít sexuální poměr, aniž to dělá problémy **tobě**.

A další otázka je: Co ti to může usnadnit ?

MNĚ TO NEVADÍ ! JÁ S TÍM ŽÁDNÝ PROBLÉM NEMÁM ! NELÍBÍ SE TO DRUHÝM ! TO JE JEDINÝ PROBLÉM !

Proč je to problém ?

PROTOŽE BY MĚ RODIČE ZABILI.

Rodiče by tě nezabili a pravděpodobně by ani nebyli příliš překvapeni. Chceš prostě říci, že by se jim to nelíbilo.

ANO, TO CHCI ŘÍCI...

Proč si myslíš, že by se jim to nelíbilo ?

PROTOŽE SI MYSLÍ, ŽE SEX JE NĚCO ŠPATNÉHO. NĚCO HANEBNÉHO, NEBO CO !

To si možná myslí, ale budeš-li pozorně studovat lidstvo, všimneš si, že individuální názory jedinců se často liší od názorů jejich společenské skupiny.

CO TÍM MYSLÍŠ ?

Tím myslím, že tvoji rodiče nemusejí mít na sex stejné názory jako celá společnost.

TAK PROČ NECHTĚJÍ, ABYCH MĚLA SEXUÁLNÍ POMĚR ?

Možná si jen myslí, že jsi příliš mladá.

PŘÍLIŠ MLADÁ ? CO TO MÁ ZNAMENAT ? NĚKDE JSEM ČETLA, ŽE V NĚKTERÝCH SPOLEČNOSTECH TO LIDÉ DĚLAJÍ UŽ VE DVANÁCTI LETECH !

Pro sexuální činnost neexistuje žádný předepsaný věk. V každé společnosti je to jiné. Záleží také na tom, jak je každý jedinec připraven.

JÁ SI MYSLÍM, ŽE PŘIPRAVENA JSEM.

Opravdu ? Přemýšlela jsi o všech možných důsledcích ? Uvažovala jsi o případných komplikacích hlubokých milostných vztahů ? Přemýšlela jsi o možnosti těhotenství ? O nemocech přenášených sexuálním stykem — včetně AIDS ?

Víš všechno, co si myslíš, že bys vědět měla ? Pokud ne, promluv si o tom s rodiči. A pokud si myslíš, že všechno víš, stejně si s nimi promluv. Řekni jim, co si myslíš.

Promluv si s nimi o AIDS a HIV a o všem, co o tom víš. Zeptej se rodičů na všechno, co nevíš. Pokud to nevědí ani oni, hledejte odpovědi společně.⁴

Informuj se o různých způsobech antikoncepce. Víš všechno, co o tom lze vědět ?

O tom všem si promluv s rodiči.

DĚLÁŠ SI LEGRACI ? O TOM S NIMI NEMOHU MLUVIT.

To není tak jisté, jak si myslíš.

TO JE JISTÉ, VĚŘ MI.

Tak jim dej přečíst tuhle knihu.

A UŽ JSME U TOHO ZASE.

To myslím vážně. Dej jim přečíst tuhle knihu.

A jestliže ani pak nebudou ochotni hovořit o těchto věcech, řekni jim, že chceš učinit rozhodnutí týkající se tvé sexuality a že bys to raději udělala s jejich pomocí než bez ní. Ale hned jim řekni, že „příkazy" nepovažuješ za pomoc.

TY JSI LEGRAČNÍ, UVĚDOMUJEŠ SI TO ? NEBO SI OPRAVDU MYSLÍŠ, ŽE NĚCO TAKOVÉHO MOHU ŘÍCI SVÝM RODIČŮM ?

Jestliže nemůžeš upřímně hovořit se svými rodiči, jaký má potom smysl mít rodiče ? Na TOHLE se jich zeptej.

PFF...

Jo. „Pff", to je ono.

Řekni jim, proč chceš mít sexuální poměr a jak si to představuješ; také jim vysvětl, jaké sis vytvořila osobní hodnoty a pak se jich zeptej na jejich názor.

A nebuď ohromená, když tě rodiče překvapí.

Mohou být totiž víc než ochotni hovořit s tebou, mohou být schopni „slyšet", že příkazy a nařízení už nemají žádný účinek, a mohou projevít větší porozumění, než očekáváš.

NA PRVNÍ STRÁNCE TÉTO KNIHY JSI ŘEKL, ŽE MOHU MÍT TOLIK SEXUÁLNÍCH STYKŮ, KOLIK CHCI, A ŽE TO NIKOMU NEBUDE VADIT. O ČEM JSI MLUVIL ? ZDÁ SE, ŽE TEĎ ŘÍKÁŠ NĚCO JINÉHO.

Řekl jsem, že nejdřív musíte pochopit, co je sex — a že to může být něco jiného než si myslíte.

MYSLÍM, ŽE DOCELA DOBRĚ VÍM, CO JE SEX. MOŽNÁ TO NEVÍM Z VLASTNÍ ZKUŠENOSTI, ALE SLYŠELA JSEM DOST, ABYCH SI UDĚLALA PŘEDSTAVU.

Možná víš dost o sexuálním styku, ale víš dost o sexualitě ?

Jestliže ano, pak jistě vis, že máš „sexuální poměr" každý den. Lidé si vyměňují sexuální energii od okamžiku, kdy se setkají.

Všichni lidé jsou sexuální vysílače, které vysílají své signály na všechny strany kolem sebe. Tyto paprsky se rozšiřují donekonečna. Křížují se s energetickými paprsky ostatních bytostí a předmětů, a vytvářejí tak nekonečnou energetickou síť vibrací, které ovlivňují prostor, v němž lidé existují.

Všechno, co existuje, vysílá do prostoru tyto vibrace.

Tyto „vibrace" vnímáte a reagujete na ně, ať už se nacházíte v jakémkoli prostoru. Cítíte je, kdykoli vstoupíte do nějaké místnosti. Také okamžitě cítíte **změny** vibrací jednotlivých bytostí— nemluvě o vibracích celé skupiny bytostí.

Všichni lidé reagují na tyto vibrace, zvířata a rostliny reagují na tyto vibrace, sama země reaguje na tyto vibrace.

Celý vesmír reaguje na tyto vibrace.

Celý vesmír JE těmito vibracemi. Tyto vibrace prostupují celý vesmír. Jsou tím, co drží všechno pohromadě. Vysílají informace o stavu vesmíru celému vesmíru. Jsou podstatou všeho.

Úžasný proces, jehož prostřednictvím vyzařuje tato podstata ze všeho, co existuje, se nazývá S-E-X. JE TO JAKO... **ZÁKLADNÍ HMOTA !**

Ano. **A je to také imaginární realita** jako ve filmu Matrix. Jediný rozdíl je v tom, že v reálném světě není za touto hmotou žádná zlá síla, žádná kolonie umělé inteligence a žádná armáda robotů.

Imaginární realita této základní hmoty je vytvářena vámi. Jste zároveň tvůrci i jedinečná stvoření. Vaše základní hmota je energetické pole, které vytváříte všichni dohromady. Její účinky se projevují kdykoli a kdekoli se energie tohoto pole zvýší.

Toto energetické pole je pro velkou většinu lidí neviditelné, ačkoli je může cítit každý člověk a téměř každý je dokáže popsat. Obzvláště citliví lidé vnímají energetické pole neustále.

Studenti na cestě k duchovní dokonalosti vědí, že toto pole nejen **vnímají**, ale zároveň **vytvářejí**. Jsou v procesu rozpomínání se na to, jak tuto sílu využít v životě.

Duchovní mistři jsou lidé, kteří si to hluboce uvědomují a kteří žijí z této základní podstaty.

Když zažijete S-E-X s Mistrem, okamžitě to poznáte.

UŽ TOMU ROZUMÍM. ALE MYSLÍM, ŽE SI UVĚDOMUJEŠ, ŽE TOHLE NENÍ TEN DRUH SEXU, O KTERÉM JSEM MLUVILA.

Je to všechno totéž. Mluvíme tu prostě o různých projevech téže energie.

Jakmile si uvědomíš, že máš „sexuální vztah“ v každém okamžiku, začneš mnohem lépe vnímat jak energii, kterou vysíláš, tak energii, kterou přijímáš.

Začneš vytvářet svou energii vědomě. Děláš-li to důsledně určitou dobu, lidé začnou říkat, že máš „charizma“.

JAK SE TO DĚLÁ ?

Dělá se to velice jednoduchým nástrojem, kterému se říká „nálada“.

Když vstoupíš do nějaké místnosti, snadno ovlivíš atmosféru svou „náladou“. Celá atmosféra se změní jen proto, že jsi přišla.

Kouzelná moc nálady je něco, čemu většina lidí nerozumí. A ty máš teď příležitost získat porozumění, které může změnit tvůj život.

ZLEPŠÍ TO MŮJ MILOSTNÝ ŽIVOT ? O TOM TADY CELOU DOBU MLUVÍM !

Věř mi, že to má hodně společného s výměnou energie, o které mluvíš. V oblasti sexuálních vztahů je nálada vším.

Úžasné je, že nálada může být tvůrčím aktem, nikoli pouhou reakcí.

Většina lidí si myslí, že nálada je reakcí na vnější podněty — že je něčím, co prostě existuje. Říkají, že jim něco „zlepšilo nebo zkažilo náladu“.

Ti, kteří si uvědomují kouzelnou moc nálady, dobře vědí, že nálada nemusí být pouhou „reakcí“. To znamená, že se **můžete předem rozhodnout, jakou chcete mít náladu**, aniž víte, co se stane v určitém místě nebo době.

Tím, že si předem zvolíte, jakou budete mít náladu, ovlivníte neuvěřitelným způsobem, co se stane. Začnete **vytvářet** situace a události.

Vaše nálada změní situaci, místo aby byla situací ovlivňována. Vaše nálada bude měnit lidi, místo aby lidé měnili vaši náladu.

Najednou začnete ovlivňovat svůj vlastní život. Stanete se jeho „příčinou“ — přestanete být jeho „důsledkem“.

Tato jednoduchá změna všechno změní.

TO JE ÚŽASNÉ. JETO JAKO... PROSTĚ FANTASTICKÉ. O TOM JSEM NIKDY NEPŘEMÝŠLELA. ALESPŮŇ NE TÍMTO ZPŮSOBEM. BYL TO VELICE ZAJÍMAVÝ ROZHOVOR, KDYŽ VEZMU V ÚVAHU, ŽE JSME ZAČALI MLUVIT O MILOVÁNÍ.

Nikdy jsme nepřestali hovořit o „milování“.

Pamatuj si tohle:

Láska se měří podle toho, jak často jeden druhému porozumíte, nikoli podle toho, jak často se jeden druhého dotknete.

BEZVA !

Ano, bezva.

NE VŠICHNI MLADÍ LIDÉ SI MYSLÍ, ŽE SEX JE V TÉTO FÁZI ŽIVOTA TAK DŮLEŽITÝ. JÁ OSOBNĚ SI MYSLÍM, ŽE SE TOMU PŘISUZUJE PŘÍLIŠ VELKÁ DŮLEŽITOST. NEMÁM V ÚMYSLU MÍT SEXUÁLNÍ POMĚR, DOKUD SE NEVDÁM.

To je v pořádku. A víš proč ?

OVŠEMŽE TO VÍM. PROTOŽE SI MYSLÍM, ŽE SEXUÁLNÍ STYK JE POSVÁTNOU SOUČÁSTÍ LIDSKÉHO ŽIVOTA, A PROTO BY KNĚMU MĚLO DOCHÁZET JEN V POSVÁTNÉM SVAZKU MANŽELSTVÍ.

Kdo ti to řekl ?

MAMINKA, ALE JÁ S NÍ SOUHLASÍM.

Senza.

JEŠTĚ NIKDY JSEM NESLYŠELA O BOHU, KTERÝ BY ŘEKL, ŽE JE NĚCO „SENZA“.

Bůh mluví s lidmi jazykem, který je pro ně přirozený. Copak ty nikdy neříkáš „senza“ ?

JO, ŘÍKÁM.

Senza. Já taky.

MÁM TEDY PRAVDU, POKUD JDE O SEX A MANŽELSTVÍ ?

Nejde o to, zda máš „pravdu“. Jde o to, zda ti to něco dává. Celý život definuješ sama sebe, každou svou myšlenkou, slovem a činem.

ALE CO SI O TOM MYSLÍŠ TY ? CO ŘÍKÁ BŮH ?

Myslím, že je na čase promluvit si o Bohu a o tom, jak to se mnou vlastně je.

(10)

BŮH

KDO JSI ?

Brigid, 13, Oslo, Norsko

Kdo nejsem ?

TOMU NEROZUMÍM.

To znamená, že neexistuje nikdo a nic, čím bych nebyl.

CHCEŠ ŘÍCI, ŽE JSI VŠECHNO A KAŽDÝ ?

Ano, přesně to říkám.

JSI TAKÉ ŠPATNÝMI LIDMI A ŠPATNÝMI VĚCMI ?

„Špatní“ lidé ani „špatné“ věci neexistují. Jsou jen lidé a věci, jež považujete za „špatné“.

TO JE TOTÉŽ.

Možná pro vás, ale ne pro mne. **CO TO ZNAMENÁ ?**

Znamená to, že máme rozdílné hodnoty. Znamená to, že chápeme věci rozdílně. Znamená to, že vy všechno posuzujete a odsuzujete, kdežto já to nedělám.

BŮH NEVYNÁŠÍ SOUDY ? MYSLILA JSEM, ŽE PRÁVĚ TO BŮH DĚLÁ.

Lidstvo si to myslí už dlouho, ale není to pravda. Je to jedna z vašich falešných představ, o kterých jsem tu již mluvil.

Je psáno: Neposuzuj a neodsuzuj.

CHCEŠ ŘÍCI, ŽE OPRAVDU NIKOHO NEODSUZUJEŠ ? KAŽDÉMU ODPUSTÍŠ JAKÝKOLI HŘÍCH ?

Lily, Miami, Florida

Nikomu nic neodpouštím. To si musíte uvědomit. Nikdy ti nic neodpustím.

Jakmile tohle pochopíš, lépe mi porozumíš a budeme schopni komunikovat úplně jiným způsobem.

Nikomu nic neodpouštím, protože není co odpouštět.

URČITĚ SI DĚLÁŠ LEGRACI !

Vůbec ne. Odpouštět je nutné jen tehdy, když bylo někomu ublíženo. Bohu však nelze ublížit.

JÁ TI NEMOHU UBLÍŽIT ? NEBOLÍ TĚ, KDYŽ HŘEŠÍM ?

Ne. Nebolí mě to o nic víc než tebe, když vidíš, jak malé dítě dělá něco, co dělat „nemá“. Cítíš se „poškozená“ ? „Bolí“ tě to ?

NE.

Samozřejmě že ne. Ani mě to nebolí. Nemůžete mi ničím ublížit. Jsem Všechno, mám Všechno a vždycky budu Vším. Není nic, co bych potřeboval ke „šťěstí“.

Nepotřebuj i, abyste něco dělal i nebo nedělal i, nepotřebuji, abyste něčím byli nebo nebyli, nepotřebuji, abyste něco měli nebo neměli.

Nepotřebuji, abyste mě uctívali, abyste se mě báli nebo abyste mě milovali.

ALE POTŘEBUJEŠ, ABYCHOM TĚ POSLOUCHALI, ŽE ANO ?

Nepotřebuji od vás nic. Proto od vás nic nevyžaduji, a **proto mě nemusíte poslouchat.**

Myslíš si, že jsem tu proto, abych pro vás vytvářel zákony ? Ty si děláte sami.

Protože mi nemůžete ničím ublížit, nemám nejmenší důvod zlobit se na vás. Nemusím vám nic odpouštět, protože mi nemůžete ničím ublížit. A proto necítím nejmenší potřebu mstít se vám nebo vykonávat „spravedlnost“.

Dokonce i vaše soudy vyžadují, abyste dokázali, že jste byli poškozeni, než se můžete dožadovat spravedlnosti. Pokud soud nepřesvědčíte, nikdo nebude odsouzen jen tak „pro nic za nic“ ! A jestliže to nedělají ani vaše soudy, proč bych to měl dělat já ?

A CO KDYŽ UBLÍŽUJI LIDEM ? MOŽNÁ NEMOHU UBLÍŽIT TOBĚ, ALE MOHU UBLÍŽIT ČLOVĚKU — A TAKÉ JSEM TO UDEĚLALA. PROTO SI VĚTŠINA LIDÍ MYSLÍ, ŽE BY JIM MĚLO BÝT ODPUŠTĚNO.

Přesto nemusíte hledat spravedlnost u mě. Mně jste nic „špatného“ neudělali, takže nemám důvod něco vám odpouštět.

Chápu, proč jste udělali všechno, co jste kdy udělali. Víím, co jste si mysleli a proč jste to udělali.

Chápete-li, proč někdo něco udělal, je velice obtížné zlobit se na něho, i když nemusíte souhlasit s jeho důvody. Já osobně se nezlobím nikdy.

Příliš dobře všemu rozumím. Příliš mnoho víím. Nejsem schopen rozzlobit se. V tom mi brání úroveň mého porozumění.

PŘESTO SE NECÍTÍM DOBŘE, KDYŽ UBLÍŽUJI DRUHÝM.

Tak **hledej odpuštění u nich.** A snaž se odpustit sama sobě.

JSOU VĚCI, KTERÉ SI NEMOHU ODPUSTIT.

Chceš vědět, jak se to můžeš naučit ?

CHCI ! ŘEKNI MI TO !

Odpouštěj stejná provinění druhým. Odpouštěj jim stejné chyby a stejné prohřešky, jako děláš sama.

MYSLÍŠ, ŽE TO POMŮŽE ?

Je to kouzelná formule. Když vyléčíš ? své srdce, vyléčíš srdce druhých.

DOBŘE, ALE JAK MOHU VYMAZAT Z TVÉ KNIHY PROHŘEŠKŮ VŠECHNO ŠPATNÉ, CO JSEM KDY UDĚLALA ? CO MÁM UDĚLAT, ABYS MI ODPUSTIL A ABYCH MOHLA ZAČÍT ZNOVU ?

Ayla, 13

Moje milá Aylo, žádná „kniha prohřešků“ neexistuje. To se vám tu snažím vysvětlit. Já nejsem Mikuláš a nedělám si seznam vašich hříchů, abych věděl, kdo je poslušný a kdo ne. To prostě nejsem. A to nedělám. Mnozí lidé budou možná překvapeni, když zjistí, že neexistuje nic správného ani špatného. Z hlediska toho, čeho chcete dosáhnout, existuje jen to, co vám prospívá a co vám škodí.

JAK JE TO MOŽNÉ ? NENÍ ZABÍJENÍ ŠPATNÉ ? NENÍ SNAD KRUTOST ŠPATNÁ ?

Je-li zabíjení špatné, je-li krutost špatná, co si myslíš o válce nebo o tom, když praštíš někoho, kdo se vloupal do tvého bytu a odnáší si tvé dítě ?

TO JE NĚCO JINÉHO. TO JE SEBEOBRANA.

Chceš tedy, říci, že jsou situace, kdy zabíjení a krutost nejsou špatné ?

SEBEOBRANĚ NEŘÍKÁME ZABÍJENÍ ANI KRUTOST. ŘÍKÁME TOMU SEBEOBRANA.

Změna terminologie nezmění podstatu činu. Pouze jej ospravedlňuje.

CHCEŠ ŘÍCI, ŽE BYCHOM NEMĚLI ZABÍJET ANI V SEBEOBRANĚ ?

To neříkám. A záleží to jen na vás, nikoli na mně. Těmito rozhodnutími vytváříte svou realitu. Tato rozhodnutí o tom, jak bude lidstvo žít na této zemi, vytvářejí váš svět.

Já nerozhoduji o tom, jak si máte vytvořit svůj svět, a netrestám vás, když svá rozhodnutí nedodržujete. Dal jsem vám svobodnou vůli, abyste si vytvořili svět podle svých nejkrásnějších představ. A je-li zabíjení vaší nejkrásnější představou, budiž.

Chci jen říci, že neexistuje žádné absolutní dobro ani absolutní zlo. Věci jsou „špatné“ nebo „správné“ jen proto, že si to myslíte. A lidé své názory mění podle okolností.

CO JE NA TOM ŠPATNÉHO ?

Vůbec nic. To se vám snažím vysvětlit. Změnit názor na to, co je „špatné“ a co je „správné“, není nic „špatného“, pokud vám to umožní udělat to, co říkáte, že chcete udělat.

Tvrdit, že je „špatné“ někoho zabít v sebeobraně, nemusí pro vás být tím nejlepším, pokud říkáte, že chcete žít v míru a harmonii.

Na Zemi může nastat doba, kdy nebude dobré zabíjet ani v sebeobraně, ale to se může stát jedině ve vysoce vyspělé společnosti, která chápe, že není třeba bránit. Já, neboť Já je HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

nezranitelné a nezničitelné.

To však neodpovídá dnešnímu stupni vašeho poznání. A to, co považujete za prospěšné — vaše představy o tom, co je správné a co je nesprávné — bude vždycky projevem vašeho poznání. To, co dnes považujete za „správné“, je to, co vám umožňuje dosáhnout toho, co říkáte, že si přejete.

TAKŽE NAŠE NÁZORY SE NEUSTÁLE MĚNÍ ?

Ano. Mění se s dobou i místem.

Snažíte-li se vyhrát Indianapolis 500, není „špatné“ jet dvěstěkilometrovou rychlostí, ale může to být „špatné“, když jedete do obchodu. Všechno záleží na tom, co chcete dělat.

Jedete-li do Seattlu, není „morálně špatné“ odbočit směrem na San José. Nejde však o to, co je „špatné“ nebo „správné“, jde o to, zda se dostanete tam, kam říkáte, že se dostat chcete.

ÚŽASNÉ. KONEČNĚ TO CHÁPU !

Pojmy „správné“ a „špatné“ nejsou absolutní pojmy. Správné je to, co vám v dané situaci přináší prospěch, a špatné je to, co vám škodí. O tom, co je správné či špatné, rozhodujete jako jedinci i jako společnost na základě toho, čeho chcete dosáhnout, a také na základě vašeho vztahu ke všemu kolem vás.

CO TO ZNAMENÁ ?

Jste-li zajedno se všemi ostatními a se vším, co existuje, pak máte určité názory na to, co je prospěšné a co není prospěšné. Považujete-li se za oddělené od druhých a od všeho ostatního, pak máte přirozeně jiné názory.

Všechno závisí na tom, čeho chcete v životě dosáhnout (v širším smyslu na tom, co považujete za smysl života) a jaký máte vztah ke všemu existujícímu (jak definujete to, čím jste). A TO ZÁVISÍ NA NAŠICH NÁZORECH A PŘESVĚDČENÍCH.

Přesně tak. Vaše názory produkují určité představy, zatímco názory někoho jiného produkují jiné představy. Názory společnosti jako celku produkují kulturní tradici, která se opakuje v průběhu vaší kolektivní historie. A vaše kolektivní historie to dokazuje.

NEZÍSKÁVÁ VĚTŠINA Z NÁS SVÁ NEJKRÁSNEJŠÍ PŘESVĚDČENÍ OD NAŠICH NÁBOŽENSTVÍ ?

Josh, 18

Jistě. A vaše náboženství hovoří o oddělenosti, nadřazenosti, neúspěchu a odsuzování. Tato přesvědčení vás udržují v názorovém systému absolutních hodnot, a tím vás ničí.

KDYŽ UŽ NA TO PŘIŠLA ŘEČ, JAK JE MOŽNÉ, ŽE BŮH MILOSRDENSTVÍ JE TAK NETOLERANTNÍ K NÁZORŮM DRUHÝCH ? JAK MŮŽE BŮH NESKONALÉHO MILOSRDENSTVÍ NĚKOHO ODSOUDIT ZA COKOLI ? PROČ LIDI ZATRACOVAT NA VĚKY ZA PROHŘEŠKY, KTERÉ JSOU PŘECHODNÉ ?

Scott, 18, Sacramento, Kalifornie

Scotte, já nejsem netolerantní. Myslím, že mluvíš o nějakém jiném Bohu. Pravděpodobně

o Bohu, o němž ses učil ve škole. Tento Bůh je výplodem vaší kolektivní představivosti.

Já — jak jsem před chvílí řekl — nikoho za nic neodsuzuji a netrestám. Tohle se snažím lidstvu vysvětlit znovu a znovu prostřednictvím mnoha svých poslů už mnoho let.

Mnozí z těch, kterým jsem zjevil tuto pravdu, předávají moje slova světu. Jedním z těchto duchovních vůdců je papež Jan Pavel II.

V červenci 1999, během papežské audience v Římě, prohlásil:

„Věčné zatracení nepochází z iniciativy Boha, je to trest, jež si ukládají ti, kteří odmítají boží lásku...”

Toto prohlášení je pravdivé. Znamená to, že já vás nikdy nebudu trestat. **Trestat se můžete jen vy sami.** Můžete si vytvořit **své vlastní peklo.**

Vaším trestem je vaše rozhodnutí soudit sami sebe nebo popírat mou existenci, a tím se ode mě oddělovat.

PAPEŽ ŘEKL, ŽE „VĚČNÉ ZATRACENÍ NEVYCHÁZÍ Z INICIATIVY BOHA” ?

Ano. Během téže audience v červenci 1999 učinil další odvážná prohlášení o nebi a pekle. Můžete si to sami vyhledat v novinách.

Reportáže v tisku citovaly papežovo prohlášení, že nebe není nějaké konkrétní místo na obloze, nýbrž důvěrný vztah k Bohu, jež můžete prožívat částečně už na Zemi.

Dále bylo citováno jeho prohlášení, že představa nebe pochází z biblické metafory, která porovnávala bydliště člověka s bydlištěm Boha.

Nicméně Starý zákon jasně říká — prohlásil papež — že Bůh „nemůže být uzavřen v nebi”, že slyší lidské modlitby, že zasahuje do lidské historie a že „se věřící mohou povznést k Bohu skrze milosrdenství”.

A nakonec papež Jan Pavel II řekl, že věčné zatracení je vnitřní stav oddělenosti od Boha, nikoli **trest, který člověku ukládá Bůh zvnějšku.**

A pak přišlo nejpřekvapivější prohlášení ze všech. „Existuje reálná možnost, že někteří lidé žijí v pekle, ale **to nemůžeme vědět.**“

Žádný papež ani žádný jiný známý křesťanský učitel dosud nezpochybnil názor, že duše odcházejí do pekla. A najednou přijde duchovní vůdce největší křesťanské církve na naší planetě a prohlásí, že si tím není tak jistý.

Také ostatní náboženství zmírnila v posledních letech svou oficiální rétoriku o pekle a věčném zatracení. Tato nová prohlášení duchovních vůdců jsou důležitým znamením, že názor lidstva na Boha se mění.

Takže dnes můžete přestat žít v neustálém „strachu z Boha” a místo toho s ním můžete navázat přátelské styky. To není malá změna. Je to ohromná změna, která mění všechno.

V JAKÉM SMĚRU ?

Náš vzájemný vztah může konečně vycházet z lásky, nikoli ze strachu.

Nejkrásnější na tom je, že až se mě přestanete bát, můžete se přestat bát jeden druhého.

Můžete začít věřit těm nejkrásnějším pravdám o Bohu, o životě a o sobě samých. Můžete konečně začít věřit, že nikdy nikomu neublížím a nikoho nepotrestám, že život je věčný, že neexistuje nic než láska, že na světě je dostatek všeho pro všechny, že jste všichni součástí Boha a že se budete věčně vyvíjet, neboť jste nesmrtelní.

Tohle mění váš vztah ke mně, váš vztah k sobě samým a váš vztah ke všem ostatním lidem.

Mění to celý svět.

PROČ JE NA SVĚTĚ TOLIK VÁLEK KVŮLI NÁBOŽENSTVÍ ? Park, Soul, Jižní Korea

Většina světových náboženství věří, že existuje jen jediná cesta k Bohu. Věřící, že to je právě jejich cesta. Stoupenci těchto náboženství tomu věří tak fanaticky — a také to kážou — protože jsou přesvědčeni, že budou v mých očích jaksí lepší. Tato náboženství považují falešnou představu o nadřazenosti za něco reálného.

Některá náboženství věří, že musejí přesvědčit lidi, aby přijali tutéž víru, a že když to dělají, plní tím své závazky ke mně.

Některá náboženství a jejich stoupenci se domnívají, že věřící jiných vyznání jsou moji nepřátelé, a proto musejí být buď obrázeni na pravou víru, nebo eliminováni.

Tyto názory a myšlenky ospravedlňují etnické čistky, náboženskou nesnášenlivost a takzvané „svaté války“.

Jak už jsem řekl, tyto názory vznikají z falešných představ, na jejichž základě si lidé vytvořili svá náboženství, filozofii, politické systémy a ekonomické systémy. Falešná představa o existenci nadřazenosti je jedním z těchto přesvědčení.

Tyto představy sice nejsou reálné, ale jeví se tak, protože jim lidé věří.

NENÍ DIVU, ŽE SVĚT JE TAKOVÝ, JAKÝ JE.

Máš pravdu. Svět žije v názorovém systému strachu, nedostatku a falešné nadřazenosti. Na základě tohoto systému je založena většina vašich institucí — nejen náboženství, ale také politika, ekonomika, školství a všechny ostatní instituce.

Proto je tolik válek o tom, kdo vyznává „správné“ náboženství, správný politický systém nebo správný ekonomický systém. A proto neustále bojujete o základní životní potřeby, kterých je podle vašeho názoru „nedostatek“.

Tento boj o všechno, „čeho je na světě nedostatek“ — a do této kategorie jste naneštěstí zařadili i boží lásku — způsobuje války.

V budoucnosti do této kategorie možná zařadíte i vodu.

COŽE ?

Díky svému životnímu stylu můžete nakonec vytvořit situaci, v níž se vám bude zdát, že dokonce „i voda patří k tomu, čeho je na světě nedostatek“. V mnoha částech světa to začíná být pravda už dnes. Takže ve dvacátém prvním století se možná dočkáte toho, co budete nazývat „vodními válkami“.

Pamatujete si, jak jste nazývali své největší bitvy první a druhou světovou válkou ?

JO...

Takže teď můžete mít první a druhou vodní válku — pokud se toho ovšem dožijete. S moderní technologií může jediná válka zničit svět.

NÁDHERNÁ PŘEDSTAVA, ÚŽASNÁ PŘEDPOVĚĎ.

Řekl jsem, že „můžete“. Ještě se tomu však můžete vyhnout. Stejně jako se můžete vyhnout situaci, kdy nebude dostatek čistého vzduchu, dostatek orné půdy a dostatek stromů produkujících kyslík.

Tomu všemu se ještě můžete vyhnout. Pořád je ještě čas. A teď jste tady. Přišli jste na scénu. A možná se pokusíte všechno změnit. Ale nesnažte se něco měnit tím, že změníte jen **podmínky**. Snažte se změnit podmínky, ale nezapomínejte, že musíte změnit také názory, které tyto podmínky vytvářejí. Pokud to neuděláte, všechno se dříve nebo později vrátí do starých kolejí.

Většina lidí věří v jediného Boha. Ve **svého** Boha. Pro tyto věřící je „jejich“ Bůh jediným pravým Bohem, kdežto Bohové druhých jsou falešní. Tato víra vede k zabíjení lidí — ve jménu Boha.

Je přirozené, že lidé dělají to, co jim umožňuje vyjadřovat svou individualitu. Proto se každý člověk jinak strojí, češe, jezdí jiným autem a žije jiným životním stylem.

Umění je najít takový způsob vyjadřování vlastní individuality, který neodděluje jednoho člověka od druhého a který nedává nikomu důvod domnívat se, že právě on je lepší než všichni ostatní.

Víra ve vlastní nadřazenost — ať už v oblasti náboženství, politiky, filozofie, ekonomiky, sexuality nebo čehokoli jiného — může vést k šílenému jednání.

Ve své knize **Přátelství s Bohem** jsem vyjádřil ve dvou větách nové evangelium, které vyléčí svět.

Všichni jsme součástí Boha.

Náš způsob je jiný, nikoli lepší.

Vyzývám všechny kněze, rabíny, státníky, ekonomy a učitele, aby začali kázat toto evangelium. Vyzývám je, aby kázali tato slova.

Tato slova by mohla spasit svět a přesto je vaši prezidenti a předsedové vlád, papežové a biskupové, politikové a učitelé nebyli schopni nikdy vyslovit. PROČ NE ?

Protože existuje jen jediné, za co jsou lidé ochotni vzdát se všeho. Kvůli tomu se zřeknou štěstí, lásky, radosti, bohatství, míru — a dokonce i svého zdraví.

CO TO JE ?

Vědomí, že mají pravdu.

JAKÝ SMYSL MÁ NÁBOŽENSTVÍ, KTERÉ NEZNÁ „PRAVOU“ CESTU K BOHU ? JAKOU ROLI MŮŽE HRÁT TAKOVÉ NÁBOŽENSTVÍ V NAŠEM ŽIVOTĚ ?

Monica, 17, Londýn, Anglie

Náboženství — stejně jako všechno ostatní — hraje takovou roli, jakou mu dáte.

Může přivádět lidi blíže k Bohu a k druhým. Doposud však dělá pravý opak.

Ve skutečnosti nic neodděluje lidi od Boha a od druhých lidí tak silně jako organizované náboženství.

JÁ CHODÍM DO SVÉHO KOSTELA RÁDA. VĚŘÍM SVÉMU NÁBOŽENSTVÍ. RADÍŠ MI, ABYCH PŘESTALA VĚŘIT ?

V žádném případě. Nikdy bych nikomu neradil, aby se vzdal víry v něco, čemu věří celým svým srdcem a co mu přináší štěstí.

CO BYS MI TEDY PORADIL ?

Žij tak, jak žiješ, ale nikdy nepřestávej hledat pravdu.

To je správný přístup každého hledače pravdy a to je skutečným smyslem každého náboženství.

Uvědomuji si, že mnoho lidí odvozuje svou hodnotu z náboženství. Proto budou náboženství vždycky hrát důležitou roli ve vašem životě.

JAKÝ JE ROZDÍL MEZI „NÁBOŽENSTVÍM“ A „DUCHOVNOSTÍ“ ?

Thomas, 16, Queenstown, Nový Zéland

Náboženství je instituce, kdežto duchovnost je způsob života.

Náboženství jsou instituce založené na určitých názorech a pohledu na svět. Jakmile jsou tyto názory vytesány do kamene, začnou být považovány za neomylné doktríny, o kterých se nediskutuje. Buďte jim věřící, nebo jim nevěřící.

Duchovnost ve své nejčistší formě nevyžaduje, abyste něčemu věřili. Spíš vás vyzývá k tomu, abyste žili svůj život vědomě.

Vaše osobní zkušenost je pro vás důležitější než to, co vám říkají druzí.

Kdybyste museli vyznávat určité náboženství, abyste mohli najít Boha, znamenalo by to, že Bůh vyžaduje, abyste k němu přišli určitou cestou.

PROČ BY TO BŮH CHTĚL ?

Já od vás nic takového nechci. Vaše představa, že vám Bůh předepisuje, jakou cestou a jakým způsobem se k němu můžete vrátit, je naprosto mylná.

Tento názor je jednou z vašich mnoha falešných představ, o nichž jsem tu již mluvil. A nemá nic společného s nejvyšší realitou.

Já od vás nic nevyžaduji, protože od vás nic nepotřebuji. Je snad lepší modlit se Otčenáš než recitovat savitu ? Je lepší bhakti než seder ?

SAMOZŘEJMĚ ŽE NE. TAK PROČ VĚTŠINA SVĚTOVÝCH NÁBOŽENSTVÍ PROHLAŠUJE, ŽE JEJICH ZPŮSOB JE NEJLEPŠÍ— NEBO DOKONCE JEDINÝ ?

Zdá se, že chodíme v kruhu. Mám pocit, že se začínám opakovat.

TO NEVADÍ, ŘEKNI NÁM TO JEŠTĚ JEDNOU. MOC RÁD BYCH TOMU ROZUMĚL.

Náboženství to dělají proto, že jim to dává možnost získat a udržet si věřící — což ospravedlňuje jejich existenci.

Nejdůležitější funkcí jakékoli instituce je existovat co nejdéle.

Jakmile nějaká organizace splní svůj účel, přestane být nezbytná. Proto většina organizací nikdy nesplní úkol, pro který byla stvořena.

Organizace nemají obvykle zájem stát se zastaralými a zbytečnými.

To platí o náboženství stejně jako o jakékoli jiné organizované instituci.

Skutečnost, že určité náboženství existuje už staletí, není důkazem toho, že by bylo velice efektivní, spíš naopak.

KDYBY NEEXISTOVALO NÁBOŽENSTVÍ, JAK BYCHOM VĚDĚLI, JAK SE DOSTAT DO NEBE ?

Lawrence, 15, Kansas City

Do nebe se „nemůžete dostat“. Žádné nebe neexistuje. A i kdyby existovalo a vy jste hledali cestu, náboženství by vám dalo velice zmatené a protichůdné odpovědi.

Na světě je mnoho různých náboženství a každé z nich má svou vlastní cestu do nebe. Každé náboženství má svou vlastní představu o tom, co si „Bůh přeje“.

Jak už jsem mnohokrát opakoval, Bůh netrvá na tom, abyste ho uctívali jediným možným způsobem. Vlastně není ani jisté, zda si přeje být vůbec „uctíván“.

Boží ego není tak křehké, aby záviselo na vašem zbožném klanění a uctívání.

Jaký by to byl Bůh ?

Tohle je otázka, kterou si musíte upřímně položit.

Říká se, že jste byli stvořeni podle obrazu Boha, ale není možné, že náboženství stvořilo Boha podle **podoby člověka** ?

ALE JESTLIŽE JSI TAK VŠEMOCNÝ A OPRAVDU UMÍŠ DĚLAT ZÁZRAKY, PROČ NEOBRÁTÍŠ NEVĚŘÍCÍ NA SVOU VÍRU ?

Jacques, 16, Paříž, Francie

Bylo by velmi obtížné obrátit lidi na „mou víru“, protože já sám žádnou NEMÁM.

Všichni by rádi věřili, že mám nějakou víru a že moje víra je **jejich** vírou, ale zázrak, který jsem stvořil, je mnohem krásnější, než zázraky, jež mi přisuzujete. Skutečný zázrak je to, že se ke mně všichni vrátíte, ať už půjdete jakoukoli cestou.

Vrátíte se ke mně, protože **nikam jinam jít nemůžete**. Já jsem totiž všechno, co existuje. A nic jiného neexistuje.

Znovu opakuji, že není žádné peklo. Peklem pro vás je vaše oddělenost ode mě, ale to můžete snadno změnit, kdykoli se k tomu rozhodnete — ať už v tomto životě, nebo v životě příštím.

Já jsem alfa a omega, jsem začátek a konec a jsem všechno. Nemůžete se vyhnout svému šťastnému osudu — ale můžete jej oddálit.

Cestu vám však může urychlit vaše upřímná touha. Až po mně začnete toužit, já přijdu. Nemusíte se „vracet domů“. V okamžiku své největší touhy si uvědomíte, že jsem byl vždycky s vámi.

Právě tak jako jsem tady, v této knize.

JAK JE MOŽNÉ, ŽE V TEBE NĚKTEŘÍ LIDÉ NEVĚŘÍ, BOŽE ?

Jennifer, 19

Každý má svobodnou vůli věřit, čemu chce. Víra většiny lidí je založena na osobních zkušenostech.

Duchovní mistři jsou lidé, kteří žijí úplně jinak. Jejich zkušenost je založena na jejich víře — jejich víra není založena na jejich zkušenosti.

Mistři obrátili všechno naruby.

Jennifer, je naprosto v pořádku, že někteří lidé nevěří v Boha. To však mou existenci nemůže nijak ohrozit.

Já jsem s vámi vždycky, **ať tomu věříte nebo ne.**

KDY ZASE PŘIJDEŠ ?

Steven

Ještě nikdy jsem neodešel. Copak to nechápeš ? Nikdy jsem neodešel ! To se vám snažím vysvětlit. Všichni si myslíte, že jsem odešel, ale není to pravda.

Jsem tu s vámi i kolem vás i ve vašem nitru. A až to pochopíte, nikdy se nebudete cítit osamělí. Nebudete se cítit opuštěni. Nebude se muset ničeho bát. A nebudete si muset dělat starosti, že se ke mně nevrátíte. Já jsem pořád tady. **Nikdy jsem nikam neodešel.**

A NIKDY MĚ NEOPUSTÍŠ ?

Jak by tě mohl Bůh opustit ? Na to jsi příliš krásný. Vlastně jsi tak krásný proto, že jsem tě nikdy neopustil.

Jsme jediná bytost. Ty tomu nevěříš ? Jestliže ne, pak jsi nepochopil nic z toho, co jsem se snažil ti ukázat v procesu tvého života. Nicméně tvůj život ještě neskončil. **A nikdy neskončí.**

Máme celou věčnost na to, abychom společně prožívali naši jednotu.

KDY PŘIJDE TVŮJ PŘÍŠTÍ PROROK ? A JAK POZNÁM, KDO TO JE ?

Ashley, 17, New Bedford, Massachusetts

Moji prorokové přicházejí každou minutu, každou hodinu a každý den, Ashley. Slovo „prorok“ označuje „jedince, který rozšiřuje Bohem inspirované myšlenky“ a který je „nadaný neobyčejnou duchovní a morální moudrostí“. Takových lidí je na světě spousta. Nemusíš

čekat, až některý z nich přijde, musíš ho jen poznat.

Máš ovšem ještě jednu možnost: můžeš se stát prorokem sama.

JÁ ? TO NENÍ MOŽNÉ. JÁ BYCH NIKDY NEMOHLA BÝT PROROKEM.

Ale ano, mohla, věř mi. Tohle je největší tajemství života. Všichni můžete být tím, na co čekáte. A jakmile se rozhodnete, nemusíte už na nic čekat.

Čekáš-li v životě na lásku, buď láskou, na kterou čekáš.

Čekáš-li v životě na soucit, buď zdrojem soucitu pro každého, koho potkáš.

Čekáš-li na radost a smích, snaž se přinášet radost a smích druhým.

Všechno, na co čekáš, přijde s tebou.

Nezapomínej tohle:

Všechno, na co čekáš, přijde s tebou.

Všichni JSTE tím, na co čekáte.

TOMU BYCH RÁDA VĚŘILA.

Tak tomu VĚŘ. Neboť se staneš tím, čemu věříš.

Tohle většina lidí nechápe. Tato pravda může změnit svět. Toto poselství můžete rozšiřovat tím, že budete žít svůj život. Budete-li druhým ukazovat, čím opravdu jsou, vrátíte je sobě samým.

Mnoha lidem to bude připadat jako velký objev a budou vás považovat za proroky.

JAKÉ TO JE BÝT TEBOU ? JAKÉ TO JE BÝT BOHEM ?

Raymond, 14, Boise, Idaho

Úžasné ! Prostě úžasné ! Veškerý život ve vesmíru proudí skrze mě, protože já JSEM veškerý život ve vesmíru. Je to opravdu úžasné a vzrušující.

Jaké to je být mnou ? Cítím se... klidný. Nic, co potřebuji ke štěstí, není mimo mě.

A totéž platí o vás.

Jaké to je být mnou ? Cítím se... kompletní. Jsem celistvý, kompletní a dokonalý.

A totéž platí o vás.

Jaké to je být mnou ? Cítím... se neohrožený. Nic mi nemůže ublížit a vždycky budu — navěky.

A totéž platí o vás.

Jaké to je být mnou ? Je to... zábavné. Mohu neustále tvořit a v každém okamžiku prožívat, co jsem právě stvořil.

A totéž platí o vás.

Je krásné být mnou. A je krásné být vámi. Neboť vy jste totéž co já a já jsem totéž co vy. A může snad existovat něco krásnějšího, než jste vy ? Já myslím, že ne.

ODKUD BŮH PŘIŠEL ?

Ricky, 13

Odevšud. Přišel jsem odevšud. A JSEM všude v každém okamžiku. Neexistuje „místo“, kde bych nebyl. Proto nejsem nikde.

Takže tam jsem.

Nikde.

Ale zároveň jsem tady a všude.

PROČ MI NEDÁŠ NĚJAKÉ ZNAMENÍ, KDYŽ SE MODLÍM ? POSLOUCHÁŠ MĚ VŮBEC ?

Myron, 13

Ale Myron, já ti dávám znamení, že tě poslouchám ! Ty je však nevidíš, nebo je vidíš, ale nevěříš jim. Často je prostě ignoruješ.

Občas ti při modlitbě začne bít srdce rychleji. Občas tě naplní pocit hlubokého klidu.

Občas se ti chce plakat radostí. Občas cítíš jednotu se všemi a se vším.

Občas cítíš hluboké porozumění a odpuštění k sobě a ke všem ostatním. Tyto pocity jsou boží znamení.

Občas necítíš nic. Ale i to je znamení ode mě. Říkáte tomu Prázdnota, ale právě v té já přebývám.

Právě z této prázdnoty vychází všechna moudrost a všechny léčivé síly. Přišel jsem z prázdnoty a do prázdnoty se vždycky vracím. A vaše mysl může jít se mnou, pokud jí to dovolíte.

Proč byste měli chtít odejít do prázdnoty ? Protože tam najdete klid. Protože tam najdete moudrost. A tam najdete také mě, neboť tam na vás čekám.

Prázdnota je ono místo, kde zmizí všechna vaše úzkost, všechny myšlenky, všechny obavy, všechny smutek a strach. Je to místo, kde vaše mysl konečně najde klid.

Můžete se tam dostat mnoha cestami.

Když jdete sami na procházku. Když jedete na kole. Když posloucháte hudbu nebo když ležíte na matraci a necháte se unášet proudem řeky.

Někteří lidé se modlí nebo meditují.

Nevyhýbejte se prázdnotě. Naučte se prázdnotu milovat. Prázdnota je božství ve vašem nitru.

Strach z prázdnoty je naprosto přirozený, neboť prázdnota připadá člověku jako nicota. Ale nemějte strach, neboť v prázdnotě najdete své pravé já.

Neboť ničím nejste. Nejste nic.

Nejste **ničím** z toho, co si myslíte, že jste. Všechno v životě včetně vašeho vlastního těla je pouhým nástrojem, s jehož pomocí můžete prožívat to, čím opravdu jste.

Když používáte tyto nástroje, brzy zjistíte, že nejste těmito nástroji, nýbrž **jejich uživateli**.

Toto poznání změní váš život.

JAK ? SLYŠÍM, CO ŘÍKÁŠ, ALE VŮBEC TOMU NEROZUMÍM.

Nejste svým tělem. Vaše tělo je něco, co máte, ale vy jím nejste. Tělo není nezničitelné. Vy jste nesmrtelní, ale tělo ne.

Většina mladých lidí má pocit, že jsou nezničitelní. Mají pocit, že jim nic nemůže ublížit a že neexistuje nic, co by nemohli dělat. A **mají pravdu !** Ale to platí o jejich duchovním já, nikoli o jejich tělesném já.

Až to pochopíte, začnete lépe pečovat o své tělo. Uvědomíte si, že tělo je něco, co vám bylo dáno — jako všechno ostatní v životě — abyste to dočasně používali. Tělo je dar. Ale nejste to vy. Až si to opravdu uvědomíte, začnete s ním zacházet jako s darem.

Stejným způsobem začnete chápat své vztahy k druhým. Budete považovat ostatní lidi ve svém životě za dar (čímž jsou), který vám byl darován, abyste mohli v každém okamžiku znovuvytvářet Božství, jež chcete prožívat.

Také si uvědomíte účel veškerých hmotných statků. Pochopíte, že ve skutečnosti nic „nevlastníte“, ale jen dočasně spravujete některé „věci“. Budete-li o ně dobře pečovat, poznáte onu část svého Já, které říkáte radost.

Nicméně přijde čas, kdy se všeho vzdáte, neboť si uvědomíte, že „existuje mnohem víc“. Pochopíte, že nejste ničím z toho, co vlastníte.

Nejste svými penězi, svým zaměstnáním, svým autem, svým domem ani ničím z toho, co jste v životě získali. To všechno jsou jen „věci“ a vy jste „vy“. Vy zůstanete sami sebou, ať něco máte nebo ne.

To je okamžik úžasného probuzení. Od toho okamžiku začnete žít novým způsobem. Přestanete hromadit „věci“ a začnete hledat to, čím opravdu jste.

ČETL JSEM „HOVORY S BOHEM“ A ČASTO SLYŠÍM, JAK LIDÉ OPAKUJÍ ONU ZNÁMOU FRÁZI „ČÍM OPRAVDU JSTE“. ALE ČÍM TEDY OPRAVDU JSEM ?

Sayaka, 18, Tokio, Japonsko

Jsi požehnanou bytostí, Sayako. Nejsi „věc“ a nejsi nic z toho, co vlastníš. Všichni jste duchovní bytosti a svou největší radost najdete v tom, že „jste“.

Jedním slovem, jste Láska. Jste tím, co je Láska. A proto jste nejšťastnější, když tím „jste“.

A proto jste nejsmutnější, když vám není dovoleno nebo když si sami nedovolíte tím být.

Na ničem jiném nezáleží. Nezáleží na tom, co děláte, ani na tom, co máte, a ani na vašem „společenském postavení“. Na ničem z toho nezáleží.

Láska a Bůh jsou synonyma. Tato dvě slova jsou dokonale zaměnitelná. To znamená, že to, čím opravdu jste, je Bůh. Jste jedním z aspektů Boha, jenž prožívá své Já.

JAK TO, ŽE SE TAK NECÍTÍM ? JAK TO, ŽE SE BEZCÍLNĚ POTÁCÍM ŽIVOTEM A ČASTO JSEM NEŠŤASTNÝ ?

Protože jsi zapomněl, čím opravdu jsi a co tady děláš. Možná se příliš ztotožňuješ s „věcmi“, které máš, a myslíš si, že bez nich nemůžeš být šťastný.

Možná se ztotožňuješ se svým zaměstnáním, se svou školou, se svými kamarády, se svým autem nebo se svým zevnějškem — s tím, jak vypadáš — a myslíš si, že bys přestal existovat, kdybys o to všechno přišel.

Procházíš životním obdobím, kdy hledáš svou identitu, a nebudeš-li si dávat pozor, začneš se ztotožňovat s vnějšími věcmi, místo aby ses ztotožnil se svým pravým Já.

Možná se ztotožňuješ s barvou svých vlasů nebo se svými šaty, se svým autem nebo se svými kamarády a myslil si, že to všechno vyjadřuje, **čím opravdu jsi**.

Pokud si to myslíš, pak není překvapující, že jsi často nešťastný, protože tohle všechno nemá nic společného s vyjádřením tvého pravého já — to jest s tím, **proč jsi přišel na tento svět**.

Všechny tyto věci mohou být známkou mladického buřičství, nicméně nejsou projevem tvého nejvnitřnějšího já.

Všechny tyto věci můžeš užívat, ale nepleť si je s tím, čím opravdu jsi. A pamatuj si, že není dobré tvářit se lhostejně a skrývat, čím opravdu jsi, není dobré poškozovat sám sebe.

Jestliže jsi nespokojen se životem, jestliže se ti nelíbí, „jak to ve světě vypadá“, jednej pozitivně, pomáhej druhým a snaž se změnit jejich názorový systém, aby se nakonec změnila situace, která ti nevyhovuje.

Snaž se neodsuzovat lidi, které potkávaš na jevišti života. Raději napiš novou hru a staň se jejím režisérem a zároveň hlavní postavou.

(11)

ÚSPĚCH

MÁM POCIT, ŽE BYCH MĚL BÝT ÚSPĚŠNÝ — VE VŠEM. ZDÁ SE MI, ŽE SI TO RODIČE ZOUFFALE PŘEJÍ. ALE CO JE TO VLASTNĚ „ÚSPĚCH“ ?

Sam, 15, Palm Springs, Kalifornie

Ted' jsi mi položil nejdůležitější otázku století. Na tu však můžeš odpovědět jen ty, Same. A to

je pro tebe velký objev. **Jen ty si můžeš odpovědět na tuto otázku, Same. Proto nikomu nedovol, aby na ni odpovídal za tebe.** Názory většiny lidí jsou založeny na systému hodnot, v němž jsou hlavními měřítky úspěchu Produktivita, Popularita a Majetek. Ten, kdo dělá a vlastní nejvíc, je obdivován. Určitě jsi slyšel ten známý vtip: „Vítězí ten, kdo umře s největším množstvím hraček.“ Mnoho lidí to nepovažuje za vtip.

Považuješ produktivitu, popularitu a majetek za jedinou známku úspěchu ?

NEVÍM. NĚKDY MÁM DOJEM, ŽE BY TO TAK MĚLO BÝT. ZDÁ SE, ŽE SI TO LIDÉ PŘEJÍ. MOJI RODIČE TO TAKÉ CHTĚJÍ.

Pokud přijmeš tuto definici úspěchu, pravděpodobně se budeš celý život snažit dělat a vlastnit pořád víc a víc.

Peníze pro tebe budou tím nejdůležitějším, protože jsou měřítkem produktivity a protože za ně můžeš získat nejen majetek, ale do značné míry i popularitu.

Měl by sis uvědomit, že to může vést k nekonečné a šílené soutěži — nejen s druhými, ale také sám se sebou. Budeš mít pocit, že musíš **produkovat stále víc**, aby tě druzí považovali za hodnotného člena lidské společnosti.

Máš-li ve škole trojky, budeš nucen mít dvojky. Budeš-li mít dvojky, rodiče od tebe budou očekávat jedničky. Dostaneš-li dvě jedničky, budou chtít, abys jich příště dostal víc. Tento tlak produkovat stále víc nikdy nekončí.

(Někteří rodiče dokonce děti za prospěch odměňují, čímž je jen utvrzují v názoru, že „úspěch“ závisí především na produkci.)

Zdůrazňování významu produkce — to jest zdůrazňování toho, co děláte, na rozdíl od toho, čím jste — může vyvolávat neuvěřitelný tlak nejen na jedince, ale také na společnosti a zdroje.

ZDÁ SE, ŽE TO NIKOMU ZATÍM NEVADÍ.

Proto jste ve vašem světě dosud vytvořili jen moderní verzi toho, co dělali vaši předkové v minulosti. Pokud tak budete pokračovat, měřítkem úspěchu bude i nadále **kvantita na úkor kvality. A tato volba dá smysl vašemu životu.**

MĚ PŘÍLIŠ NEZAJÍMÁ, KOLIK „PRODUKUJI“, ALE CHCI, ABY MĚ LIDÉ MĚLI RÁDI.

Pokud si myslíš, že definicí úspěchu je popularita, pak se budeš celý život snažit získat uznání druhých. Přestane tě zajímat, zda přitom ztrácíš své Já a svou individualitu. To, co z tebe zbyde, bude „populární“, a tato omezená část dosáhne toho, čemu ses rozhodl říkat „úspěch“.

(Do této kategorie patří někteří politici a umělci, kteří se vzdali svých vlastních názorů jen proto, aby se zalíbili veřejnosti.)

COPAK JE ŠPATNÉ CHTÍT PÁR PĚKNÝCH VĚCÍ ?

Chtít věci je naprosto normální. Pokud však věříš, že majetek je definicí **úspěchu**, budeš se celý život snažit získat stále víc a víc — větší dům, luxusnější auto, nejlepší místo na tribuně — a budeš to vystavovat na odiv ostatním.

Budeš ignorovat staré rčení, že ty „nejlepší věci v životě jsou zadarmo“, a budeš se celý život štvát za těmito pozlátky. A nakonec řekneš, že jsi dosáhl „úspěchu“.

TAKHLE JÁ NEMLUVÍM.

Existují také jiná měřítka úspěchu, Same.

NAPŘÍKLAD ?

Například dělat něco, z čeho máš radost. Něco, co tě opravdu zajímá. Něco, co děláš bez ohledu na možný zisk.

ANO ! TAK TO SE MI LÍBÍ !

Tak co kdybychom definovali „úspěch“ jako činnost, kterou děláš s radostí ?

MŮJ OTEC BY ŘEKL, ŽE „TÍM SE NEUŽIVÍM“.

Ty se však můžeš stát jedním z odvážných. Jedním z těch, kteří se rozhodli žít, nikoli jen přežívat.

SENZA.

Ano, senza.

Úspěch by ti měl přinášet radost, nikoli starost. Měl bys být schopen říci: „Tohle je senzační ! To mě baví !“

ALE NEMUSÍM SI NAJÍT NĚJAKOU PRÁCI, KTERÁ MI ZARUČÍ ASPOŇ MINIMÁLNÍ ZISK ?

Pamatuješ si, co jsem říkal před chvílí ? **Zisk přichází v mnoha podobách.**

Produktivitu, majetek a popularitu můžeš sice učinit měřítkem úspěchu, ale nejdřív se podívej kolem sebe, abys viděl, zda tato definice přináší prospěch ostatním lidem ve vašem světě.

Přinesla lidstvu tato definice úspěchu nějaký užitek ?

NE. NEZNÁM NIKOHO, KDO BY SI TO MYSLIL.

Jen velmi málo **jedinců** souhlasí s tím, že tato měřítka jsou nejlepší, ale **kolektivně** s tím souhlasíte téměř všichni. Nebo jste se s tím alespoň smířili, což je nakonec totéž.

PROČ TO LIDÉ DĚLAJÍ ? PROČ KOLEKTIVNĚ SOUHLASÍ S NĚČÍM, S ČÍM NESOUHLASÍ INDIVIDUÁLNĚ ?

Tomu se říká „psychologie stáda“. Pro většinu lidí je snazší následovat stádo než jít opačným směrem. A je naprosto lhostejné, zda se všichni řítí do propasti — pokud si toho vůbec někdo všimne.

A MŮŽEME ZASTAVIT TENTO ÚPRK SPLAŠENÉHO STÁDA ?

Můžete. Vy ano. Proto jsem řekl hned na začátku, že tato kniha přichází, aby skoncovala s beznadějí.

Nejdřív však musíte přehodnotit, čím jste jako jedinci. Potom musíte přehodnotit, čím jste jako společnost. A nakonec musíte přehodnotit význam slova „úspěch“.

PŘESNĚ TO CHCI UDĚLAT ! CHCI NAJÍT NOVÝ SMYSL ŽIVOTA. CHCI VYTVOŘIT NOVOU DEFINICI „ÚSPĚCHU“.

To dělá mnoho dalších lidí. A můžeš to dělat i ty. A jestliže to udělá dostatečné množství lidí, můžete postavit celý „systém“ na hlavu.

TY CHCEŠ, ABYCHOM TO UDĚLALI ?

Já od vás nic nechci. Nemám žádné preference. Vaše představa, že Bůh chce, abyste něco udělali, přivedla lidstvo do problémů.

Já od vás nic nevyžaduji. Jen vás pozoruji.

Pamatuj si tohle: **Bůh nic nevyžaduje. Bůh jen pozoruje.**

Stvořil jsem život, v němž si můžete dělat, co chcete. Dal jsem vám svobodnou vůli.

Tím, co děláte, co jste a co máte, rozhodujete o tom, čím opravdu jste. To děláte v každém okamžiku.

Už mnohokrát jsem vám to opakoval a budu to opakovat znovu a znovu, abyste si to zapamatovali — a uvědomili si, čím opravdu jste.

Rozhodnete-li se „obrátit celý systém na hlavu“ a změnit svůj život, můžete to udělat mnoha různými způsoby.⁵

K jednomu z nich patří přehodnocení významu slova „úspěch“. Musíte přehodnotit „smysl života“. Musíte si uvědomit, že smyslem života není produktivita, majetek ani popularita. A musíte začít žít podle základních zásad holistického života:

1. Vědomí
2. Upřímnost
3. Zodpovědnost

CO ZNAMENÁ HOLISTICKÝ ŽIVOT ?

Znamená to žít jako celistvá bytost. Znamená to žít v souladu s tělem, myslí a duchem.

Znamená to žít plně a autenticky v přítomném okamžiku. Znamená to být v každém okamžiku tím, čím jste se rozhodli být. Znamená to být upřímní a zodpovědní za své rozhodnutí.

Žít tímto způsobem je jednou z definic „úspěchu“. Zajímavé je, že lidé, kteří tak žijí, obvykle dosahují větší produktivity, majetku a popularity, **aniž o to usilují**. To se děje automaticky. Je to vedlejším produktem života, nikoli jeho cílem.

LÁSKA

MOJE DÍVKA MI POŘÁD ŘÍKÁ, ŽE MĚ MILUJE, ALE JÁ NEMÁM STEJNÝ POCIT. JAK POZNÁM, KDY JE VHODNÝ OKAMŽIK ŘÍCI „MILUJI TĚ" ?

Paul, 18

Nikdy není nevhodné říci někomu, že ho miluješ, Paule.

Za chvíli to probereme podrobněji, ale teď mi dovol, abych ti odpověděl přímo.

Vhodný okamžik říci „miluji tě" je tehdy, když ta slova vycházejí z tvého srdce, nikoli z tvého mozku. Když o tom nepřemýšlíš. Když vyjadřuješ jen to, co cítíš.

Pamatuj si tohle: **Říkej „miluji tě" jen tehdy, když o tom nepřemýšlíš.**

HA ! TO JE DOBRÉ.

Myslíš to doslovně. Pokud o tom musíš přemýšlet, nemluv o tom. Nicméně miluj, miluj **každého**. Mlčky. V tichosti svého srdce. Dovol celému světu, aby tvou lásku cítil. Miluješ-li všechny lidi, brzy zjistíš, že chceš vyjádřit svou lásku k určitému člověku určitým způsobem.

Existují tři druhy lásky, jež vaše společnost definuje jako lásku romantickou, lásku bratrskou a univerzální lásku k Bohu či k celému lidstvu. Tyto tři „druhy" lásky jsou prostě různé „druhy" lásky, ale nemají nic společného s „kvantitou" lásky. Každý z těchto druhů lásky produkuje jiné pocity, které zase produkují jiné projevy lásky.

Můžete milovat všechny lidi stejně. Můžete cítit stejně intenzivní lásku k bratrovi nebo k manželovi nebo k celému lidstvu.

CO JE TO VLASTNĚ LÁSKA ?

Vaši básníci a filozofové se snaží definovat lásku už dlouhá staletí. Nejblíže pravdě jsou ti, kteří říkají, že láska je překonáním pocitu rozpolcenosti, překonáním duality.

Láska je pocit jednoty. Láska je stav mysli, v němž neexistuje pocit oddělenosti. Dualita se stává iluzí a jednota realitou.

Jednota je nejvyšší realita. Nejste od nikoho odděleni a nikdy jste odděleni nebyli. Láska je přirozenou lidskou touhou, jejíž cílem je tento fakt potvrdit.

Zda někoho milujete — ať už sebe nebo druhého člověka — poznáte podle toho, že ztotožňujete jeho zájmy se svými zájmy.

DÍKY. TO JE VELICE INSPIRUJÍCÍ. ALE STEJNĚ BYCH CHTĚL VĚDĚT, ZDA TO, CO CÍTÍM KE SVÉ DÍVCE, JE LÁSKA NEBO CHTÍČ. JAK POZNÁM, ZDA CHCI JEN SEXUÁLNÍ STYK NEBO NĚCO VÍC ?

Když říkáš „jen sexuální styk", zní to, jako by to nestačilo, jako by to bylo něco „špatného". To vychází ze zastaralých názorů, o kterých jsem tu již hovořil. V minulosti jste považoval i „sex pro sex" za něco velice špatného. Nebylo to dobré. Styděli jste se za své sexuální touhy. A to

ve vás vyvolávalo pocity viny. Nicméně sexuální touha je naprosto přirozená. **Já jsem vám ji dal.**

DOBŘE, ALE JAK TEDY POZNÁM, CO CÍTÍM KE SVÉ DÍVCE ? JAK POZNÁM, ZDA JE TO CHTÍČ NEBO LÁSKA ?

Přemýšlej o svých motivech. Pokud v její přítomnosti nemyslíš na nic jiného než na sex, mělo by ti to

něco říci. Nedělej si žádné výčitky a nemysli si, že to je „špatné“, prostě si uvědom, co cítíš. Ujasni si svůj postoj.

Sexuální energie se projevuje nejsilněji během dospívání. To je naprosto přirozené. Nicméně bys měl přemýšlet o svých pocitech, aby sis ujasnil, co myslil tím, když někomu řekneš „miluji tě“.

CO TEDY ZNAMENAJÍ SLOVA „MILUJI TĚ“ ?

To, co jimi někteří lidé myslí, se často liší od toho, co **opravdu** znamenají. Proto se nedivím, že jsi poněkud zmatený a nevíš, kdy ta slova použít.

Mnoho lidí si myslí, že věta „miluji tě“ znamená „jsem tvůj“ nebo „patřím ti“ nebo „jsi můj či moje“.

Z toho se velice brzy stane „Něco ti dlužím a ty mi také něco dlužíš. Mojí povinností je učinit tě šťastným nebo šťastnou a tvou povinností je totéž“.

Tohle **není** pravý smysl slov „miluji tě“, přestože si to mnoho lidí přeje nebo to potřebuje. Proto mnoho lidí chce ta slova slyšet, ale pro některé lidi je obtížné je vyslovit—a pro většinu je velice obtížné podle toho žít.

JESTLIŽE TO ZNAMENÁ NĚCO JINÉHO, NEŽ SI VĚTŠINA LIDÍ MYSLÍ, CO TO TEDY ZNAMENÁ ?

„Miluji tě“ znamená „Bůh ve mně vidí Boha v tobě“.

TO JSEM UŽ NĚKDE SLYŠEL.

A je to pravda.

JÁ SI MYSLÍM, ŽE VĚTA „MILUJI TĚ“ ZNAMENÁ, ŽE JSEM PŘIPRAVEN POVZNÉST NÁŠ VZTAH NA VYŠŠÍ ÚROVEŇ; ŽE TĚ VIDÍM JINAK NEŽ VIDÍM OSTATNÍ LIDI. ZNAMENÁ TO, ŽE „NA SVĚTĚ NENÍ NIKDO JAKO TY“, ALESPŮŇ NE PRO MNE.

To záleží na tom, co cítíš. Pokud jde o lásku, tvoje pocity se často liší od způsobu, jakým je projevuješ. Nicméně by sis neměl plést různé druhy pocitů s různými úrovněmi pocitů.

Tato představa, že někoho vidíš jinak než ostatní, způsobuje mnoho problémů, neboť se zdá, že se snažíš říci, že někoho miluješ víc než někoho jiného, zatímco tvoje duše chce říci, že někoho miluješ jiným způsobem než ostatní lidi.

Ve skutečnosti jsem vám dal schopnost vidět každého očima lásky.

*CHCEŠ TÍM ŘÍCI, ŽE SE OD NÁS OČEKÁVÁ, ŽE BUDEME MILOVAT **KAŽDÉHO** ?*

„Neočekává se“ od vás nic. Kdo by co „očekával“ ? Kdo by dal příkazy ? Nikdo.

Takže nejde o to, co se od tebe „očekává“, jde o to, čeho jsi schopen.

Jsi schopen milovat každého. Každého stejně. Nikoli stejným způsobem, ale stejně silně.

Prozradím vám jedno velké tajemství.

Pamatujte si tohle: **Lásku nelze kvantifikovat.**

Láska není něco, co můžeš rozdávat po kouskách. Nemůžeš někoho milovat „trochu“ a jiného „hodně“. Buď někoho miluješ, nebo ho nemiluješ.

Něco jiného je, jakým způsobem svou lásku k druhým cítíš. Způsob, jak svou lásku projevuješ, je odrazem tvých citů. Láska sama se však nedá kvantifikovat.

Většina lidí si to však neuvědomuje a to je příčinou mnoha nedorozumění.

NEMĚL BYCH MILOVAT SVOU MATKU VÍC, NEŽ MILUJI NEZNÁMÉHO MNICHA V TIBETU ? NEMĚL BYCH MILOVAT SVOU DÍVKU VÍC, NEŽ MILUJI VŠECHNY OSTATNÍ SPOLUŽÁČKY ?

Nejde o to, jak bys „měl či neměl“ milovat. V tomto směru si nenech od nikoho radit.

Snaž se uvědomit si, čím opravdu jsi a čím jsou všichni ostatní.

Ty JSI láska. A všichni lidé jsou láska. Láska je energie, z níž jste byli stvořeni. Láska je energie, která vás drží pohromadě.

(Proto máš pocit, že se „rozpadáš na kusy“, když ti není dovoleno milovat.)

Všichni jste energií života, což je Bůh, který se **realizuje**. Jinak se tomu říká láska.

Slova Bůh, život a láska jsou synonyma. Všichni jste Bůh, který je život, který je láska, která je Bůh, který je život... atd.

Je to kruh, který nikdy nekončí, a je to všechno totéž.

TAKŽE BYCH MĚL MILOVAT VŠECHNY SVÉ SPOLUŽÁČKY STEJNĚ, JAKO MILUJI SVOU DÍVKU ?

To bys „neměl“, ale můžeš.

MOJÍ DÍVCE BY SE TO NELÍBILO.

Znovu opakuji, že neříkám, abys je miloval „stejným způsobem“. Říkám jen, abys je miloval „stejně“.

Všchno v životě jsou vibrace. Život není nic jiného. Vy nejste **ničím** než vibracemi. Je možné být v souladu s ostatními vibracemi. Můžete být v harmonickém nebo synchronickém souladu.

Být v harmonickém souladu s jinou vibrací znamená, že se vaše vibrace dějí ve stejnou dobu různými způsoby. Jste **harmonizováni**.

Být v synchronickém souladu s jinou vibrací znamená, že se vaše vibrace odehrávají ve stejnou dobu stejným způsobem. Jste **synchronizováni**.

Tohle je velice metafyzický způsob vyjádření, že můžete cítit různé pocity k různým lidem
HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

nebo k témuž člověk v různou dobu.

To vysvětluje, co lidé myslí, když říkají, že někoho milují „víc“ než někoho jiného. Chtějí tím vlastně říci, že určitého člověka milují jiným způsobem než ostatní, jejichž „vibrace“ jsou odlišné.

UŽ TO CHÁPU.

Když jsi plně tím, čím jsi, brzy zjistíš, že miluješ **každého** stejně. Nemiluješ jednoho člověka „víc“ než ostatní lidi. Prostě jen projevuješ svou lásku jiným způsobem.

Totéž platí o rodičích, když mají víc než jedno dítě. Rodiče nemilují jedno dítě víc než druhé. Milují své děti stejně. Totéž platí o prarodičích. A totéž platí o Bohu.

Tomu se říká bezpodmínečná láska.

Láska je vlastně vždycky bezpodmínečná. Není-li bezpodmínečná, pak je to pouhý sebezájem, nikoli opravdová láska. Láska je sjednocený sebezájem.

Tak se cítí Já, když vidí všechny ostatní jako součásti sebe sama. Tak se cítíte vy, když vidíte všechny ostatní jako součásti sebe. Tomu se říká jednota.

JAK MOHU PŘEDSTÍRAT, ŽE MEZI MNOU A DRUHÝMI NENÍ ŽÁDNÝ ROZDÍL, KDYŽ TOMU TAK NENÍ ?

Nikdo neříká, že mezi vámi není rozdíl. Říkám jen, že nejste jeden od druhého **oddělení**.

Malíček na tvé ruce je jiný než palec a přesto nejsou odděleny. Všechny prsty jsou součástí jednoho celku, jemuž říkáte „ruka“ — a ta je součástí ještě většího celku, kterému říkáte „tělo“.

Právě tak jsou lidé součástí **mého** těla. Abyste si uvědomili, že jste opět Bohem, musíte si vzpomenout, čím opravdu jste ! Jinými slovy, musíte se opět stát součástí božího těla.

Takže nemilovat všechny lidi znamená nemilovat určitou část **sebe**.

TOHLE VŠECHNO JE VELICE ZAJÍMAVÉ NA FILOZOFICKÉ ÚROVNI, ALE CO TO MÁ SPOLEČNÉHO S MÝM VZTAHEM K MÉ DÍVCE ?

Miluj **všechny** lidi, jako miluješ svou dívku, a tvůj život se změní.

Projevuj svou lásku různými způsoby, ale miluj všechny lidi stejně a změníš svět.

To dělal Ježíš. To dělal Buddha. To dělal Krišna. A to dělal Mohamed.

ALE JÁ NEJSEM BŮH...

Ve skutečnosti jsi. To se vám tu snažím vysvětlit. Dokonce i lidé, jež považujete za „obyčejné“, milovali všechny stejně. Dělal to například Matka Tereza. Dělal to Gándhí. A dělal to Martin Luther King.

ALE JÁ NEJSEM SVĚTEC.

Jsi to, co říkáš, že jsi. Říkáš-li, že nejsi světec, pak světec nejsi — podle své definice. Podle mé definice světec jsi, neboť já jsem nestvořil nic než světce.

ZNAMENÁ TO TEDY, ŽE MOHU SVÉ DÍVCE ŘÍCI „MILUJI TĚ“ ?

Vzpomeň si na tři zásady holistického života.

1. Vědomí

2. Upřímnost

3. Zodpovědnost

Budeš-li žít opravdu vědomým životem, pak si budeš uvědomovat nejen to, co myslíš, když někomu říkáš „miluji tě“, ale také ti bude jasné, co touto větou myslí většina lidí. Pokud tím nemyslíš totéž, co víš, že tím myslí oni, přemýšlej o tom, zda má smysl ta slova užívat.

Pamatuj si tohle: Když něco říkáš, většina lidí si myslí, že tím chceš říci totéž co ONI, když říkají totéž.

Ve skutečnosti jen málokdy myslíš totéž co druzí, ačkoli si to většina lidí myslí. Tohle si musíš uvědomovat.

Mnoho lidí si to uvědomuje. Někteří z nich dovolují druhým myslit si, co chtějí, přestože vědí, že si myslí něco jiného. Tomu se říká „manipulace“.

Dovolíte-li druhým myslit si něco jiného než to, co myslíte vy, když něco říkáte, je to druh lži. Mnoho lidí to považuje za nejhorší druh lži, neboť ačkoli přímo nelžete, dovolujete jim vyvozovat mylné závěry.

Jste-li upřímní, pak to neděláte. Neříkáte něco, o čem víte, že si to druhý vyloží mylně. Takže jestliže můžeš své dívce upřímně říci „miluji tě“ a myslit tím to, co víš, že si myslí ona, když jí to říkáš, pak jí to řekni. V opačném případě to neříkej.

JAK POZNÁM, CO SI DRUZÍ MYSLÍ ?

Zeptej se jich.

Nebo své dívce řekni, co myslíš tím, když jí říkáš „miluji tě“. Ujasněte si rozdíly mezi vašimi interpretacemi.

BIBLE ŘÍKÁ, ŽE BYCHOM MĚLI MILOVAT I SVÉ NEPŘÁTELE. JAK TO MŮŽE DĚLAT OBYČEJNÝ ČLOVĚK ? CHÁPU, ŽE TOHO JE SCHOPEN SVĚTEC, ALE JAK TO MŮŽE DĚLAT OBYČEJNÝ ČLOVĚK, JAKO JSEM JÁ ?

Maria, 14, Madrid, Španělsko

Abyste mohli milovat všechny lidi — včetně svých nepřátel — musíte milovat především sami sebe. Nemůžete dát druhým něco, co nemůžete dát sami sobě.

Nemilujete-li bezpodmínečně sami sebe, nemůžete milovat bezpodmínečně ani druhé.

Pamatujte si tohle: **Nikomu nemůžete dát něco, co sami nemáte.**

Proto milujte, milujte, **milujte** sami sebe. Považujte se za dokonalé. Přesně tak vás vidí Bůh.

Chcete-li, aby vás Bůh miloval, nemusíte zhubnout, změnit svůj životní styl, zlepšit své chování, lépe se učit nebo změnit cokoli jiného. Věřte tomu nebo nevěřte, Bůh vás miluje takové, jací jste.

Pamatujte si tohle: **Bůh vás miluje takové, jací jste.**

Toto poznání změní váš život.

Věříte-li tomu, změníte život všech ostatních.

Neboť se stanete tím, čemu věříte, a budete-li milovat sami sebe, budete schopni milovat druhé, a tím změníte svět.

KDO CHCE „ZMĚNIT SVĚT“ ? JÁ SE JEN SNAŽÍM PŘEŽÍT TENHLE TÝDEN.

Můžete dělat oboje najednou.

JAK MOHU MILOVAT SAMA SEBE, KDYŽ SE MI NELÍBÍ MNOHO RYSŮ MÉ VLASTNÍ POVAHY ?

Nicole, Montreal, Quebec, Kanada

Představ si, že všechny aspekty, které se ti nelíbí, patří ve skutečnosti k těm nejlepším aspektům tvého já.

MOJE VADY JSOU NEJLEPŠÍ ASPEKTY MÉHO JÁ ?

Ano. Jsou to tvé nejlepší povahové rysy — které někdy trochu přeháníš.

TOMU NEROZUMÍM.

Povahový rys, kterému druzí říkají „spontánnost“, je tentýž rys, jež považují za „nezodpovědnost“, když to přeháníš.

Povahový rys, kterému druzí říkají „odvaha“, je tentýž rys, jež považují za „paličatost“, když to přeháníš.

Povahový rys, kterému druzí říkají „sebedůvěra“, je tentýž rys, jež považují za „sobectví“, když to přeháníš.

Všechny takzvané „vady“ jsou tvé nejlepší vlastnosti, které občas přeháníš.

Tytéž vlastnosti, pro které tě lidé mají rádi, jsou tytéž vlastnosti, pro které tě kritizují, když toho mají dost.

Lidé tě mají rádi pro tvou ochotu činit okamžitá rozhodnutí, ale pokud to děláš příliš často, budou tě považovat za „panovačnou“.

Lidé tě mají rádi pro tvou neuvěřitelnou schopnost řešit problémy, ale když to děláš příliš často, budou si myslit, že chceš vždycky „prosadit svou“.

Lidé tě mají rádi pro tvůj smysl pro humor, ale když jej projevuješ příliš často, budou tě odsuzovat za to, že jsi „nezodpovědná“ a „nikdy nic nebereš vážně“.

Lidé mají rádi tentýž rys tvé povahy, za který tě kritizují, když jej projevuješ příliš často a příliš intenzivně.

NIKDY JSEM O TOM NEPŘEMÝŠLELA TÍMTO ZPŮSOBEM.

Dobré na tom je, že to znamená, že nemusíš nic měnit, aby tě druzí měli rádi.

Nemusíš potlačovat nebo odsuzovat žádný aspekt své povahy.

Nemusíš považovat za „špatný" žádný aspekt toho, čím jsi.

Musíš se jen dobře dívat kolem sebe, abys poznala, kdy je vhodné své vlastnosti projevit.

Rozumíš ?

DOKONALE ! UŽ TO CHÁPU.

To je dobře. Tak si to pamatuj. Rysy tvé povahy, za které tě lidé obdivují, jsou tytéž rysy, za které tě kritizují, když je projevuješ příliš často nebo příliš intenzivně.

Jakmile si to uvědomíš, můžeš milovat celé své já, **jako jsi je milovala, když jsi byla malé dítě.** To je velká úleva. Umožňuje ti to vrátit se ke svému já.

Z TOHO DŮVODU MOŽNÁ ČTU PRÁVĚ TUTO KNIHU. ABYCH TO LÉPE POCHOPILA.

To je možné.

Něco ti prozradím. Nejdůležitější ze všeho je „žít vědomě". Uvědomuj si, co ti nabízí každý okamžik. Užívej každou příležitost k tomu, abys projevila, čím opravdu jsi.

Ale uvědom si, že jsou chvíle, kdy to nejlepší, co můžeš udělat, je dát příležitost druhým, aby i oni mohli projevit, čím jsou.

Pamatuj si tohle: **Někdy je nejlepší mlčet.**

DĚKUJI TI. DĚKUJI TI ZA VŠECHNO. ZAČÍNÁ TO BÝT ÚŽASNÝ ROZHOVOR.

Díky. Rád s tebou mluvím.⁶

PROČ JE VŽDYCKY TAK BOLESTNÉ NĚKOHO MILOVAT ? UŽ MĚ UNAVUJE BÝT NEUSTÁLE ZRAŇOVÁNA NĚČÍM, CO MĚLO BÝT TAK KRÁSNÉ.

Tiffany, 18

Milovat nemusí být bolestné. Když si však pleteš „lásku" s „potřebou", pak to obvykle bolestné je.

Mnozí lidé si myslí, že láska je reakcí na uspokojené potřeby. Jinými slovy, jestliže uspokojíš moje potřeby, budu tě milovat.

Chápu, kde lidé přišli k těmto názorům, neboť jim bylo řečeno, že takovým způsobem miluje Bůh. Když uspokojíte Boha, Bůh vás miluje.

Tak tomu ve skutečnosti není, ale protože vás to celý život učili, je pro vás obtížné zbavit se toho a téměř nemožné ignorovat to.

Bůh od vás nic nepotřebuje. Já nepotřebuji, abyste mě uctívali, nepotřebuji, abyste mě poslouchali, a nepotřebuji, abyste se snažili přijít ke mně jedinou možnou cestou, abyste dosáhli spásy.

TO ODPORUJE PRAKTICKY VŠEM NÁBOŽENSTVÍM NA TÉTO PLANETĚ.

Je mi líto. Ale tak to je !

Bůh je Všechno, Bůh je Alfa a Omega, Počátek a Konec, Původní hybná síla, Prvotní zdroj a HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

veškeré Jsoucno.

Neexistuje nic, čím bych nebyl, a to, čím nejsem, neexistuje. Proto nic nepotřebuji.

Pamatujte si tohle: **Bůh nic nepotřebuje.**

Z toho logicky vyplývá, že když nic nepotřebuji, nemám nejmenší potřebu vás trestat, když mi to nedáte.

Nepotřebuji, abyste se ke mně modlili, a nepotřebuji ani, abyste věřili, že existuji. A nikdy vás za nic nepotrestám.

To jsem vám ostatně vysvětlil už v desáté kapitole. Teď to jen opakuji, aby vám to bylo jasné, pokud jste to dobře nepochopili — nebo pokud jste tomu nevěřili.

Věřte tomu.

CO TO MÁ SPOLEČNÉHO S LÁSKOU ?

Všechno. Lidé milují tak, jak milují, protože si myslí, že tak miluje Bůh. Lidé si myslí, že láska je božská reakce na uspokojené potřeby. Ale tak tomu prostě není.

Láska je rozhodnutí, nikoli reakce.

Jeden muž jménem Scott Peck to řekl před lety v jedné své knize. A byl jsem to já, kdo ho k tomu inspiroval. Jsem rád, že jsem to udělal, protože je to hluboká pravda, kterou většina lidí nechápe.

Většina lidí si myslí, že láska je reakce. A k tomuto názoru dospěli, protože nechápou, proč a jak Bůh miluje lidi.

Nemiluji vás proto, co pro mě děláte. Miluji vás proto, že jste.

Prostě proto, že JSTE.

Rozumíte tomu ? Můžete to pochopit ? Moje láska je rozhodnutí, nikoli reakce.

ANO. MYSLÍM, ŽE TOMU ROZUMÍM. ALE ZNAMENÁ TO, ŽE NEMŮŽEME DĚLAT NIC, ABYCHOM SI TVOU LÁSKU ZASLOUŽILI ?

Nemusíte dělat vůbec nic. Mou lásku už máte.

Musí si růže zasloužit déšť ?

Musí si zmrzlina „zasloužit“ vaši lásku ?

Zmrzlina nic nedělá. Prostě je. Zmrzlina je tím, čím je, a vy ji máte rádi.

Dívejte se na to takhle: **Vy jste pro Boha zmrzlinou.**

TO SE MI LÍBÍ.

Děkuji.

Teď víte, že vás miluji už jen proto, že jste, a že vás nenutím nic dělat, abyste si „zasloužili“ mou lásku. Nic od vás nepotřebuji. Nechť se to stane vaším novým modelem lásky. Láska se rozdává a nepotřebuje k tomu **žádný důvod**. Láska není splátka na dluh a není to ani

úplatek za něco, co chcete získat.

Pravá láska je rozhodnutí o vašem vztahu k druhému člověku. Je-li to pouhá reakce na jeho chování, pak to není láska.

Když se rozhodnete milovat někoho, o kom nevíte, co pro vás je ochoten udělat, je to velice důležité rozhodnutí. Automaticky tím zvyšujete svou vibraci. Tím chci říci, že celá vaše bytost začne vibrovat na vyšší frekvenci.

Láska z vás vyzařuje jako sluneční paprsky. Lidé se cítí ve vaší přítomnosti dobře a mají vás rádi.

Okamžitě zvýší své vibrace — a vy najednou zjistíte, že jste **v harmonickém či synchronickém vztahu**.

Srdce vám přetéká láskou...

JAK SE MOHU ROZHODNOUT MILOVAT NĚKOHO, O KOM NIC NEVÍM ?

Miluješ lidi pro to, čím jsou, nebo pro to, čím jsi **ty** ? TO JE DOBRÁ OTÁZKA.

Jistě. A co tvoje odpověď ?

MYSLÍM, ŽE JE MILUJI PRO TO, ČÍM JSOU.

Děkuji ti za upřímnost. Ale ode dneška změň své důvody. Budeš-li milovat lidi pro to, čím jsi ty, ukážeš jim, že od nich nic nepotřebuješ, neboť tvoje láska není založena na tom, co od nich můžeš dostat.

ALE JÁ OD NICH NĚCO POTŘEBUJI. NEMOHU ŘÍCI, ŽE NIC NEPOTŘEBUJI, PROTOŽE TO NENÍ PRAVDA.

Ne, ve skutečnosti vůbec nic nepotřebuješ. Jen si to myslíš.

K tomu, abys byla dokonale šťastná, od nikoho nic nepotřebuješ. Už mnohokrát v životě jsi byla šťastná, aniž jsi znala většinu lidí, které znáš dnes.

ANO, ALE JAKMILE JSEM JE JEDNOU POZNALA, NEMOHU ŽÍT BEZ NICH. TO SE TÝKÁ PŘEDEVŠÍM JEDNOHO Z NICH !

To není pravda, ale pokud si myslíš, že to pravda je, bude ti to tak připadat. A dříve nebo později budeš nešťastná. Nejdřív přesvědčíš sama sebe, že nemůžeš být šťastná bez určitého člověka, a pak zjistíš, že to nestačí a že ho musíš mít ve svém životě **určitým způsobem**.

Potom se rozhodneš, že ho musíš mít určitým způsobem určitou dobu — to jest kdykoli má čas.

Brzy však zjistíš, že chceš-li být šťastná, musíš ho mít **pořád** ! Občas se přistihneš, jak si říkáš, že bys „bez něho umřela“. Samozřejmě to tak nebudeš myslet. Bude to znamenat, že by „umřela“ velká **část tvého já**, kdyby ten člověk odešel z tvého života.

A teď přichází to nejzajímavější. Aby neumřela velká část tvého já, raději **zabiješ** velkou část jeho já.

Zabiješ jeho ducha.

Budeš ho dusit svou láskou, takže nakonec odejde, aby mohl dýchat.

Opustí tě, což je velice smutné, protože tě měl rád a pravděpodobně tě mohl milovat — ale nebyl schopen uspokojit tvé potřeby.

MLUVÍŠ, JAKO BYS ZA MNOU VŠUDE CHODIL.

To taky dělám ! Ale vím to z jiného důvodu. Víím to, protože tímto způsobem prožívá lásku většina lidí. A tak je tomu proto, že si pletete „lásku“ s „potřebou“.

Mám pro tebe však dobrou zprávu. Pamatuj si tohle: **K tomu, abys byla šťastná, nikoho nepotřebuješ.**

Vím, že si myslíš, že někoho potřebuješ, ale ve skutečnosti nikoho nepotřebuješ. Je to jen mylná představa. **Je to první z Deseti falešných představ lidstva.**

Lidé se mylně domnívají, že existují potřeby. Myslí si, že někoho nebo něco potřebují.

Pokud tomu věříš, vyzkoušej si tohle:

1. Napiš si seznam lidí, míst a věcí, o kterých si myslíš, že je potřebuješ, abys byla šťastná.
2. Vzpomeň si na chvíle, kdy jsi nic z toho neměla a přesto jsi byla šťastná.
3. A teď se zeptej sama sebe: „Proč si myslím, že ke štěstí potřebuji určitého člověka, určité místo nebo určitou věc ?“

Budeš-li k sobě upřímná, určitě zjistíš, že nikoho a nic nepotřebuješ. Můžeš být sice s někým šťastná, ale jeho přítomnost není nutná.

Proto nedělej z **preferencí potřeby**.

KDYKOLI CHODÍM S NĚJAKOU DÍVKOU, VŽDYCKY ZAČNU DĚLAT NĚCO, CO SI ONA PŘEJE, ABYCHOM DĚLALI SPOLEČNĚ. CHCI ŘÍCI, ŽE CHCI V ŽIVOTĚ DĚLAT URČITÉ VĚCI, ALE KDYKOLI S NĚKÝM CHODÍM, PŘESTANU TO DĚLAT.

W., 19, Baton Rouge, Louisiana

Děláš to, protože máš strach, příteli. Bojíš se, že tě tvoje dívka opustí, když půjdeš za svým cílem, a proto se vzdáváš svého života, abys získal život, o kterém si **myslíš**, že chceš.

Problém je v tom, že po určité době zjistíš, že nežiješ tak, jak by sis přál, a staneš se náladovým a podrážděným. Nebudeš vědět přesně, co ti vadí, ale nic nebude takové, jak by sis přál.

Tento pocit brzy otráví váš vztah. A pokud budeš mít štěstí, tak se rozejdete.

Pokud nebudeš mít štěstí, váš vztah bude pokračovat ještě dlouhou dobu — a ty budeš žít v tichém zoufalství.

Proto si musíš položit dvě velice důležité otázky:

1. Kam jdu ?
2. Kdo jde se mnou ?

Mnoho lidí si v určité fázi života klade tyto otázky, ale v obráceném pořadí.

Nebo si je položí ve správném pořadí, když se s někým seznámí, ale pak pořadí otázek obrátí, aby dostali lepší odpověď.

Pokud to děláš, budeš mít velké problémy.

MOJE MATKA A JÁ SE SNAŽÍME OBNOVIT RODINU — SNAŽÍME SE NAJÍT PRO MATKU PARTNERA A PRO MNE OTCE — ALE ZATÍM SE NÁM TO NEDAŘÍ.

Jason, 14

Možná se to nemá stát.

CO TO ZNAMENÁ ?

Znamená to, že současný stav je dokonalý. Snaž se tu dokonalost vidět. Chcete-li být „šťastní“, nemusíte dělat nic jiného. Prostě si uvědomujte dokonalost vaší situace.

Ať už se děje cokoli, uvědomujte si dokonalost vaší situace. Ať se cokoli neděje, uvědomujte si dokonalost situace.

A buďte za to vděční. V hloubi duše za to děkujte.

JAK TO MÁM DĚLAT ? JAK MOHU DĚKOVAT ZA ŽIVOT, KTERÝ SI NEPŘEJI ?

Uvědom si, že na určité úrovni chceš právě takový život. Uvědom si, že na duchovní úrovni vždycky existuje důvod, proč je tvůj život takový, jaký je, a proč se děje to, co se děje.

JAKÝ DŮVOD ?

Jsi duchovní bytost a vstoupil jsi do svého těla, abys prožíval to, čím jsi. Abys to mohl dělat, přitahuješ k sobě lidi a situace, jež ti dovolují prožívat přesně to, co prožívat chceš.

V každém okamžiku svého života znovu vytváříš sám sebe.

TO JSI UŽ ŘÍKAL.

Chci to jen zdůraznit. Proto jsi přišel na tento svět. Všechno ostatní je falešná představa. Tomuto procesu se říká evoluce. Je to evoluce duše.

Jakmile si to **uvědomíš**, všechno se změní. Přestaneš chápat věci tak, jak jsi je chápal doposud. To, co jsi považoval za tragické, začneš chápat jako příležitost, která ti umožňuje vytvářet a projevovat to, čím opravdu jsi.

Celý svět byl stvořen jako jeviště, na kterém to můžeš dělat. Celý vesmír je jevištěm a Země je tou částí jeviště, na které stojíš.

KDY MI POŠLEŠ NĚKOHO, KDO MĚ BUDE MILOVAT TAKOVOU, JAKÁ JSEM (SE VŠEMI SLABOSTMI A NEDOSTATKY) ? NĚKOHO, KDO BUDE CHÁPAT, JAK SE DÍVÁM NA LIDI ?

Cary, 19

Už jsem ti někoho poslal, Cary. Jsem to já !

VÁŽÍM SI TOHO, BOŽE, A DĚKUJI TI ZA TO, ALE POTŘEBUJI NĚJAKÉHO ČLOVĚKA, S NÍMŽ BYCH MOHLA SDÍLET SVŮJ ŽIVOT.

To chápu. Rozumím tomu. A proto ti řeknu, jak ho najdeš.

TO JE ÚŽASNÉ !

Snaž se být tím, co hledáš.

MÁM BÝT TÍM, CO HLEDÁM ?

Ano. Místo abys hledala člověka, kterého můžeš milovat, buď někým, koho je možné milovat. Dávej druhým to, co chceš přijímat. Buď tím, co chceš prožívat. Tohle je největší tajemství života.

Buď tím, co hledáš, a to, co hledáš, si tě najde.

Všichni lidé hledají totéž. Proto přestaň hledat. Staň se tím, co hledají druzí.

(13)

DROGY

PROČ MÁ KAŽDÝ TAKOVÝ STRACH, KDYŽ TROCHU EXPERIMENTUJI S DROGAMI ?

Valerie, 17, Paříž, Francie

Než začneme hovořit o tomto tématu, ujasněme si nejdřív definice. Drogy jsou drogy. Nezáleží na tom, zda jsou zákonem „povolené“ nebo „nepovolené“. Jsou drogy, jež někteří lidé považují za léčivé, a jsou drogy, jež jiní považují za rekreační.

Přílišné užívání jakékoli drogy způsobuje problémy. Totéž platí o alkoholu, který je druhem drogy.

„Trochu experimentovat“ s drogami je pro většinu lidí téměř nemožné.

Drogy jsou velice mocné, Valerie, a než si uvědomíš co se děje, mohou ovládnout tvůj život. To je největší problém.

Většina lidí tvrdí — doslova přísahá — že drogy dokáže zvládnout. Lidem se obvykle nelíbí, když jim někdo radí, aby byli opatrní a vyhýbali se drogám, protože se domnívají, že jsou schopni drogy zvládat lépe než ostatní lidé.

Něco podobného si myslí mnoho řidičů. Jakmile se posadí za volant, přepadne je jakási zvláštní lehkomyšlnost. Jsou přesvědčeni, že zvládají zatáčky lépe než ti, kteří se v nich zabili. Přemýšlejí jen o jediném: šlápnout na plyn. Jsou přesvědčeni, že se jim nemůže nic stát.

Totéž si myslí mnoho alkoholiků. Jsou přesvědčeni, že alkohol dokážou „zvládnout“, přestože statistiky jasně ukazují, že to většina lidí nedokáže. Statistika je nezajímá. Fakta jsou HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

vedlejší. Důležité je jen to, jak se cítí.

Přidej nezodpovědné řízení k drogám a alkoholu a máš vážný problém.

MOJI KAMARÁDI UŽÍVAJÍ DROGY A MYSLÍ SI, ŽE TO ZVLÁDAJÍ DOCELA DOBRĚ.

Drogy ovlivňují myšlení. Lidé, kteří užívají drogy, si obvykle myslí, že se dokážou ovládat, ale ve skutečnosti jsou ovládáni drogami. Od samého začátku. Drogy jsou velmi zákeřné.

Řeknu ti příběh o krabovi a vodě.

Jednoho dne hodil kuchař kraba do hrnce s vodou. Krab se ani nepokoušel z vody vylézt. Víš proč ? Protože voda byla studená. Kdyby byla horká, krab by se snažil dostat z hrnce ven. Ale voda byla studená.

Kuchař zapnul vařič, teprve když byl krab v hrnci. Trvalo dlouho, než se voda začala vařit. Když se konečně začala vařit, krab si ani neuvědomil, co se děje.

Kdyby ses ho zeptala během prvních několika minut, proč se nesnaží z hrnce vylézt, odpovídal by: „Nebud’ blázen. Já si tu jen tak plavu.“

TAKŽE TY SI MYSLÍŠ. ŽE SI MOJI KAMARÁDI NEUVĚDOMUJÍ, ŽE MAJÍ PROBLÉM ?

Řekněme prostě, že jsou v horké vodě.

leště jednou opakuji. Drogy vás začnou ovládat od prvního okamžiku, kdy si je vezmete. Ani si to neuvědomíte a drogy vás ovládají. Ovládají vás právě proto, že si to neuvědomujete.

Drogy mění způsob vašeho myšlení. Vezmete-li si jich dostatečné množství, přestanete myslet úplně.

„Já vím, kdy mám přestat," to jsou známá poslední slova lidí, jimž drogy zničily život. Totéž říkají alkoholici.

UŽÍVAT DROGY JE MOŽNÁ NEBEZPEČNĚ...

To je naprosto jisté.⁷

...ALE LIDÉ, KTEŘÍ UŽÍVAJÍ DROGY, TO DĚLAJÍ JEN PROTO, ABY POZNALI POCIT EUFORIE.

Je velmi zajímavé, že lidé, kteří užívají drogy nebo pijí alkohol, aby prožili pocit euforie, obvykle končí tím, že se cítí mizerné. Tak mizerné, jak to je vůbec možné.

A nejsmutnější je. že si tito lidé neuvědomují, že se mohou cítit dobře i bez drog nebo alkoholu.

JASNĚ, TO ZNÁM. „OPÍJEJTE SE ŽIVOTEM.“

Ano !

TO ZNÍ DOST HLOUPĚ.

Z toho, co je senzační, obvykle děláte něco hloupého, a z toho, co je hloupé, děláte úžasnou senzor i. Většina lidí to má převrácené.

Jestliže hledáte nějaký zvláštní pocit, není nic senzačnějšího než život. Tím myslím skutečný

život, nikoli život pod vlivem drog či alkoholu.

Mluvím o životě, jež člověk prožívá s osvíceným duchem, zdravým tělem, upřímným srdcem a povznesenou duší !

Mluvím o skutečném štěstí, nikoli o falešném štěstí, vyvolaném umělými prostředky. Mluvím o lidské existenci na nejvyšší úrovni.

Být, dělat a mít jsou tři úrovně lidské existence. Veškerá zkušenost vychází z Bytí. To, čím jste, určuje to, co děláte, a to, co děláte, určuje to, co máte. Možná jste o tom nikdy nepřemýšleli tímto způsobem, ale tak to je.

Žít šťastné znamená být něco, dělat něco a mít něco, co vám naplňuje srdce a duši radostí.

CHCEŠ ŘÍCI, ŽE TO MOHU POZNAT Z VLASTNÍ ZKUŠENOSTI ?

Tahle kniha to říká. Tahle kniha není o ničem jiném. Na každé stránce najdeš rady a nástroje, které můžeš použít k tomu, abys byla, dělala a měla všechno, co si přeješ.

Drogy ti to nedají. Drogy nejsou vhodné nástroje. Drogy ničí všechny nástroje.

(14)

ŠKOLA

PROČ NÁS VE ŠKOLE UČÍ FAKTA A NE MYŠLENKY ?

Iristan, 14

Protože myšlenky jsou nebezpečné pro lidi, kteří chtějí, aby všechno zůstalo takové, jaké to je. A to chce vaše společnost.

To si přeje většina společností, protože je to dělá „společností“.

„Společnost“ není nic jiného než skupina lidí, kteří sdílejí stejný názor na život. Tito lidé mají společné tradice, instituce a zájmy. Nic z toho, co tyto tradice, instituce a zájmy ohrožuje, nelze **učit** ve školách.

Nic není nebezpečnější než nové myšlenky. Proto jsou děti vedeny k tomu, aby se „učily“, nikoli k tomu, aby „přemýšlely“.

Přemýšlení vyžaduje samostatnost, zatímco k učení stačí papouškovat naučené fráze.

A PRÁVĚ TO OD NÁS VE ŠKOLE VYŽADUJÍ. ZAPAMATUJTE SI JMÉNA PREZIDENTŮ ! ZAPAMATUJTE SI JMÉNA HLAVNÍCH MÍST ! ZAPAMATUJTE SI JMÉNA VELKÝCH BITEV ! TO JSOU FAKTA, ZAPAMATUJTE SI JE ! TAK TO PROSTĚ JE. POCHOpte TO.

Nejhorší je, že fakta jsou jen málokdy skutečnými takty — to jest objektivními informacemi o tom, co se stalo. Velice často jsou to jednostranné **interpretace**, jejichž cílem je ospravedlnit a posílit určitý názor. Vaši učitelé se snaží vštípit vám tento názor, nikoli učit vás

objektivní fakta.

Proto mají děti v různých zemích rozdílné názory na tytéž historické události. Všechno záleží na tom, kdo a co je učí.

Tímto způsobem dědí synové hříchy otců.

ÚŽASNÉ ! TAKŽE JÁ JSEM UVĚZNĚN VE ŠKOLSKÉM SYSTÉMU, KTERÝ MĚ UČÍ DĚLAT STEJNÉ CHYBY, JAKO DĚLALI MOJI RODIČE ! TO JE OPRAVDU SKVĚLÉ !

To všechno se může změnit. Nemusíte opakovat chyby svých rodičů. Dívejte se kolem sebe a všimněte si toho, s čím nesouhlasíte. Zkoumejte příčiny a pak udělejte něco, co situaci změní.

Lze říci, že na světě jsou v podstatě dva druhy lidí. Tradicionalisté a reformátoři. Tradicionalisté jsou ti, kteří se dívají do minulosti a dělají všechno tak, jak se to dělalo vždycky. Reformátoři jsou ti, kteří se dívají do minulosti a snaží se změnit přítomnost, aby se neopakovala minulost.

Vy se můžete stát reformátory.

A JEDNOU Z PRVNÍCH VĚCÍ, KTEROU BYCHOM MĚLI ZMĚNIT, JE ŠKOLSKÝ SYSTÉM !

To je jedna z prvních věcí, kterou byste museli změnit, kdybyste chtěl i změnit cokoli. Neboť člověk se stává tím, co se učí. A je velice obtížné se to odnaučit.

JAK MŮŽEME ZMĚNIT ŠKOLY ?

Ať uděláte cokoli, školu nezměníte za týden ani za rok. A pravděpodobně ji nezměníte ani v dohledné budoucnosti, ale můžete změnit svůj přístup ke škole.

Dívejte se na školu novým způsobem. Ať je jakkoli nedokonalá, dívejte se na ni jako na jeden z kroků, jež musíte udělat, abyste se dostali tam, kam se chcete dostat.

Navrhněte pozitivní změny, o nichž si myslíte, že by mohly školu zlepšit. I v těch nejmeně demokratických školách jistě existuje nějaký mechanismus, který vám to umožní.

Bavte se. Buďte odvážní. Ale nekritizujte všechno a neberte se příliš vážně.

Vysvětlete rodičům a učitelům a ostatním členům vaší komunity, kteří jsou ochotni vám naslouchat, co by se dalo změnit.

MÁŠ NĚJAKÝ NÁPAD ?

Řekněte jim, aby vás neučili jen „fakta“, ale také myšlenky. Můžete jim říci, aby vás začali učit tři základní zásady holistického života:

1. Vědomí
2. Upřímnost
3. Zodpovědnost

Můžete jim navrhnout, aby na základě těchto zásad vypracovali nové osnovy. To neznamená, že byste se měli přestat učit číst, psát a počítat nebo že byste měli zrušit ostatní „akademické“ předměty. Měli byste jich však užívat jako nástrojů, které vám umožní žít podle

těchto zásad.

Také jim můžete doporučit, aby vytvořili program, který bude zahrnovat všechny důležité aspekty lidské existence včetně ekonomiky, udržitelných způsobů života, respektování rozmanitosti, oslavování sexuality a tvůrčího myšlení.

Řekněte jim, že pokud budou vyučovat tyto předměty, nebude obtížné zaujmout vaši pozornost a udržet vás ve škole.

A také jim řekněte, aby přestali rozdělovat žáky do tříd podle věkové skupiny. Žákům by mělo být dovoleno sdružovat se ve skupinách na základě společných zájmů.

A zrušte veškeré testy, zkoušky a klasifikaci. Nechť se radost a vzrušení stanou testem toho, zda jsou mozky žáků stimulovány či otupovány.

A nakonec jim navrhněte, aby dali žákům možnost spolurozhodovat o záležitostech školy.

SENZACE. TO BY BYLA SKVĚLÁ ŠKOLA !⁸ A TAKY BYCH ZRUŠIL DOMÁCÍ ÚKOLY. PROČ MUSÍME PO SEDMI HODINÁCH VYUČOVÁNÍ DĚLAT JEŠTĚ DOMÁCÍ ÚKOLY ?

Wade, 15, Houston, Texas

Touto myšlenkou se dnes zabývají i dospělí. Z nedávné studie provedené Michiganskou univerzitou vyplývá, že děti dnes dostávají třikrát tolik domácích úkolů než před dvaceti lety.

Pokud si myslíte, že dostáváte příliš velké množství domácích úkolů, promluvte si o tom s rodiči a řekněte jim, ať si o tom promluví s učiteli.

MYSLÍŠ, ŽE TO BUDE K NĚČEMU DOBRÉ ? I KDYBY SI PROMLUVILI S UČITELI, NIC BY SE NEZMĚNILO.

To nemůžeš vědět. Možná si to myslíš, ale **nevíš** to jistě.

Nejhorší ze všeho je něco nezkusit jen proto, že si myslíš, že předem víš, jak to dopadne. To zabrzdí tvou energii ještě dřív, než se rozproudí. Neříkej si, že něco nemá cenu, dokud to nezkusíš.

Tohle si pamatujte: **Nikdy si neříkejte, že něco nemá cenu, dokud to nezkusíte.**

Pokud nic nezkusíte, nikam se nedostanete. A pak si můžete říkat, že jste měli pravdu.

Od začátku jste věděli, že se nikam nedostanete, a taky jste se nikam nedostali. Sice z toho nemáte příliš velkou radost, ale aspoň si můžete říkat, že jste měli pravdu.

Tento postoj umožňuje lidem, kteří nejsou příliš šťastní, aby zůstali nešťastní. Tento postoj umožňuje lidem, kteří jsou rozzlobení, aby zůstali rozzlobení. Tento postoj umožňuje lidem, kteří se nemohou hnout z místa, aby zůstali na místě.

Myslete pozitivně. Odhodte negativní myšlenky. Pozitivní myšlení má **fyzické účinky**, neboť vysílá vibrace. Ovlivňuje proudění energie a **produkuje pozitivní výsledky**.

NEVÍM, ZDA MÁM KAMARÁDIT S POPULÁRNÍMI DĚTMI Z BOHATÝCH RODIN NEBO SE ZAVRHOVANÝMI DĚTMI Z CHUDÝCH RODIN. PROČ SE LIDÉ MUSEJÍ ROZDĚLOVAT DO RŮZNÝCH SKUPIN ?

Mari, 16, Phoenix, Arizona

Rozdělování do skupin je jeden ze způsobů hledání identity. Pro mladé lidi je to obzvlášť důležité. Život je proces, během kterého člověk definuje sám sebe. Celý život se rozhoduješ, čím budeš, a ve škole to není jiné.

Pamatuj si, co jsem říkal, když jsem hovořil o tlaku ze strany spolužáků. Nikdy nedělej nic, co se přiči tvé povaze, jen proto, aby ses mohla stát členem nějaké skupiny.

Vždycky buď sama sebou. Pokud ti dnes vyhovuje stýkat se s určitou skupinou, dělej to. Pokud ti bude zítra vyhovovat stýkat se s jinou skupinou, dělej to. Ale nedovol žádné skupině, aby tě koptovala.

Skupiny rozdělují, jedinci sjednocují. Funkcí skupin je rozdělovat lidi. To je činí skupinami.

Tohle je moje „praktická“ odpověď Chceš slyšet mou duchovní odpověď.

CHCI.

Není nutné izolovat se jeden od druhého jen proto, abyste našli osobní identitu, ale někdy se to tak jeví lidem, kteří žijí ve falešné představě, že existuje nejednotnost.

Tento názor říká, že povahou všeho je nejednotnost, nikoli jednota. Podle této teorie je všechno ve vesmíru oddělené.

Proto si lidé myslí, že musejí být jeden od druhého odděleni, aby mohli poznat sami sebe. Ve skutečnosti je to právě naopak.

CO TÍM MYSLÍŠ ?

Tím myslím, že svou identitu najdeš v jednotě, nikoli v oddělenosti. Svě pravé já musíš hledat v jednotě.

TAKŽE VŠECHNO NENÍ ODDĚLENÉ ? VĚCI NEMAJÍ INDIVIDUÁLNÍ IDENTITU, FUNKCI A ÚČEL ?

Kdybych ti řekl že máš stejnou funkci a účel jako kterýkoli strom nebo hora či oceán, věřila bys mi ?

ASI NE.

A přece to je pravda.

TO BYS MI MUSEL VYSVĚTLIT.

Smyslem a funkcí stromů je růst a totéž je smyslem a funkcí každého člověka. Je to smyslem a funkcí všeho živého.

Rosteš a stáváš se nejkrásnější verzí té nejkrásnější představy, jakou jsi kdy měla o tom, čím jsi. Totéž dělá strom. Jediný rozdíl je v tom, že ty si to uvědomuješ, kdežto strom ne. Víš to na vědomé úrovni, kdežto úroveň vědomí stromu je jiná.

Ty si uvědomuješ své Já. To znamená, že jsi **sebe vědomá**. Jsi vyspělejší bytost než strom. Nicméně strom i ty máte stejný cíl — růst.

CHÁPU TO, POKUD JDE O STROM, ALE NECHÁPU, JAK JE TO S HOROU ČI OCEÁNEM.

Ty nechápeš, že hora a oceán rostou ?

NE. ZDÁ SE MI, ŽE SE NAOPAK ZMENŠUJÍ.

Aha, takže ty ztotožňuješ „růst“ se „zvětšováním“. TY NE ?

Růst je evoluce v různých formách.

Hora se neustále mění. A oceán také. Všechno živé se neustále mění. Jakákoli změna je růst. Tomu se říká evoluce.

„Větší“ není nutně „lepší“. Něco se může zmenšit, a přesto lze říci, že se to vyvinulo.

NIKDY JSEM O TOM NEPŘEMÝŠLELA TÍMTO ZPŮSOBEM.

To je to nejkrásnější na opravdu stimulujícím rozhovoru. Nutí tě to přemýšlet o věcech novým způsobem.

JÁ MÁM NEJHORŠÍ UČITELKU BIOLOGIE NA SVĚTĚ ! PŘI JEJÍCH HODINÁCH USÍNÁM. CO MÁM DĚLAT ? A NEŘÍKEJ MI, PROSÍM TĚ, ABYCH SE „NECHAL PŘELOŽIT DO JINÉ TRÍDY“. UŽ JSEM TO ZKOUŠEL, ALE NENÍ TO MOŽNÉ.

Dennis, 16, New York

Promluv si s učitelkou. Řekni jí, že tě její hodiny biologie nudí a že nevíš, co máš dělat.

Zeptej se jí, zda vám nemůže ukázat nějaké experimenty, které by zaujaly tvou pozornost.

Také si promluv se spolužáky, abys zjistil, zda mají stejný pocit jako ty. Jestliže mají, požádej učitelku, aby vám občas uložila nějaký zajímavý úkol. (Ale nejdřív se zeptej spolužáků, zda s tím souhlasí.) To by nejen zvýšilo tvůj zájem o biologii, ale zároveň bys měl příležitost lépe poznat své spolužáky.

Promluv si o tom také s rodiči. Možná budou mít nějaký dobrý nápad.

V každém případě něco udělej. Samy stížnosti nestačí.

NĚKTEŘÍ MOJI SPOLUŽÁCI PŘI ZKOUŠKÁCH PODVÁDĚJÍ A CHTĚJÍ, ABYCH SE K NIM PŘIDAL. OBČAS BY MI NEVADILA „MALÁ POMOC“ PŘI ZKOUŠKÁCH Z GEOMETRIE. A MYSLÍM, ŽE BYCH ZASE NĚKOMU MOHL POMOCI V JINÝCH PŘEDMĚTECH — NAPŘÍKLAD VE FRANCOUZŠTINĚ NEBO V SOCIOLOGII. ALE VÍM, ŽE PODVÁDĚT NENÍ SPRÁVNÉ, TAKŽE...

Marshall, 76, New Orleans

Už jsme tu hovořili o tom, že neexistuje nic „správného“ a „nesprávného“. Některé věci jsou prostě „prospěšné“ a jiné „prospěšné nejsou“. Některé věci ti pomohou dosáhnout toho, co chceš, a jiné ti nepomohou.

TO JE SKVĚLÉ ! JÁ CHCI UDĚLAT ZKOUŠKU Z GEOMETRIE.

A to je všechno ?

CO TÍM MYSLÍŠ ?

O nic jiného ti nejde ?

MYSLÍM, ŽE NE.

Já si myslím, že chceš ještě něco jiného, ale možná si to neuvědomuješ.

TAK CO TEDY CHCI ?

Rozhduješ se, čím budeš. Snažil se definovat, čím jsi. To dělají všichni lidé v každém okamžiku svého života.

TO OPAKUJEŠ POŘÁD.

Jakmile si uvědomíš, co děláš na této planetě, všechno se změní.

Změní se i tvoje otázka.

Přestaneš se mě ptát, zda bys měl při zkouškách podvádět a zda ti to projde, a začneš se ptát sám sebe, zda opravdu chceš být „podvodníkem“. Chci být člověkem, kterému nelze věřit ? Chci opravdu být takovým člověkem ?

VĚTŠINA LIDÍ „PODVÁDÍ“. I MŮJ OTEC PRAVDĚPODOBNĚ „PODVÁDÍ“, KDYŽ VYPLŇUJE DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ.

A ty můžeš být jako většina lidí — jako většina lidí, jež často kritizuješ, protože se nechovají tak, jak by sis přál — nebo **můžeš být změnou, kterou bys rád viděl.**

(15)

RODIČE

PROČ SE MOJI RODIČE NEMOHOU MÍT RÁDI A PROČ NEMOHOU ZŮSTAT SPOLU ?

Carrie, 15, San Francisco, Kalifornie

Tvoji rodiče by se mohli mít rádi a mohli by zůstat spolu, ale museli by změnit své názory

Museli by si uvědomit, že láska je rozhodnutí, nikoli reakce. Pak by se museli rozhodnout milovat jeden druhého tak, jak se milovali, když se poprvé seznámili.

V té době jeden druhému všechno odpouštěli — pokud si vůbec měli co odpouštět. Bylo tomu tak proto, že se domnívali, že mají stejné zájmy. Dnes si to už nemyslí.

Občas se zdá, že si zájmy jedinců odporují, ale jen málokdy tomu tak opravdu je. Neboť všichni lidé chtějí nakonec totéž.

Musíte si uvědomit svou skutečnou touhu, která se skrývá pod povrchními zájmy. Občas musíte jít do hloubky, ale nakonec zjistíte, že zájem druhých je téměř vždycky totožný se zájmem vašim.

V ochotě hledat společné zájmy najdete opravdovou radost.

Láska říká: „Vím, že ty a já jsme totéž a že oba chceme totéž. Ačkoli oba chceme totéž, občas si myslíme, že existují různé způsoby, jak toho dosáhnout.“

„V tuto chvíli se nám zdá, že si naše rozdílné způsoby odporují, a proto si myslíme, že musíme být ‚protivníky‘. Já jsem však ochoten pochopit té.“

„Jsem ochoten připustit, že pod tímto zdánlivým konfliktem můžeme najít společný zájem.“

Takové porozumění může v mnoha případech obrodit manželství.

V některých případech vede toto porozumění k obnovení lásky, ale nikoli k obnovení dřívějšího vztahu. Z mnoha důvodů to nemusí fungovat. Proto se lidé rozhodnou, že obnoví svůj vztah jiným způsobem. A to nemusí znamenat, že zůstanou spolu.

Můžeš být šťastný, i když se tvoji rodiče rozejdou, ale budeš muset změnit některé své názory.

Především budeš muset pochopit, že zdrojem svého štěstí jsi ty sám a nikdo jiný. Budeš si muset uvědomit, že nejsi příčinou rozchodu rodičů a že tě rodiče stále milují a že ti vždycky pomohou.

A také si budeš muset uvědomit, že pokud ti nebudou schopni pomoci rodiče, pomůže ti Bůh.

To znamená, že budeš muset věřit životu. Budeš muset věřit, že Bůh a celý vesmír je na tvé straně a že ti nic nemůže zabránit být šťastný, pokud si to sám budeš přát.

Tohle je pravda, to ti přísahám. Nikdy tě neopustím. Kdykoli budeš potřebovat pomoc, vždycky se na mě můžeš obrátit.

Věř sám v sebe, věř ve mne, věř v lásku — neboť ty, já a láska jsme jedno a totéž a budeme existovat věčně.

JAK TO ŽE KDYŽ SE MOJE NÁZORY LIŠÍ OD NÁZORŮ MÝCH RODIČŮ, RODIČE VŽDYCKY VYŽADUJÍ, ABYCH SE PODŘÍDIL JEJICH NÁZORU ?

Claudette

Rodiče si přirozeně myslí, že jejich názory jsou správné, protože jsou to jejich názory.

Vy si zase myslíte, že vaše názory jsou správné, protože jsou to vaše názory.

Lidé nemají rádi **rozdílné** názory a čím jsou starší, tím méně se jim líbí. Mají rádi „stejnost“, protože si myslí, že „stejnost“ potvrzuje pravdivost jejich názorů.

Jinými slovy, jestliže něco děláte stejně jako já, znamená to, že to dělám „správně“.

Jakmile něco začnete dělat jinak než já, mám pocit, že si myslíte, že já to dělám špatně. Nebo ten pocit **mohu** mít, to závisí do značné míry na úrovni mé vnitřní jistoty.

JAK TO MŮŽEME ZMĚNIT ? AŽ BUDU MÍT DĚTI, NECHCI JE KRITIZOVAT, KDYKOLI

BUDOU NĚCO DĚLAT JINAK NEŽ JÁ.

Vnitřní jistota vychází z vaší Prvotní moci. To znamená, že musíte hluboce chápat svůj vztah k Bohu. Musíte si uvědomit, že neexistuje nic „správného“ a „nesprávného“. Jsou jen věci, které vám pomáhají v tom, co jste se rozhodli udělat, a jsou věci, které vám v tom brání.

Zásady, o kterých pojednává tato kniha, vám mohou pomoci změnit váš názor na svět.

PROČ EXISTUJE PŘEHRADA MEZI GENERACEMI ? PROČ S NÁMI RODIČE NEMOHOU MLUVIT ?

Travis, 16, Oregon

Někteří rodiče mají pocit, že nejsou dostatečně „vybaveni“ k tomu, aby mluvili s dětmi otevřeně. Mají dojem, že děti mluví jiným jazykem. Že přišly z jiné planety. Že je zajímají úplně jiné věci. Že uznávají jiné hodnoty.

To všechno může být pravda.

A CO MÁ BÝT ? PROČ S NÁMI PŘESTO NEMOHOU MLUVIT ? COPAK S NIMI MUSÍME VE VŠEM SOUHLASIT, ABY SE S NÁMI BAVILI VÁŽNĚ ?

Ne, to nemusíte. Ale rodiče se často cítí podobně jako mladí lidé. Mají pocit, že jim mladí lidé nerozumí a že je ani neposlouchají.

RODIČE SE CÍTÍ JAKO MY ? JAK SE MOHOU CÍTIT JAKO MY, KDYŽ JSOU TO ONI, KDO NEROZUMÍ NÁM ?

Všechno, co cítíte vy, cítí i ostatní lidé. To poznáte, když se budete pozorně dívat.

CO TÍM CHCEŠ ŘÍCI ?

Chci tím říci, že svět je zrcadlo, které odráží vaši tvář. Máte-li pocit, že vám nikdo nerozumí, je to možná proto, že se chováte tak, aby vám nikdo nerozuměl.

Budete-li se snažit pochopit druhé, přestanete mít pocit, že vás druzí nechápou.

Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

Jakmile si uvědomíte, že se vaši rodiče cítí podobně jako vy, otevře se vám možnost navázat s nimi skutečný rozhovor.

NĚKDY POCHYBUJI, ZDA NĚKDY BUDU MÍT S RODIČI SMYSLUPLNÝ ROZHOVOR. PŘIPADAJÍ MI TAK VZDÁLENÍ.

O tom jsme tu právě mluvili. Někteří rodiče si myslí, že „vzdálení“ jsou jejich synové a dcery.

TAK PROČ TO TAK JE ?

Dospělí si myslí, že mají jiné zájmy a cíle než mladí lidé. Ve skutečnosti však mají všichni lidé stejný cíl: Každý chce být sám sebou a každý se chce vyvíjet.

Tomu se říká **evoluce**.

Jen velmi málo lidí to chápe, ať už jsou na té či oné straně generační přehrady. Domnívají se, že každá generace chce něco jiného — a že jim příslušníci druhé generace stojí v cestě.

Je to tak proto, že příslušníci jedné generace nemluví s příslušníky druhé generace, protože si myslí, že nemají žádný společný zájem. A tak vzniká „přehrada mezi generacemi“.

CO TEDY MÁME DĚLAT ?

Změňte to. Staňte se reformátory.

Existuje mnoho způsobů, jak můžete začít tento proces.

Můžete začít diskutovat s dospělými — dokonce můžete pořádat pravidelné diskuzní večery — třeba v klubovně pro mládež nebo v kulturním středisku pro důchodce nebo na nějakém jiném (neutrálním !) místě.

Můžete se ptát jeden druhého na všechny možné věci. Můžete si vyměňovat názory. A můžete jeden druhému radit.

Také můžete začít hovořit se svými rodiči. A když s vámi nebudou chtít mluvit, můžete jim napsat. Většina rodičů si to přečte. A v dopise je požádejte, aby vás vyslechl. To však znamená, že i vy musíte být ochotni vyslechnout je.

Řekněte jim, že tohle může být jedna z posledních příležitostí promluvit si a vyměnit si názory a zkušenosti. Řekněte jim, že to je pro vás velice důležité.

První krok musíte udělat vy. Udělejte ho. Jak už jsem řekl, vaši rodiče si myslí, že s nimi nechcete mluvit. Mají dojem, že vás jejich názory nudí a že je nechcete poslouchat. Myslí si, že chcete, aby vás nechali na pokoji. A tak to dělají.

To však není žádné řešení. Chcete překonat přehradu mezi generacemi ? Tak se o to pokuste. Všechno závisí na vás. Většina rodičů vám vyjde vstříc. Možná ne všichni, ale většina ano.

Pokuste se o to. Možná vás rodiče překvapí.

PROČ SI MOJI RODIČE VŠIMNOU JEN TOHO, CO DĚLÁM ŠPATNĚ ?

Bryan, 16, Omaha, Nebraska

Většina rodičů si nevšímá jen toho, co děláte špatně. Většina rodičů si všímá i toho, co děláte dobře. Jen o tom často nemluví.

Lidé obvykle nemluví o pozitivních věcech; většinou zdůrazňují věci negativní. Je to už takový zvyk. (Možná to děláte taky.)

Kdyby lidé chápali „moc pozitivního myšlení“, nikdy by nehovořili o negativních věcech.⁹

TAK CO MÁM TEDY DĚLAT, KDYŽ CHCI, ABY MI RODIČE NĚCO ŘEKLI, KDYŽ VIDÍ, ŽE DĚLÁM NĚCO DOBRĚ.

Stačí, že jim něco řekneš, když vidíš, že něco dělají dobře.

Pamatuj si tohle: **jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.**

Kdybys rodičům pokaždé, když něco dělají dobře, řekl, že to dělají dobře, pravděpodobně by byli šokováni. Možná by s tebou začali jednat jinak.

Dokonce by sis mohl nalepit na nárazník svého auta tento nápis:

KDYŽ VIDÍŠ NĚCO DOBRÉHO, ŘEKNI NĚCO DOBRÉHO.

Kdyby se lidé řídili podle tohoto hesla, svět by se změnil.

PROČ MUSÍM VŽDYCKY VŠECHNO ZAČÍNAT JÁ ? PROČ TO NEMOHOU UDĚLAT ONI ?

To je dobrá otázka. A dává mi příležitost vysvětlit vám něco důležitého. Děkuji ti za ni.

Pamatuj si tohle: **Dávej druhým to, co od nich chceš.**

CHCEŠ ŘÍCI, ŽE MUSÍM DÁVAT TO, CO CHCI DOSTAT ?

Ne, to nemusíš. Ale je to nejrychlejší způsob. Je to nejlepší způsob, jak uplatnit svou tvůrčí sílu.

TOMU NEROZUMÍM. JAK MOHU V ŽIVOTĚ NĚCO VYTVOŘIT, KDYŽ TO ROZDÁVÁM ?

Jak už jsem řekl, všechno co děláš se ti jednou vrátí. Takže jestliže někomu něco dáš, dříve nebo později se ti to vrátí — obvykle mnohonásobně.

TAK PROTO SE ŘÍKÁ: „CHOVEJ SE K DRUHÝM TAK, JAK SI PŘEJEŠ, ABY SE ONI CHOVALI K TOBĚ.“

Ano ! Ale není to jen pěkné rčení. **Je to pravda.**

To, co děláš druhým, budou dělat oni tobě. A nemá to nic společného s trestem ani odměnou. Tak to prostě je. Tak prostě všechno funguje. Život je jako bumerang. **To je nevyhnutelné.**

Proto vám dám velice dobrou radu:

Dávejte druhým to, co chcete od nich. Dávejte světu to, co chcete od světa. Dávejte životu to, co chcete od života.

Chcete-li něco, rozdávejte to. Buďte zdrojem toho, co chcete získat.

NENÍ TO V ROZPORU S TÍM, CO JSI NÁM ŘÍKAL PŘEDTÍM ? ŘÍKAL JSI, ABYCHOM NIC NEDĚLALI JEN PROTO, ŽE TO NĚKOHO TĚŠÍ.

Ne. Říkal jsem tohle: dělejte pro druhé to, co pro ně děláte, protože to těší vás. A také jsem řekl, že pokud chcete poznat **jak** vás to těší, musíte se snažit zjistit, jaké máte společné zájmy.

Jakmile zjistíte, že máte nějaký společný zájem, brzy pochopíte, že to, co děláte „pro“ druhé, děláte vlastně pro sebe.

JAK MOHU DÁVAT NĚCO, CO NEMÁM ? JESTLIŽE POTŘEBUJI PENÍZE, JAK JE MOHU ZÍSKAT TÍM, ŽE JE ROZDÁM ?

Představa, že něčeho nemáte dostatek, je mylná. Sice se vám může zdát, že nemáte dost, ale v Nevyšší realitě to není pravda. Chceš-li se o tom přesvědčit, najdi si někoho, kdo má ještě míň než ty, a dej mu něco z toho mála, co máš. Okamžitě si uvědomíš, **že jsi měl vždycky dost. Ve skutečnosti jsi měl tolik, že to můžeš klidně rozdávat.**

V tom okamžiku změníš svůj život.

Změníš svou realitu.

Začneš se dívat na život úplně jinak, neboť pochopíš, že VYTVÁŘÍŠ to, co si MYSLÍŠ.

Ale teď se vraťme k tvé původní otázce, která nás dovedla až sem... jestliže se necítíš dobře, když si tvoji rodiče nevšimnou, že něco děláš správně, všiměj si toho, co dělají správně rodiče, aby se mohli cítit dobře oni.

A najednou se stane zázrak. Jakmile uvidíš, že se tvoji rodiče cítí dobře, také se začneš cítit dobře. A rodiče si pak začnou všimnat toho, co děláš správně.

SLYŠEL JSEM, ŽE SKLÍZÍME TO, CO ZASÉVÁME. ALE TAK TO VŽDYCKY NENÍ. K MNOHA LIDEM SE CHOVÁM URČITÝM ZPŮSOBEM, ALE ONI SE KE MNĚ CHOVAJÍ JINAK.

Tomas, 18, Kapské Město, Jižní Afrika

Věřím, že se to stává. Nemůžeš očekávat, že vždycky dostaneš totéž, co dáváš.

TAK TEĎ UŽ NIČEMU NEROZUMÍM. MYSLIL JSEM, ŽE JSI ŘÍKAL, ŽE SE NÁM VŽDYCKY VŠECHNO VRÁTÍ.

Ano, to jsem říkal. Ale neřekl jsem **odkud**.

Všechno, co dáš životu, se ti vrátí— ale ne nutně z téhož místa, kam jsi to dal. Někdy se ti to vrátí ze stejného místa, ale ne vždycky. V každém případě se ti to vrátí **odněkud**. Dříve nebo později. Budeš-li pozorně sledovat život, uvidíš tento zákon v akci.

PROČ SE MI TO NEMŮŽE VRÁTIT OD ČLOVĚKA, KTERÉMU TO DÁVÁM? PROČ TO TAK NENÍ NAPŘÍKLAD S LÁSKOU? PROČ MĚ NEMILUJÍ LIDI, KTERÉ MILUJI JÁ?

Zákon nefunguje tímto způsobem. Kdyby tak fungoval, bylo by snadné manipulovat s lidmi. A ty ani nechceš, aby tě někdo miloval proto, že ho miluješ ty. Věř mi. Chceš, aby tě lidé milovali pro to, čím jsi, nikoli pro to, co jim dáváš.

Proto se k lidem nechovej pěkně jen proto, aby se oni chovali pěkně k tobě. Pokud si nebudeš dávat pozor, může se z toho stát manipulace. Chovej se k lidem pěkně, **protože takový jsi a protože takový být chceš**.

Právě z tohoto stavu „bytí“ (a už jsme se k tomu zase dostali) vytváříš svou realitu. To je a vždycky bude pravda.

PROČ SE RODIČE MUSÍ VŽDYCKY CHOVAT JAKO „RODIČE“? PROČ SE NIKDY NEUVOLNÍ? VČERA JSEM NÁHODOU VIDĚL OTCE A MATKU, JAK SE MILUJÍ, A KDYŽ SI MĚ VŠIMLI, OBA SE TVÁŘILI, JAKO BYCH JE PŘISTIHL PŘI LOUPEŽNÉM PŘEPADENÍ BANKY.

Tammy, 13

Rodiče si někdy myslí, že musí dětem prezentovat určitou image — ale k té nepatří sexuální stránka jejich života. Všechno záleží na tom, co si rodiče myslí o sexu a co by chtěli, aby si myslely jejich děti.

Pokud chtějí, abyste měli ze sexuality přirozenou radost, pak před vámi netají svou vlastní radost.

Rodiče, kteří se vždycky chovají jako „rodiče“, to dělají proto, že si myslí, že to před dětmi „dělat musí“.

Děti však neoklamou. Děti vidí, že si rodiče oblékli císařovy nové šaty.

CO TO ZNAMENÁ ?

Zeptej se rodičů.

AŽ BUDU RODIČEM, BUDU DĚLAT STEJNÉ CHYBY, JAKO MOJI RODIČE ? MYSLÍŠ, ŽE BUDU DĚLAT TOTÉŽ CO ONI, PŘESTOŽE SE MI TO DNES NELÍBÍ. PTÁM SE TĚ, PROTOŽE MI RODIČE ŘÍKAJÍ, ŽE TO BUDU DĚLAT. POŘÁD OPAKUJÍ: „AŽ BUDEŠ MÍT SVOJE VLASTNÍ DĚTI, BUDEŠ SE NA VŠECHNO DÍVAT JINAK.“ MYSLÍŠ, ŽE MAJÍ PRAVDU ? JÁ DOUFÁM, ŽE NE.

Sandra, 15, Knoxville, Tennessee

Není pochyb o tom, že se budeš dívat na všechno jinak. Každý den se díváš na věci jinak. Tomu se říká růst. Změna. Evoluce. A je to něco, co si přeješ. Ale to neznamená, že budeš dělat totéž, co dělají tvoji rodiče.

Možná že ano a možná že ne. To záleží na tom, co si o sobě myslíš. V každém okamžiku definuješ sama sebe. Každý den rozhoduješ o tom, čím jsi a čím chceš být.

Většina lidí se na život nedívá tímto způsobem. Většina lidí si nemyslí, že jsou aktivními činiteli v tomto procesu. Jakmile si to však uvědomí, jejich život se změní.

Už dnes můžeš začít přemýšlet o tom, co pro tebe bude znamenat být „rodičem“. Chceš mít ke svým dětem opravdu přátelský vztah ? Chceš, aby se s tebou radily o svých problémech ?

Všechno, co ti dali tvoji rodiče, byl dar. Nejen to, co chceš napodobovat, ale také to, čeho se chceš vyvarovat. Nejen to, co si chceš pamatovat, ale také to, na co chceš zapomenout. Nejen to, co ti přinášelo radost, ale také to, co ti přinášelo zklamání.

Všechno to bylo cenné. Všechno. Neboť z toho všeho si vybereš to, čím se chceš stát.

To platí nejen o tom, co jsi dostala od rodičů, ale také o všem, co jsi dostala od života.

(16)

BUDOUCNOST

BUDU SE MÍT DOBRĚ, AŽ VYROSTU ? BUDU MÍT PROBLÉMY ?

Walter, 14, Ashland, Oregon

Jeanne a Waltere, já vaši budoucnost nevytvářím, to děláte vy sami.

Lidé se mě pořád ptají, jak bude vypadat jejich budoucnost, a já pořád opakuji: „Nevím. Nevím, jaká bude vaše budoucnost.“ A oni říkají: „Ty bys to měl vědět.“ A já říkám: „To byste měli vědět vy.“ A oni říkají: „Ale ty máš moc rozhodnout o tom !“ A já říkám: „Vy máte moc rozhodnout o budoucnosti !“

Funguje to následovně. Vy se rozhodnete, co chcete, a já vám to umožním.

Problém je v tom, že si myslíte, že to je obráceně. Myslíte si totiž, že já se rozhodnu za vás a vy to pak uděláte. Toto převrácené pojetí vztahu mezi Bohem a lidstvem způsobuje zvrácenou existenci, již prožíváte na této planetě.

TAKŽE TY ŘÍKÁŠ, ŽE MOHU MÍT, COKOLI CHCI ?

To neříkám. Bůh říká, že nemůžete mít, co chcete.

COŽE ?

Řekl jsem, že nemůžete mít, co chcete. A čím víc něco chcete, tím menší máte naději, že to získáte.

O ČEM TO MLUVÍŠ ?

O procesu tvoření.

Vzpomeňte si, co jsem říkal o tom, jak vytváříte svou realitu. Vytváříte ji svými myšlenkami, slovy a činy. Když si například říkáš, že chceš partnera pro svou matku a otce pro sebe, budeš **chtít**, aby se to uskutečnilo.

PROČ ? O ČEM TO MLUVÍŠ ?

Říkám, že se stane to, co říkáš. Na počátku bylo Slovo a Slovo se stalo tělem.

BOŽE, TOMU NEROZUMÍM.

Co si MYSLÍTE, to vytváříte. Co ŘÍKÁTE, to

VYTVÁŘÍTE. Co DĚLÁTE, to vytváříte.

Když si MYSLÍTE, že něco chcete, když ŘÍKÁTE, že něco chcete, a když JEDNÁTE, JAKO BYSTE něco „chtěli“, vytvoříte si TOUHU, kterou pak budete prožívat.

Pamatujte si, že slova „já“ a „já jsem“ jsou klíčkem k zapalování, které startuje motor tvoření. Vyplní se vám všechno, co následuje po slovech „já“ nebo „já jsem“.

Řeknete-li, „JÁ NĚCO CHCI...“, pak to budete prožívat. Budete po tom toužit. Budete to **potřebovat**.

Proto si dávejte pozor na to, co si myslíte, co říkáte a co děláte, aby vaše myšlenky, slova a činy odpovídaly tomu, co opravdu chcete.

CHCEŠ ŘÍCI, ŽE SI MUSÍM DÁVAT POZOR NA KAŽDÉ SLOVO, KTERÉ VYSLOVÍM ?

Ne, to neříkám. Z toho byste se zbláznili. Ale měli byste se zamyslet nad tím, jak **obvykle** myslíte, co často říkáte a co obvykle děláte.

Neustále myšlení, mluvení a jednání určitým způsobem produkuje nesmírně silné vibrace, o nichž jsme tu již hovořili. A právě tyto energetické vibrace vytvářejí vaši realitu.¹⁰

NAKLONÍ SE ZEMĚKOULE NA SVÉ OSE NEBO SPADNE KUS POBŘEŽÍ DO MOŘE V DŮSLEDKU OHROMNÉHO ZEMĚTŘESENÍ NEBO NĚČEHO PODOBNÉHO ? POŘÁD SE O TOM MLUVÍ.

Gina, 14, San Diego, Kalifornie

Tak o tom přestaňte mluvit. Začněte mluvit o tom, jak to na světě bude krásné. A také pro to něco dělejte.

Já nemám v úmyslu Zemi zničit. Vy snad ano ?

Požádejte dospělé, aby chránili životní prostředí. Požádejte je, aby sledovali teplotu ovzduší a snažili se udržovat ji v mezích, které tuto planetu učinili rájem. Poproste je, aby přestali znečišťovat ozonovou vrstvu atmosféry, která chrání Zemi před nebezpečným zářením.

Požádejte dospělé, aby už konečně přestali užívat fosilní paliva. Už dávno to není nutné. Existují jiné způsoby produkování energie.

Řekněte jim, aby přestali kácet lesy jen proto, že si chtějí přečíst nedělní noviny. Můžete si zasadit malý stromek, který vám poskytne tolik papíru, kolik potřebujete.

Můžete si stavět domy z něčeho jiného než ze dřeva. Generace vašich rodičů bezdůvodně ničí oksličovací systém naší planety.

Požádejte dospělé, aby přestali znečišťovat vodní zdroje. A začněte vodou šetřit. Dejte Zemi možnost obnovit své rezervy.

Vaše ornice, kdysi bohatá na živiny, téměř zmizela z povrchu země. Korporativní farmy odmítají periodické střídání osiva a nedávají polím možnost regenerovat. Nahrazují přirozenou regeneraci umělými hnojivy a dělají tak něco, co je přirozenou funkcí přírody. Lidstvo se chemikalizuje až k smrti.

TAKŽE „SOUDNÝ DEN“ JE ZA ROHEM ?

Ještě ne. Pokud ovšem nebudete chtít, aby opravdu přišel. O tom dnes lidstvo rozhoduje každý den.

Mám pro vás jednu dobrou zprávu: Čím jste starší, tím víc můžete ovlivňovat tato důležitá rozhodnutí. Jinými slovy, váš hlas může změnit svět.

POŘÁD MLUVÍŠ O NUTNOSTI „ZMĚNIT SVĚT“. UŽ MĚ TO UNAVUJE, A TO JSEM JEŠTĚ ANI NEZAČAL ! COPAK SE NEMŮŽEME ANI NA CHVÍLI UVOLNIT ? NEMŮŽEME SE CHVÍLI BAVIT, NEŽ ZAČNEME ŘEŠIT VŠECHNO, CO JE V NEPOŘÁDKU ?

To je velice dobrá otázka ! Bavit se můžete ! Nejenže se můžete bavit, než začnete řešit problémy vašeho světa, ale také se přitom můžete uvolnit !

Uvolnění je velice důležitou součástí života. Takže jsem rád, že ses o tom zmínil. Nemusíte vstupovat do budoucnosti s problémy celého světa na ramenou. Ve skutečnosti by to nikomu

neposloužilo.

Bavte se !

Bavte se. Rozšiřujte radost. Milujte se.

To jsou tři základní složky života.

Bavte se. Rozšiřujte radost. Milujte se.

To je vaším trojjediným posláním.

Bavte se. Rozšiřujte radost. Milujte se.

To je korunou lidstva.

(17)

UTRPENÍ A SMRT

PROČ MUSÍME TRPĚT, KDYŽ MÁŠ MOC UČINIT KAŽDÉHO ŠŤASTNÝM ?

Erik, 13

Můj milý Eriku, tuto otázku mi lidé kladou od počátku času. A ptají se znovu a znovu, protože jim nikdo nedal rozumnou odpověď.

Bylo vám řečeno, že utrpení je dobré. Někteří vaši učitelé vám dokonce říkají, že Bůh chce, abyste trpěli, neboť utrpení vám pomáhá platit za „vaše hříchy" nebo že trpíte za „ubohé duše v očistci". Což znamená, že já osvobodím vaše předky, pokud za ně budete trpět vy.

To je velice smutné učení, neboť maluje obraz šíleného, zákeřného a nenasytného Boha, jenž vyžaduje vaše utrpení jako úplatek za „předčasné osvobození" vašich blízkých. Takový Bůh říká: „Můžete ukončit **jejich** utrpení tím, že začnete trpět **vy** — **ale v každém případě někdo trpět musí.**“

Tyto názory způsobují nesmírné utrpení — naprosto bezdůvodně. Já si nepřeji, aby lidé trpěli. A jediný důvod, proč jim nebráním, aby dělali, co dělají, je v tom, že jsem jim dal svobodnou vůli, aby si mohli zvolit takový život, jaký chtějí. Kdybych vám vzal svobodu rozhodování a přikázal vám, „co ode dneška budete dělat", lidský život by ztratil smysl.

Už mnohokrát jsem opakoval, co je smyslem vašeho života. Život poskytuje každému člověku příležitost vytvořit si takové podmínky, které mu dovolí vytvářet a prožívat své já.

A aby bylo jasno, nikdy jsem neřekl, že utrpení je dobré. A už vůbec jsem neřekl, že byste měli trpět víc než vaše domácí zvířata.

MINULÝ ROK JSME NECHALI UTRATIT NAŠI NEMOCNOU KOČKU, PROTOŽE NÁM VETERINÁŘ ŘEKL, ŽE PŘÍLIŠ TRPÍ A ŽE TO JE TO NEJLEPŠÍ, CO PRO NI MŮŽEME UDĚLAT. JAK TO ŽE NÁM DOVOLUJEŠ UKONČIT ŽIVOT TRPÍCÍHO ZVÍŘETE, ALE POSÍLÁŠ NÁS DO PEKLA, KDYŽ UKONČÍME ŽIVOT TRPÍCÍHO ČLOVĚKA ?

Marsha, 13, Birmingham, Alabama

Já vás do pekla neposílám, Marsho. Ani za tohle, ani za cokoli jiného. Poukazuješ na rozpor, který ukazuje, jak málo lidstvo chápe utrpení.

Samozřejmě že nemá smysl zacházet lidštěji z kočkou než s tvou babičkou. Je zcela logické, že by žádná živá bytost neměla bezdůvodně trpět.

ZNAMENÁ TO TEDY, ŽE JE SPRÁVNÉ UKONČIT ŽIVOT ČLOVĚKA, KTERÝ UMÍRÁ V BOLESTECH ?

Lékaři to dělají běžně. Jen to nikomu neříkají. Příbuzní nemocných si to přejí a někdy to dělají sami. Takže je jasné, že v určitých situacích je to správné. Ale musíš si uvědomit, že to zákon ve většině zemí zakazuje. Takže bys za to mohla jít do vězení.

PROČ MÁME TAK PITOMÉ ZÁKONY ?

Enrique, 15, Mexiko

Od lidských zákonů a teologií se nikdy nevyžadovalo, aby měly smysl.

Změnit zákony je jednou z mnoha věcí, o které by se mladí lidé měli pokusit, chtějí-li opravdu změnit svět.

JSI-LI OPRAVDU TAK MOCNÝ, PROČ NESKONCUJEŠ S UTRPENÍM JEDNOU PROVŽDY ? PROČ JE PROSTĚ NEODSTRANÍŠ Z LIDSKÉHO ŽIVOTA ?

Brad, 15

Dal jsem vám nástroje, s jejichž pomocí to můžete udělat vy sami. Ale přestože máte svobodnou vůli, dosud jste se nerozhodli těchto nástrojů použít.

Většinu příčin lidského utrpení na této planetě si lidé vytvářejí sami, a proto je mohou snadno odstranit. Jenže to odmítají udělat.

Většině lidských nemocí — téměř všem — lze předejít tím, že změníte své chování.

Stejným způsobem lze zabránit vraždění a válkám. Stačí když změníte své názory a chování.

A stejně snadno lze odstranit veškerý strach, vinu a depresi.

MŮŽEŠ MI DÁT NĚJAKÝ PŘÍKLAD ?

Lidé by například mohli přestat kouřit. Tím by se vyhnuli milionům hodin utrpení a tisícům zbytečných úmrtí každý rok.

Lidé by mohli přestat jíst maso z mrtvých zvířat.

Lidé by mohli přestat prodávat zbraně a drogy na každém rohu.

Lidé by mohli přestat znečišťovat ovzduší a vodní zdroje. Mohli by přestat kácet staré nenahraditelné lesy. Mohli by přestat užívat přírodní zdroje rychleji, než je příroda stačí obnovit.

Lidé by se mohli rozhodnout — jednoduše **rozhodnout**— že se už konečně přestanou zabíjet, ať už mají jakékoli individuální, národní nebo mezinárodní neshody. Mohli by najít jiný způsob, jak řešit své problémy.

Lidé by mohli odhodit přetvářku, lži a pokrytectví. A mohli by začít mluvit pravdu.

Lidé by mohli změnit své priority, mohli by rozšířit svou definici Já a mohli by prohloubit své porozumění lásce.

To všechno by mohli udělat. A mohli by udělat ještě víc.

PROČ TO TEDY NEUDĚLAJÍ ?

Protože by přišli o rychlé zisky. A těch se prostě nechtějí vzdát. Ať už se jedná o krátkodobé potěšení nebo o okamžitý finanční zisk, lidé se toho nechtějí vzdát. V tomto směru jsou neuvěřitelně krátkozrací. Neuvědomují si dlouhodobé škody, které z toho vyplývají.

TAKŽE TO NEVYPADÁ PŘÍLIŠ NADĚJNĚ. A TY JSI ŘÍKAL, ŽE SE MI TATO KNIHA DOSTALA DO RUKY, ABY MI OZNÁMILA, ŽE BEZNADĚJE SKONČILA. TOMU NEROZUMÍM ?

Ekonomické a politické podmínky, které způsobují na světě utrpení, lze změnit. Stačí když vaše společnost změní svá přesvědčení a v důsledku toho své chování. Pak budete mít naději.

Mládež je „společností“ zítřka. S nástroji, které jsem vám dal, můžete začít budovat nový svět, pokud budete chtít.¹¹

Lidé by dnes měli změnit svou tendenci vyhledávat krátkodobé uspokojení bez ohledu na dlouhodobé následky.

Všimnete-li si, že se tak chováte sami, můžete začít proces změny okamžitě. Nemusíte ani čekat, až budete starší. Můžete vytvořit nové modely chování, abyste byli připraveni na svou roli, až vstoupíte do světa dospělých.

CO MOHU DĚLAT TEĎ ?

Než učiníš nějaké důležité rozhodnutí, začni se dívat dál do budoucnosti. Přemýšlej o tom, co ti přinese dlouhodobý užitek.

Chceš-li dokončit školu bez zbytečných problémů, ptej se sám sebe, zda je rozumné zanedbávat domácí úkoly jen proto, že máš chuť dělat něco jiného.

Chceš-li být zdravý, zeptej se sám sebe, zda je dobré užívat drogy nebo pít alkohol jen proto, že si teď myslíš, že to je příjemné.

Jde o tvůj život a můžeš se rozhodnout, jak chceš. Ale uvědom si, že nežiješ jen v této vteřině, minutě nebo hodině. V každém okamžiku vytváříš část svého budoucího života.

Pamatuj si tohle: **Okamžitá rozhodnutí jen málokdy ovlivňují pouze okamžik, v němž je učiníš.**

Jinými slovy, tvá rozhodnutí jsou velice často mnohem důležitější, než si myslíš.

To neznamená, že by ses měl chovat jako vystrašená myš. Znamená to, že bys měl pečlivě uvážit potenciální důsledky svých rozhodnutí.

Tohle je něco, co dospělí vždycky nedělají. Ve skutečnosti to dělají jen velmi zřídka. Neodsuzujte je však příliš přísně. Většina lidstva žije ve falešných představách.

Jasně a srozumitelné informace o skutečné povaze života jsou dostupné teprve krátkou dobu.

KDY SKONČÍ LIDSKÉ UTRPENÍ ?

Wesley, 16

Až lidé změní své chování, Wesley. Až pochopí, že si utrpení způsobují sami.

Utrpení — ať už jsou jeho příčiny jakékoli — lze odstranit.

MYSLÍŠ ?

Ano. Ačkoli nemůžete odstranit všechny příčiny utrpení, můžete odstranit všechno utrpení.

TOMU NEROZUMÍM. VYSVĚTLI MI TO.

Trpíš-li například bolestí hlavy, můžeš změnit způsob, jak bolest snášíš, aniž ji odstraníš.

Všichni to někdy děláte. Prostě se rozhodnete, že vám bolest hlavy nemůže zabránit dělat něco, co dělat chcete, a prostě to děláte dál. Brzy zjistíte, že bolest sice neodešla, ale vy jste přestali trpět.

Tomu se říká „léčení“ bez „uzdravení“.

Takové léčení však často vede k uzdravení. Bolest hlavy spontánně odejde.

Uvádím to jako příklad, protože je to velmi běžné. Lidé užívají tohoto procesu v mnohem horších situacích. Takováto léčení se nazývají požehnání a takovýto uzdravením se říká zázraky.

Bolest a utrpení není totéž. Bolest je tělesný nebo citový zážitek, kdežto utrpení je váš postoj k bolesti.

TOMU NEROZUMÍM. CO TO ZNAMENÁ ?

To znamená, že tě může něco bolet, ale nemusíš nutně trpět. Bolest je něco, co cítíš, kdežto utrpení je název, jímž bolest označuješ.

ZNÁŠ NĚKOHO, KDO NETRPÍ, KDYŽ HO NĚCO BOLÍ ? PLÁCÁME TU NESMYSLY, NEBO CO ?

Neplácáme nesmysly. Ale dal jsi mi dobrou otázku. A já na ni mám dobrou odpověď.

Mnoho lidí má bolesti, aniž jimi trpí. Dobrým příkladem jsou matky při porodu. Mnoho z nich nejen netrpí bolestmi, ale bolesti přímo **vítá**.

Mnoho lidí, kteří mají chronické bolesti, si zvyklo s bolestmi žít, aniž přitom trpí. Z radosti, že

vůbec žijí, snášejí takové bolesti, jež by druzí považovali za nesnesitelné.

Jsou další případy, kdy tělesná bolest nemusí působit utrpení. Nechat si vytrhnout zub může být bolestivé, ale přinášíte **úlevu** od utrpení. A mohl bych uvést mnoho dalších příkladů.

Pokud jde o citovou bolest, mnoho lidí si uvědomuje, že to je cesta k uzdravení, takže to nemusí být zdroj utrpení. Zármutek je jedním z příkladů. Dalším je třeba zlost vyjádřená způsobem, jenž nikoho neohrožuje.

Takže bolest je něco jiného než utrpení. Chcete-li přestat trpět bolestí, uvědomte si její smysl. **Využijte** své bolesti. Užívejte ji jako nástroj.

MÁM SPOUSTU OTÁZEK. VÍM, ŽE JSI MI ŘEKL, ŽE TI MOHU DÁT JEDNU OTÁZKU, ALE JÁ JICH MÁM SPOUSTU. TADY JE NĚKOLIK Z NICH. PROČ LIDÉ UMÍRAJÍ ? ŽIJEME V PEKLE ? JE MŮJ ŽIVOT NĚČÍ SEN ? JAK TO VYPADÁ V NEBI ? PROČ NEMŮŽEME ŽÍT VĚČNĚ ?

Andrea, 17

Díky, Andreo ! Probereme jednu otázku po druhé.

Lidé neumírají, Andreo, jen mění podobu. Určitou dobu existují v podobě toho, čemu říkáte „lidská bytost“. Pak na sebe berou podobu toho, čemu říkáte „duchovní bytost“. Lidé na sebe mohou vzít lidskou podobu, kdykoli chtějí, ale mohou si zvolit také jiné formy existence.

Všichni jste Božské bytosti, které žijí v různých podobách. Člověk je Bůh v procesu vývoje.

Proč tedy „umíráte“ ? Protože život je cyklus, kterým prochází každá živá bytost, nejen člověk.

I kdybyste si nemyslili, že musíte opustit své tělo (a ve skutečnosti jste to nikdy udělat nemuseli), stejně byste se nakonec rozhodli opustit je a vrátit se zpátky do sféry ducha, neboť je v samotné povaze života sjednotit se s veškerým Jsoucnem (jež nazýváte Bohem), abyste se mohli opět zrodit z té jednoty jako její individualizovaná verze a opět se do ní vrátit a opět se z ní zrodit... v nekonečném cyklu.

CHCEŠ ŘÍCI, ŽE TO NIKDY NESKONČÍ ? COPAK NIKDY NEBUDU „S BOHEM NA VĚKY“ ?

Ani bys nechtěla, aby to „mělo konec“, neboť kdyby existoval konec, skončil by sám život. Neboť tento cyklus JE život. Život je nadechování a vydechování Boha.

Všechno v životě neustále splývá s nejvyšší jednotou a opět se od ní odděluje, stejně jako Měsíc obíhá kolem Země a Země kolem Slunce.

PROČ ?

Nemůžeš být něčím, aniž existuje opak toho, čím jsi. Nemůžeš vnímat „chlad“, pokud neexistuje „teplo“. Chápeš to ?

Kdybys nikdy nepoznala „chlad“, nevěděla bys, co je teplo. V nepřítomnosti rozdílných teplot nemůžeš vnímat žádnou teplotu.

V nepřítomnosti něčeho jiného, než je Bůh, nemůžeš vnímat Boha. Kdybys byla stále sjednocena se Vším, co existuje, nikdy bys nepoznala znovusjednocení se Vším, co existuje.

Tvá duše, která je součástí Boha, intuitivně ví, že tomu tak je, a proto neustále prochází těmito věčnými cykly.

Duše se nejdřív sjednocuje se Vším a pak se rodí jako individuální část Všeho. Přitom je spojená a zároveň oddělená od celku, stejně jako je tvoje ruka součástí tvého těla, ačkoli je oddělená od nohy.

Tomu se říká znovuzrození. I ty se mnohokrát znovu narodíš.

Nežiješ v pekle, Andreo. Peklo neexistuje. Přesto si můžeš peklo vytvořit a pak v něm žít.

Peklo prožíváš, když zapomeneš, čím opravdu jsi. Peklo je myslit si, že jsi navždy oddělena od Boha. Peklo je myslit si, že jsi bezcenná a nemilovaná. Peklo je myslit si, že jsi k ničemu. Ale to nejsi; a peklo je zapomenout, čím opravdu jsi.

Chceš-li si uvědomit, čím jsi, připomínej druhým, čím jsou **oni**. Budete-li to jeden druhému připomínat, všichni si na to vzpomenete.

Tohle je součástí toho, co můžeš dělat tady na Zemi. Je to krásné poslání. Je to zábava a radost.

JAK TO MOHU DĚLAT ? JAK MOHU LIDEM PŘIPOMÍNAT, „ČÍM OPRAVDU JSOU" ?

Je to tak jednoduché, že budeš možná překvapena. Můžeš to dělat s úsměvem. Můžeš jim říkat laskavá slova. Můžeš se k nim chovat láskyplně.

Tímto způsobem můžeš lidem ukázat, čím opravdu jsou. Můžeš jim připomenout nejkrásnější obraz toho, čím chtějí být. Můžeš jim vrátit jejich moc. Jejich Prvotní moc.

Ptáš se, jaké to je v nebi. Nebe není žádné určité místo. Nebe je stav mysli. Je to vědomí naší jednoty se Vším, co existuje.

Také se ptáš, zda je tvůj život něčí sen ? To je velice zajímavá otázka. A odpověď zní: Tvůj život je tvůj vlastní sen.

Tvůj život je sen. Pouhá představa. V okamžiku „smrti" se z toho snu „probudíš". Opustíš svou představu a vstoupíš do Nejvyšší reality — které říkáte nebe. Nejvyšší realita je stav vědomí, nikoli určité místo.

A pokud jde o tvou poslední otázku... lidé OPRAVDU „žijí věčně". Život je věčný a „smrt" je jen obzor. To poznáš v okamžiku smrti.

PROČ A JAK ROZHODUJEŠ O TOM, KDY MÁ NĚKDO UMŘÍT ? MŮJ OTEC UMŘEL, KDYŽ JSEM BYLA MALÁ, A NIKDY JSEM NECHÁPALA PROČ.

Victoria, 14

Bůh nerozhoduje o tom, kdy mají lidé umřít. Já jsem nerozhodl o smrti tvého otce. Tvůj otec umřel, když jsi byla ještě malá, protože to byl další krok na cestě jeho duše.

V mém světě je všechno dokonalé a každá duše prožívá to, co je pro ni nejlepší.

Uvědomuji si, že to byl nejsmutnější zážitek v tvém životě, a je mi jasné, že hovořit o dokonalosti nemůže zmírnit tvůj zármutek.

Za svůj zármutek se nemusíš omlouvat, ani se nemusíš snažit to „napravit“. Můžeš toho však využít.

Ze svého zármutku můžeš udělat nástroj, jenž v tomto životě pomůže tobě i druhým. Tímto způsobem můžeš dát svému zármutku smysl.

Hluboký zármutek může z lidí učinit soucitné a citlivé bytosti. Místo aby žili jako mrzouti, mohou se rozhodnout žít láskyplným životem.

Ti, kteří to udělají, mohou pomáhat druhým, které postihlo podobné neštěstí.

TAK TOHLE SE ODE MNE OČEKÁVÁ ?

Neočekává se od tebe vůbec nic. Neexistuje žádný předurčený program, který bys musela realizovat. Nemusíš splnit žádné „poslání“. Máš svobodnou volbu. Každý den se můžeš svobodně rozhodnout.

Každý den se můžeš ptát sama sebe: „Jak mohu použít to, co mi život dal?“ Pokud na tuto otázku odpovíš kladně, potvrdíš smysl života, jenž spočívá v realizaci nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jsi kdy měla o tom, čím opravdu jsi.

Nemusí ? se rozhodnout na celý život dopředu. Nemusíš dělat všechno najednou. Ale každý den si můžeš položit tuto otázku a zvolit si to, co ti v daném okamžiku přinese štěstí, klid a radost.

Pravděpodobně sis všimla, že už dnes se na tebe někteří kamarádi obrací, když potřebují mluvit s někým, kdo je ochoten je vyslechnout, nebo když potřebují nějakou radu.

To není náhoda. Už dnes vibruješ energií hlubokého porozumění a soucitu s lidmi, kteří trpí. Jak naložíš s touto částí svého já, to záleží jen na tobě. Není však pochyb o tom, že tuto energii máš — a že ji máš **díky svým životním zkušenostem**.

Takže smrt tvého otce, když jsi byla ještě malá, byla také jedním krokem na cestě TVÉ duše.

Vaše životy byly spleteny dohromady jako dvě vlákna v ohromné tapiserii, aby vytvořily krásný obraz.

BYLA BYCH RÁDA, KDYBY MI NĚKDO ŘEKL, JAK MÁ TEN OBRAZ VYPADAT, ABYCH POCHOPILA, PROČ SE TO VŠECHNO STALO.

Moje milá přítelkyně, to ti nikdo nemůže říci, neboť tapiserie života není ještě hotová. **Obraz svého života vytváříš i v tomto okamžiku.**

Právě tak jako tvůj otec.

Myslíš, že umřel ? Říkám ti, že neumřel a nikdy umřít nemůže. Tvůj otec bude žít věčně — a **vaše cesty se nasetkaly naposledy**.

A nebylo to ani poprvé.

Žádná duše nevstupuje do těla ani tělo neopouští „příliš brzy“ nebo „příliš pozdě“.

Program duše není vždycky známý na úrovni mysli — a už vůbec jej nemohou pochopit druzí lidé. Nicméně tě musím ujistit, že tvůj otec to chápe. A přijde den, kdy to pochopíš i ty. To ti slibuji.

Zatím důvěřuj životu. Neboť to si přeje tvůj otec v nebi. Věř životu a miluj jej. Žij plně, radostně a šťastně.

Bav se.

Rozdávej radost.

Miluj.

JE PRAVDA, ŽE NĚKTERÍ PSYCHICKY NADANÍ LIDÉ JSOU SCHOPNI KOMUNIKOVAT S DUŠEMI ZESNULÝCH ? PROČ NAŠI ZESNULÍ PŘÍBUZNÍ NEMOHOU KOMUNIKOVAT PŘÍMO S NÁMI ?

Alex, 19

Oni to dělají, Alexi.

Nechci mluvit nesrozumitelně, a proto uvedu příklad. Naše přítelkyně Victoria, která mi dala předešlou otázku, **právě dostala zprávu od svého otce.**

Zda tomu věří nebo ne, to záleží jen na ni. Ale nic to nezmění na skutečnosti, že ji k **této knize přivedl její otec**, aby jí řekl přesně to, co potřebuje slyšet: že on je v pořádku, že ona je v pořádku, že všechno, co se stalo, je dokonalé, a že by z toho měla mít radost.

Myslíš, že mi Victoria položila tu otázku náhodou ? Myslíš, že na ni dostala odpověď náhodou ? Alexi, náhody neexistují.

NO NE !

Vysvětlím ti to podrobněji...

Tvoji příbuzní", kteří „umřeli“, mohou být s tebou okamžitě — rychlostí myšlenky. Ve skutečnosti s tebou jsou. Přicházejí s úsměvem a s radostí a zahrnují tě láskou. Pokud se dostatečně otevřeš, budeš schopen to vnímat.

Až pocítíš tuto energii světla a lásky, neříkej si, že to je pouhý výplod tvé představivosti. **Je to nejlepší druh myšlení, jakého jsi schopen.**

Pamatuj si tohle: **Co si myslíš, to se ti stane.**

Budeš-li si myslet, že tvoji blízcí jsou s tebou — zejména v okamžiku, kdy potřebuješ jejich radu — otevřeš se této pravdě a budeš cítit, že jsou s tebou, kdykoli je zavoláš.

Budeš-li si však myslet, že to je pouhý „výplod tvé představivosti“, že se ti to jen zdá, pak to nebudeš schopen cítit.

A NEBYLO BY LEPŠÍ POŽÁDAT O POMOC NĚJAKÉHO PSYCHOTRONIKA, JE-LI PRAVDA, ŽE TITO LIDÉ JSOU SCHOPNI KOMUNIKOVAT S DUCHY ?

Všichni jste schopni komunikovat s duchy. To se ti snažím vysvětlit.

Ale ujasněme si, co myslím slovem „duch“. Nemluvím tu o tom, čemu obvykle říkáte „duch“. Když použiji slovo „duch“, hovořím o té části lidského já, které se říká „duše“.

„DUCH“ JE TOTÉŽ CO „DUŠE“ ?

Ano. Jistě jsi slyšel, že člověk je trojjediná bytost, která se skládá z těla, mysli a ducha. Tato třetí Část vaší bytosti je duše. Duše je podstatou toho, čím jste. Je to ten nejzákladnější prvek vašeho já. Neboť z ducha se všechno rodí a k duchu se všechno vrací.

Každý z vás je schopen komunikovat se svou vlastní duší a teprve pak s dušemi druhých. Pokud však nejste v kontaktu se svou vlastní duší, je obtížné komunikovat s dušemi druhých. Pokud nevnímáš přítomnost vlastní duše, je velice obtížné vnímat přítomnost cizí duše.

PROČ ?

Protože s duší se můžeš dostat do styku pouze na duchovní úrovni. Duše je ta část tvého já, která je spojena se vším ostatním. Tělo je ta část, která je oddělená. Mysl je mostem mezi těmito dvěma částmi.

JAK MOHU NAJÍT SVOU DUŠI PROSTŘEDNICTVÍM SVÉ MYSLI ?

Prostřednictvím myšlenek. Především musíš věřit, že **máš** duši. Musíš chápat, čím opravdu jsi: duchem, který žije v těle a používá mysl.

Pamatuj si tohle: **Ty nejsi svým tělem. Tělo je něco, co máš. Nejsi ani svou myslí. Mysl je něco, co máš. Podstatou toho, čím jsi, je tvoje duše.**

Používej své mysli jen k tomu, aby sis uvědomil, že máš duši, kterou má smysl hledat, a že nejsi svým tělem ani svou myslí. **Pak přestaň myslit. Zbav se všech myšlenek. Vyčisti si hlavu a vnímej, co prožíváš.**

JAK SE TO DĚLÁ ?

Existuje mnoho způsobů. K velice účinným způsobům patří klidné rozjímání a modlitba. Proto těchto metod užívají mniši v klášterech.

A JÁ SI MYSLIL, ŽE SE MNIŠI V KLÁŠTERECH SNAŽÍ NAVÁZAT SPOJENÍ SBOHEM.

To samozřejmě dělají. A když navážou spojení se svou vlastní duší, jsou ve spojení s Bohem. A opak je také pravda.

MUSÍM TEDY ŽÍT JAKO MNICH, JESTLIŽE CHCI NAVÁZAT SPOJENÍ SE SVOU DUŠÍ ?

Ne, to nemusíš. Je to jen jeden z mnoha způsobů. Okamžiky klidného rozjímání si můžeš najít ve svém každodenním životě. Zpočátku ti to bude připadat obtížné, pokud žiješ velice aktivním životem, což platí o většině mladých lidí. Ale budeš-li se opravdu snažit, časem se to naučíš.

NEVÍM, JAK TI TO ŘÍCI, ALE MODLENÍ MĚ MOC NEBAVÍ.

Modlitba je prostě jen upřímná touha po něčem. To jsi nevěděl ?

NE, TO JSEM NEVĚDĚL.

Z toho bys měl mít radost. Každá upřímná touha je modlitbou. Může to být prostě přání poděkovat. Nebo touha po něčem, co si přeješ. Ale chceš-li opravdu poznat Boha a chceš-li si opravdu uvědomit svou duši, pak nepotřebuješ žádnou jinou „modlitbu“.

Občas se můžeš **pomodlit** — mnoha lidem to pomáhá — ale není to něco, co **bys musel dělat**. Modlitba je prostě způsob, jak formulovat to, co tvé srdce už dávno ví.

ROZUMÍM, ALE MĚ MOC NEBAVÍ ANI „KLIDNÉ ROZJÍMÁNÍ“. NIKDY NECHODÍM NA DLOUHÉ OSAMĚLÉ PROCHÁZKY LESEM.

Posloucháš někdy sám hudbu ?

JASNĚ ! CHCEŠ SNAD ŘÍCI, ŽE POSLOUCHAT „CÉDÉČKA“ JE „KLIDNÉ ROZJÍMÁNÍ“ ?

I to může být rozjímání. „Klidné“ rozjímání nemusí být nutně „tiché“. Může to znamenat, že **uklidníš svou mysl a soustředíš se jen na to, o čem rozjímáš.**

To, na co se soustředíš, když jsi o samotě, může mít velký vliv na tvé já — zejména, když o tom přemýšlíš často. Proto si pečlivě vybírej náměty k přemýšlení.

Když posloucháš nějakou hudbu, uvědomuj si energii, kterou ti to dává. Má-li nějaká píseň slova, přečti si je. Uvědom si, kam tě píseň přivádí. Chceš tam „být“ ?

Nesnaž se posoudit, zda je to „dobrá“ nebo „špatná“ hudba (a nikomu nedovol, aby to dělal). Zeptej se sám sebe, zda je to energie, na kterou se chceš soustředit.

Když se soustředíš na svou duši — ať už při poslechu hudby nebo jakýmkoli jiným způsobem — určitě ji najdeš. Ve skutečnosti ovšem nic „nenajdeš“ ani „neobjevíš“, jen si uvědomíš to, co jsi vždycky měl.

MŮŽEŠ MI ŘÍCI JEŠTĚ O „JINÝCH ZPŮSOBECH“ ?

Jistě.

Například psaní deníku je další dobrý způsob, jak se soustředit na vlastní duši. Je to výborný způsob, jak „najít“ či „objevit“ své vlastní já.

Další dobrý způsob je meditace.

Také jsem hovořil o procházkách a jízdě na kole a o dalších způsobech, jak se zbavit každodenních starostí. V každém případě musíš vyprázdnit svou mysl, abys udělal místo pro svého ducha.

Je mnoho způsobů, jak vnímat vlastní duši. Důležité je **žít plně v každém okamžiku.**

TO SE MI LÍBÍ. TO JSI VYJÁDŘIL DOBRĚ.

Děkuji.

ALE TROCHU JSME ODBOČILI OD TÉMATU. MLUVIL JSEM O TOM, ŽE PRO LIDI NADANÉ PSYCHICKÝMI SCHOPNOSTMI JE SNAŽŠÍ NAVÁZAT SPOJENÍ S DUCHY. RÁD BYCH VĚDĚL, ZDA TAKOVÍ LIDÉ OPRAVDU EXISTUJÍ ?

Psychotronici a média nejsou neobyčejní lidé se zvláštními schopnostmi. Jsou to lidé, jako jsi ty, a mají stejné schopnosti.

Řeknu ti, jak poznáš, zda je někdo „skutečně“ psychotronik. Opravdový psychotronik se nesnaží nikoho přesvědčit, že má schopnosti, které druzí nemají. Naopak ti řekne, že k navázání kontaktu s tvými blízkými používá **tvých** schopností.

Psychotronici vlastně jen zesilují „signál“, **jež přijímáš ty.** Vnímají tvou energii, nikoli nějakou cizí energii. Jsou vlastně „reproduktorem“, jenž zesiluje dosud tichý hlas moudrosti a porozumění v tvém vlastním nitru.

K tomu, abys vnímal lásku a přítomnost svých zesnulých příbuzných, nepotřebuješ psychotronika ani médium. Je ovšem pravda, že ti to mohou usnadnit lidé, kteří jsou obzvlášť citliví na tyto energie.

I ty se můžeš naučit vnímat tyto energie.

KDY PŮJDU DO NEBE ?

Chris, Miami, Florida

Už teď jsi v nebi, Chrisi. Nebe lze prožívat všude, ale je smutné, že si to většina lidí neuvědomuje.

„Nebe na zemi“ znamená, že prožíváš všechno vzrušení, krásu, radost a štěstí v každém okamžiku svého života. K tomu, abyste žili v ráji, nepotřebujete víc než to, co jsem vám dal. Vaše planeta **je** ráj a když otevřete oči, uvidíte to.

Pokud se chceš dovědět, kdy umřeš, na to ti nemohu odpovědět, neboť to je rozhodnutí, které musíš učinit ty sám.

Až uvidíš, že nastala pravá chvíle, pak se rozhodneš. Neuděláš to ani o minutu dříve či později. A bude to tvoje rozhodnutí, nikoli moje.

POŘÁD OPAKUJEŠ TOTÉŽ ! ALE JÁ MÁM POCIT, ŽE NEROZHODUJI O NIČEM ! ZDÁ SE, ŽE ŽIVOT SE PROSTĚ „DĚJE“.

Musíš změnit svůj pohled na život ! Život vytváříte všichni společně. To se vám tu snažím vysvětlit.

Chceš-li změnit, co prožíváš, změň způsob svého myšlení. Začni mluvit jinak a začni dělat jiné věci.

Tvůrčí proces se skládá ze tří částí a je to nejmocnější nástroj, jaký jste kdy dostali.

TAK DOBŘE, UŽ ROZUMÍM. ALE JEŠTĚ JSI MI NEODPOVĚDĚL NA MOU NEJDŮLEŽITĚJŠÍ OTÁZKU. PROČ MUSÍME UMŘÍT ? PROČ NEMŮŽEME ŽÍT VĚČNĚ ?

Věčně žít můžete a také věčně žijete ! Nikdy neumřete. To se vám tu snažím vysvětlit. Žijete věčně a občas jen měníte podobu.

MOC DOBŘE VÍŠ, NA CO JSEM SE PTAL. PROČ MUSÍME OPUSTIT SVÉ TĚLO ?

Nikdy jsem neřekl, že musíte opustit své tělo. Sami jste si to vybrali. To je zjevné už z toho, jakým způsobem žijete a jak se svým tělem zacházíte. A také z toho, jak ničíte své životní prostředí.

Mohli byste žít ve svém těle mnohem déle, než si myslíte. Mohli byste žít déle, kdybyste se řídili alespoň některými radami, které jsem vám dal.

Musíte si však uvědomit, že to, čemu říkáte „smrt“, není nic špatného.

SMRT NENÍ NIC ŠPATNÉHO ?

Pokud si to nemyslíte, tak ne. Všechno záleží na vašem pohledu na smrt. Vaše názory utvářejí váš život.

Bojíte-li se toho, co „se vám stane po smrti“, pak je přirozené, že máte ze smrti strach. Věříte-li, že smrt je konec života, pak je přirozené, že se smrti bojíte.

Pokud však víte, co se s vámi stane po smrti, jste naprosto klidní. Můžete být sice trochu smutní, ale zároveň se na smrt těšíte jako na něco vzrušujícího — například jako na změnu zaměstnání nebo na nové město, do kterého se stěhujete.

TY PŘIROVNÁVÁŠ SMRT KE ZMĚNĚ ZAMĚSTNÁNÍ NEBO KE STĚHOVÁNÍ DO NEZNÁMÉHO MĚSTA ?

Použil jsem toho přirovnání jen proto, abyste mi lépe rozuměli — ale když o tom teď přemýšlím, je to skutečně velmi podobné.

A když si uvědomujete, že smrt není konec života, nepřipadá vám tak strašná.

ALE KAM PŮJDU ? DO NEBE NEBO DO PEKLA ?

Tahle otázka dělá starosti mnoha lidem. Proto mi dovolu, abych vás jednou provždy uklidnil. Vráťte se domů, ke mně. Peklo neexistuje, jak už jsem řekl.

ALE TAKÉ JSI ŘÍKAL, ŽE ČLOVĚK, KTERÝ JE ODDĚLEN OD BOHA, PROŽÍVÁ PEKLO.

Ano. To je pravda. Vidím, že dáváš pozor. Dovol mi tedy, abych ti vysvětlil, co se stane v okamžiku smrti.

KONEČNĚ JSME SE K TOMU DOSTALI !

V okamžiku smrti budeš prožívat to, co sis přál nebo očekával. Váš duchovní život se utváří i po smrti podle toho, co si myslíte a čemu věříte.

TAKŽE KDYŽ SI MYSLÍM, ŽE PŮJDU DO PEKLA, ZNAMENÁ TO, ŽE PŮJDU DO PEKLA !

Kdybys chtěl, mohl by sis vytvořit pekelný zážitek. Ale to děláte na Zemi také a přesto žijete. Takže v takzvaném posmrtném životě to může být podobné. A v okamžiku, kdy se rozhodneš, že nechceš prožívat peklo, můžeš to změnit. Pak poznáš, že jsi opravdu v nebi, kde můžeš prožívat, co chceš.

JAK TO VYPADÁ V NEBI ?

Anne, 15, Indianapolis, Indiana

Jak budeš chtít.

KDY TĚ POTKÁM V NEBI ?

Roberto, 14

Kdykoli budeš chtít.

SETKÁM SE V NEBI SE SVÝMI BLÍZKÝMI ?

Fernando, 16

V okamžiku smrti budeš obklopen svými blízkými, kteří už umřeli. Přivítají tě s láskou a HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

radostí a budou tě vést. Pokud si to ovšem budeš přát.

CO TO ZNAMENÁ ?

To znamená, že když budeš chtít, setkáš se s nimi, a když nebudeš chtít, pak se s nimi nesetkáš. Sice tam všichni budou, ale ty si jich nevšimneš. Přesto tě však budou milovat a radit ti.

V životě na Zemi je to stejné. Tvoji zesnulí příbuzní k tobě přijdou, kdykoli na ně pomyslíš. Jsi-li dost vnímavý, všimneš si jich.

A s Bohem je to podobné. V tomto životě a v každém jiném.

(18)

DALŠÍ TAJEMSTVÍ

Zbývá ještě několik otázek, které nespádají do žádné kategorie. Nicméně bych je rád zahrnul do této knihy — nejen proto, že jste mi je položili, ale také proto, že zasluhují individuální odpověď. Tyto otázky se zabývají různými náměty.

MÁM POCIT, ŽE ŽIVOT NEMÁ ŽÁDNÝ SMYSL. VŮBEC ŽÁDNÝ. CO SI O TOM MYSLÍŠ ?

Nick. 18

Máš pravdu. Život NEMÁ smysl. V tom je celý jeho smysl.

TAK POKRAČUJ. ZAČÍNÁ MĚ TO ZAJÍMAT...

Život má jen takový smysl, jaký mu dáte. Kdo jiný by o tom měl rozhodovat ? A řekneš-li, že by o tom měl rozhodovat Bůh, proč bych to dělal a pak to udržoval v tajnosti ?

Myslíš si, že život má nějaký cíl, který jsem mu dal a který musíte celý život hledat ? To si opravdu myslil ?

NEMUSÍME JEJ HLEDAT, PROTOŽE JSI NÁM TO ŘEKL.

Kdy ?

V POSVÁTNÝCH KNIHÁCH.

V kterých ?

TO VÍŠ VELICE DOBŘE.

Ne, to nevím. Nevím, o kterých knihách mluvíš. Máš na mysli bibli ? Korán ? Talmud ? Nebo knihu Mormonovu ? Nebo Upanišády či Bhagavadgítu ? Nebo Tao-te-ťing či Rigvédu ?

TAK DOBŘE, UŽ TO ZAČÍNÁM CHÁPAT.

Opravdu ? Pak jistě víš, že na této planetě jsou stovky různých náboženství a každé má své posvátné knihy. Kterou z nich byste měli považovat za pravé slovo boží ?

TU, KTEROU SI VYBERU !

Samozřejmě. A jaký je smysl života podle knihy, kterou sis vybral ?

JAK UŽ JSEM ŘEKL, ŽIVOT NEMÁ ŽÁDNÝ SMYSL. JE TEDY MOŽNÉ, ŽE JSI NÁM TO NEŘEKL. TAK PROČ NÁM TO NEŘEKNEŠ TEĎ ?

Vždyť vám to říkám. Už jsem ti řekl, že život nemá žádný smysl ani cíl. Kdybych dal vašemu životu nějaký cíl, neměli byste svobodnou volbu a museli byste mě poslouchat. Ale já jsem vás stvořil proto, abyste tvořili, nikoli abyste někoho poslouchali. Bůh také nikoho neposlouchá a vy jste byli stvořeni podle jeho obrazu.

Úmyslně jsem stvořil nesmyslný a bezcílný život, abyste mu mohli dát smysl, jaký chcete. A děláte to jako jedinci i jako společnost — každý den.

DĚLÁME TO KAŽDÝ DEN ?

Ano. Vaše chování ukazuje, co je smyslem vašeho života. Své vlastní chování můžete **ovládat** a chování druhých můžete **ovlivňovat**.

EXISTUJE LÉK PROTI RAKOVINĚ ?

Barbi

Ano, existuje. A také proti AIDS. A proti roztroušené skleróze a Alzheimerově chorobě a mnoha dalším nemocem.

Můžeš se vyléčit třemi způsoby.

Především můžeš těmto nemocem předejít. (Například tím, že změníš způsob života.)

Zadruhé tím, že vyléčíš orgány poškozené nemocemi, kterým jsi nepředěšel. (Tím, že použiješ své vlastní buňky k regeneraci a „přestavbě“ poškozených částí těla.)

Zatřetí prostě mocí víry. To znamená, že požádáš o uzdravení a budeš tomu věřit.

V blízké budoucnosti tomu všemu lidé porozumí. Pak vám to bude připadat velice jednoduché.

JESTLIŽE EXISTUJE ZPŮSOB, JAK TYTO NEMOCI VYLÉČIT, PROČ NÁM TO NEŘEKNEŠ UŽ DNES ? PROČ NÁS NECHÁŠ ČEKAT ? JAKÝ BŮH TOHLE DĚLÁ ?

Určitě ne já. Já to nedělám. Všechno, co potřebujete vědět, abyste se mohli vyléčit, je zakódováno ve vašem těle.

Dal jsem vám učebnici. Vy sami jste tou učebnicí. Studujte své tělo. Dobře zkoumejte jeho mechanismy. Zkoumejte zázračné buňky, které se dokážou proměnit v jakoukoli část těla počínaje kostní dřeninou a konče mozkovou tkání. Zkoumejte genetický kód živých organismů. Už dnes odhalujete tajemství života.

PROČ JSME MUSELI ČEKAT TAK DLOUHO ? PROČ JSI NÁM TO VŠECHNO NEŘEKL DŘÍV ?

Život se odhaluje životu v každém okamžiku. Nejde o to, do jaké míry se vám život odhaluje, jde spíš o to, jak tomu věříte.

Od samého počátku bylo například zjevné, že Země obíhá kolem Slunce, ale lidstvo tomu nechťelo věřit.

Když to někteří lidé prohlašovali veřejně, vyvolalo to dalekosáhlé teologické debaty, neboť to odporovalo duchovním učení, která tvrdila, že člověk je nejvyšším stvořením Boha a že tudíž Slunce musí obíhat kolem Země.

Lidstvo odmítalo mnoho dalších vědeckých a lékařských objevů, neboť tyto objevy odporovaly lidským vědomostem a podkopávaly základy náboženských přesvědčení.

Lidé raději věřili svým ustáleným představám — ačkoli byly mylné — než aby přijali nový názor na život, který tyto představy zpochybňoval.

JAK UŽ JSI ŘEKL, NĚKTEŘÍ LIDÉ JSOU OCHOTNI VZDÁT SE VŠEHO — DOKONCE I POKROKU — JEN PROTO, ABY MĚLI „PRAVDU“.

A dnes je lidstvo ve stejné situaci. Z toho důvodu někteří lidé odmítnou tuto knihu. Sama myšlenka, že by s vámi Bůh komunikoval přímo, odporuje téměř všem náboženských představám.

Ale já vám něco řeknu. Všechno, co je psáno v této knize, bude jednou všeobecně přijato.

Pokud to ovšem nebude jinak.

Vytváříte si vlastní realitu a svět bude takový, jaký budete chtít.

Chcete svět, v němž s vámi Bůh komunikuje přímo ? Svět, v němž vám Bůh odpovídá na otázky a dává vám nástroje, které vám pomohou změnit život ?

Chcete svět, v němž lze vyléčit všechny nemoci ?

Chcete planetu, kde je dostatek přírodních zdrojů a kde se dá žít ?

Věříte, že se tyto myšlenky mohou stát vaší realitou ? Jestliže tomu věříte, pak se realitou stanou. Jestliže tomu nevěříte, pak se jí nestanou.

Tak je to jednoduché.

JAK MOHU VYUŽÍT SVÝCH ZKLAMÁNÍ K TOMU, ABYCH SE STALA TÍM NEJLEPŠÍM, ČÍM MOHU BÝT ? MOHU JICH VYUŽÍT JAKO PŘÍLEŽITOSTÍ, MÍSTO ABYCH JE POVAŽOVALA ZA PŘEKÁŽKY, KTERÉ MI BRÁNÍ BÝT ČLOVĚKEM, KTERÝM MOHU BÝT ?

Iana, 16

Samozřejmě že můžeš — to je úžasná otázka.

Především musíš změnit svůj pohled na svět. Musíš si uvědomit, že vám posílám jen anděly a že pro vás dělám jen zázraky.

Musíš si uvědomit, že „neúspěch“ je pouhá představa. Ve skutečnosti není možné mít neúspěch v čemkoli.

Tohle si pamatujte: **Nemůžete mít neúspěch.**

Prožíváš-li nějaké zklamání, dívej se na to jako na dar a snaž se v tom najít poklad.

Nic nepovažuj za překážku. **Nic.** Uvědom si, že můžeš mít všechno, co si přeješ, pokud tomu budeš věřit.

Především si uvědom, že všechno se děje pro tvé dobro, vždycky. I když „to vypadá“, že nedostáváš to, co bys chtěla, ve skutečnosti to dostáváš.

Pamatuj si, že sis každý zážitek připravila sama, a to z důvodů, které jsou v dokonalém souladu s programem tvé duše.

V tomto smyslu je všechno něčím, co sis „přála“, takže vždycky dostáváš, co chceš. Jakmile tohle pochopíš, dosáhneš dokonalosti.

Považuj každý okamžik za požehnání — včetně okamžiků zklamání — a zbavíš se veškerého utrpení. Sice můžeš prožívat bolestné okamžiky, ale nebudeš trpět.

Nauč se vítat každou prohru jako příčku na žebříku k úspěchu. Považuj „prohru“ za **určitý druh vítězství**, nikoli za prohru.

Až si uvědomíš, že i nejhlubší zármutek obsahuje určitý přínos, najdeš hluboký vnitřní klid, jež není možné zničit. Najdeš **nekonečnou radost**.

JE BEZBOŽNÉ CHTÍT SE LIDEM MSTÍT ?

Larysa, 19, Mississauga, Ontario, Kanada

Lidé dlouho věřili v pomstychtivého Boha a touto vírou ospravedlňovali svou vlastní pomstychtivost. Lidé se domnívají, že Bůh byl stvořen podle obrazu člověka, a nechápou, že je tomu naopak. Člověk byl stvořen podle obrazu Boha.

Já se nemusím nikomu mstít. Je tomu tak proto, že mi nikdo nemůže ublížit, jak už jsem řekl.

Věříte-li, že vám někdo může ublížit, pak jednáte „bezbožně“, ať už hledáte pomstu nebo ne. Už sama myšlenka, že se **potřebujete** pomstít, je známkou toho, že se ztotožňujete s něčím menším, než je Bůh — a to je „bezbožné“.

To ovšem neznamená, že bys měla mít výčitky svědomí za tyto pocity — nebo za cokoli, co jsi kdy cítila nebo udělala. Prostě jsi jen zapomněla, čím opravdu jsi.

Jakmile si uvědomíš svou pravou totožnost, okamžitě pochopíš, že se nemusíš cítit vinna za cokoli „bezbožného“, co sis myslila, co jsi řekla nebo co jsi udělala.

Uvědomíš si, že všechno je součástí procesu evoluce — součástí tvého růstu, součástí evoluce lidstva a součástí evoluce tvé vlastní duše.

Pochopíš, že jsi nikdy „neselhala“ a že jsi na cestě k úspěchu.

PROČ JSOU NA SVĚTĚ BÍLÍ A ČERNÍ LIDÉ ?

Anonym

Technické důvody nejsou důležité. Ty se týkají barvy pleti, která je důsledkem evolučního HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

procesu, jenž se odehrál v různých oblastech Země.

Tyto důvody jen popisují **proces**, v jehož průběhu se projevují skutečné důvody.

Například řízení auta může být technickým důvodem, proč se dostaneš do obchodu. Skutečným důvodem, proč do obchodu jedeš, je tvoje potřeba koupit si chleba, máslo, mléko a vejce. Automobil je jen dopravní prostředek, který byl vyroben proto, abyste mohli realizovat své záměry — které jsou skutečným důvodem k tomu, abyste tento prostředek (a všechny ostatní nástroje) užívali.

Život je hmotné tělo a evoluce tohoto života je prostředek, jehož užívá duše k realizaci svých záměrů.

Lidé jsou bílí nebo černí ze stejného důvodu, proč jsou vysocí či malí nebo heterosexuální či homosexuální. Používáte nástroje genetiky k tomu, abyste vytvořili **rozdíly** mezi sebou, neboť v nepřítomnosti toho, čím nejste, neexistuje ani to, čím jste.

VYSVĚTLI MI TO JEŠTĚ JEDNOU. MYSLÍM, ŽE TOMU DOBŘE NEROZUMÍM.

Abys mohla vnímat sama sebe určitým způsobem, musíš si vytvořit nějaký jiný způsob, jak být vnímána. Jedině pak můžeš vnímat sama sebe jako určitou individualizaci celku — to jest specifickou prezentaci Jsoucna.

Neexistuje-li nic chladného, nemůže existovat nic teplého, není-li nic nahoře, není nic dole...

JO. UŽ SI VZPOMÍNÁM.

Jste lidské vločky.

Padáte z božího nebe jako individuální projevy zázraku života.

Když dopadnete na Zem, spojíte se s ostatními lidmi, kteří jsou stejně jako vy jedineční, ale všichni společně tvoříte nádherný obraz.

Potom splynete v jediné tělo.

Nakonec zmizíte (přestože existujete, nejste vidět) a vrátíte se do nebe, odkud jste přišli, a tam začnete celý cyklus znovu.

Cesta sněhové vločky je dokonalou metaforou cesty duše.

CO KDYŽ NEJSME URČENI K TOMU, ABYCHOM UZAVÍRALI „MANŽELSKÝ SVAZEK NA CELÝ ŽIVOT“ ? JE SPRÁVNÉ ŽÍT S NĚKÝM, ANIŽ S NÍM CHCEME ŽÍT CELÝ ŽIVOT ?

Susan, 19, St. Louis, Missouri

V nebi neexistuje žádný zákon, který by vám přikazoval, abyste s někým žili celý život.

ALE CO KDYŽ CHCI S NĚKÝM ŽÍT JAKO ŽENA S MUŽEM ?

Chceš říci, že s ním chceš mít sexuální poměr. Chceš s ním spát.

ANO, ALE NEJEN TO. MILUJI HO A CHCI S NÍM DĚLAT VŠECHNO OSTATNÍ; ŽÍT S NÍM, JÍST S NÍM, SPÁT S NÍM, SDÍLET S NÍM KAŽDODENNÍ STAROSTI. OSOBNĚ SI MYSLÍM, ŽE JEŠTĚ NEJSEM PŘIPRAVENA NA MANŽELSTVÍ, ALE RODIČE SI MYSLÍ, ŽE BYCH SE MĚLA VDÁT. DOKONCE ŘÍKAJÍ, ŽE POKUD TO NEUDEĚLÁM, BUDU ŽÍT V HRÍCHU.

HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

A proti komu budeš hřešit ?

PROTI TOBĚ. RODIČE ŘÍKAJÍ, ŽE TO JE HŘÍCH PROTI BOHU.

A ty si myslíš, že mě urazíš, když budeš někoho milovat ?

NEJEN MILOVAT, ALE KDYŽ S NÍM BUDU ŽÍT.

Chápu.

TÍM CHCI ŘÍCI, ŽE BUDEME ŽÍT V DŮVĚRNÉM VZTAHU.

Už jsi s ním měla sexuální poměr ?

ANO, NĚKOLIKRÁT. ALE NEMYSLÍM, ŽE TO JE STEJNÉ JAKO SPOLEČNÝ ŽIVOT.

Myslíš, že je správné mít sexuální styk, dokud žijete odděleně, ale přestane to být správné, jakmile začnete žít spolu ?

NE, TO SI NEMYSLÍM... ALE VŠECHNO JE NAJEDNOU TAK... OTEVŘENÉ... A NEPOPIRATELNÉ.

Zdá se, že nemáš strach z hříchu. Spíš tě zajímá názor druhých. Lidé obvykle dělají, co chtějí, a když si myslí, že se to ostatním nelíbí, začnou to dělat potají.

Možná máš větší strach z toho, že urazíš druhé, než z toho, že urazíš Boha.

EXISTUJE NĚCO JAKO ODPUSTITELNÝ HŘÍCH... NĚJAKÝ MALÝ, MOMENTÁLNÍ PROHŘEŠEK... A PAK EXISTUJE VÁŽNĚJŠÍ HŘÍCH... NAPŘÍKLAD KDYŽ ČLOVĚK DĚLÁ NĚCO OPAKOVANĚ, AČKOLI SI UVĚDOMUJE, ŽE TO NENÍ SPRÁVNÉ A ŽE SE TO NELÍBÍ BOHU.

Rozumím. Takže hřích opakovaný jednou či dvakrát — nebo v tvém případě patnáctkrát či dvacetkrát — je odpustitelný, kdežto hřích opakovaný každý den v roce odpustitelný není.

ZDÁ SE, ŽE NAJEDNOU MLUVÍM HLOUPĚ.

Ne, nemluvíš hloupě, Susan. Zdá se, že jsem to já, kdo mluví hloupě. Ale tak to vypadá proto, že někteří lidé ze mě dělají hlupáka, když tvrdí, že Bůh přehlíží to, co lidé dělají potají, ale tváří se uraženě a chce lidi trestat, když to dělají otevřeně.

Dělají ze mě výběrčího daní.

Nicméně tě musím ujistit, že mě neuráží, když někoho miluješ, ať už je to v tvém bytě nebo v jeho bytě nebo ve vašem společném bytě. A nikdy tě za to nebudu trestat.

Soudit a trestat není mou funkcí, Susan, a nikdy to nebudu dělat. Všichni mi tuto funkci přisuzují, ale já ji nepřijímám.

Mou funkcí je milovat vás, Susan. Prostě vás milovat. Miluji tě dnes a navždy. Budu tě milovat, ať uděláš cokoli.

Chápu, proč chceš žít s mužem, kterého máš ráda. Chápu, proč ho miluješ. A také chápu, proč si nejsi úplně jistá tím, zda s ním chceš strávit zbytek svého života. Chápu všechny tvé pocity. A protože je chápu, nikdy tě nemohu odsoudit.

Pamatuj si tohle: **Ten, kdo všechno chápe, nikoho neodsuzuje.**

Pochopení a odsuzování se vzájemně vylučují.

TO JSEM JEŠTĚ NIKDY NESLYŠELA.

Tak to slyšíš teď A je to pravda.

ALE JAK ZAPADÁ MANŽELSTVÍ DO NAŠÍ MODERNÍ SPOLEČNOSTI ?

Manželství je instituce, kterou si lidé vytvořili, aby posvětili svou lásku. Znamená to, že láska mimo manželství není posvěcená ? O tom rozhodujete jen vy sami.

Jste v procesu, v němž se definujete jako jedinci a jako společnost. Děláte to každým svým rozhodnutím.

Proto přemýšlej o tom, co ti o lásce říká tvá matka, přemýšlej o tom, co ti říká tvé srdce, a přemýšlej o tom, co ti říká tvá duše. Ale v žádném případě se nerozhoduj na základě strachu — ať už jde o cokoli.

A uvědom si, že nejmenší ze všeho se musíš bát Boha.

Snaž se navázat se mnou přátelství. Přestaň žít ve strachu z Boha. Považuj mě za svého nejlepšího kamaráda. Kdykoli budeš něco potřebovat, obrať se na mě. Jsem vždycky s tebou a nikdy tě neopustím. Nikdy tě za nic neodsoudím a vždycky ti pomohu realizovat nejkrásnější verzi té nejkrásnější představy, jakou jsi kdy měla o tom, čím opravdu jsi !

NOSÍM NA KRKU KŘÍŽEK PRO ŠTĚSTÍ, ALE DOPOSUD MI MOC ŠTĚSTÍ NEPŘINESL. MOJI PŘÁTELÉ TAKÉ NOSÍ KŘÍŽKY JAKO SYMBOL VÍRY. ALE PROČ TO NEMÁ ŽÁDNÝ ÚČINEK ?

Manuel, 14, Manila, Filipín)

Amulety nepřinášejí štěstí. Pozitivní výsledky v životě vám přinášejí vaše dobré úmysly a vědomosti.

Tím, že nosíš křížek, nedokazuješ svou víru o nic víc než tím, že chodíš každý týden do kostela nebo do synagogy. Víru dokazuješ každým svým slovem, každou svou myšlenkou a každým svým skutkem.

Svou realitu vytváříš svými myšlenkami, slovy a činy, nikoli tím, co nosíš na krku.

Zamysli se nad tím, zda ti kdy pomohla víra ve vnější věci. Začni věřit sám v sebe. Věř v proces **života**. A věř v Boha.

Ty a život a Bůh nemáte protichůdné zájmy. Jste na téže straně. Tvoříte jeden tým.

A jde to ještě dál. Ty, život a Bůh jste **totéž**. Ty jsi tím, co je život, život je tím, co je Bůh, a Bůh je tím, co jsi ty. A kruh je uzavřen.

Proto měj víru v sebe, v život a v Boha. Nestarej se o amulety. Tvým amuletem je **život**. Chceš-li, aby byl dobrý, **věř**, že bude dobrý, **říkej**, že bude dobrý, a jednej tak, aby byl dobrý. A víš, co se stane ? Tvůj život bude dobrý !

Život se projevuje v procesu života. To si pamatuj: **Život se projevuje v procesu života.**

UVIDÍM NĚKDY ANDĚLY ?

Avra

Jistě, Avro. Můžeš je vidět teď hned ! Otevři oči a podívej se kolem sebe. Každý člověk v tvém životě je anděl. **Posílám vám jen anděly.**

Andělé vstupují do vašeho života, aby sehráli dokonalou roli. Každý anděl se „objeví“ jiným způsobem, ale všichni přicházejí, aby pomohli vaší duši.

Anděla můžeš vidět, aniž vyjdeš z domu. Stačí když se podíváš do zrcadla. Ano, ty jsi anděl, Avro. Jsi schopna to připustit ?

Vážně o tom přemýšlej. Jaké by to bylo, kdyby sis myslila, že jsi **anděl, na kterého dnes někdo čeká ?**

Řeknu ti, jaké by to bylo.

Změnila bys každého, koho bys potkala.

JAK TO MÁM DĚLAT ?

Nemusíš dělat nic zvláštního. Stačí být. Jakmile vstoupíš do svého andělského já, nemusíš nic dělat. Stačí být.

A CO JSEM ?

Jsi tím, čím si myslíš, že je anděl. Jsi láskyplná. Jsi soucitná a trpělivá a laskavá. Jsi velkorysá a chápavá a citlivá a přátelská. A jsi ochotná.

OCHOTNÁ ?

Ano, ochotná.

OCHOTNÁ UDĚLAT CO ?

Ochotná udělat všechno, co tyto stavy bytí vyžadují.

Ochotná nepřemýšlet o tom, zda ti to něco přinese.

Ochotná dělat všechno, co tě napadne, když jsi v tomto stavu bytí.

Přítomný okamžik ti řekne, co máš dělat, když jsi lidská **bytost**. Nemusíš o tom přemýšlet.

Přítomný okamžik ti poslala tvá duše, abys mohla prožívat to, čím opravdu jsi a čím chceš být.

Přítomný okamžik je okamžik, v němž přijímáš a dáváš dary. Jaký dar dáš druhým a sobě ?

To je jediná otázka, kterou si dnes musíš položit.

Nepřemýšlej o odpovědi. BUĎ odpovědí.

Pamatuj si tohle: **Andělé nikdy nemyslí.**

UVIDÍM NĚKDY „ANDĚLSKÉ“ ANDĚLY A NEJEN „POZEMSKÉ“ ANDĚLY. TÍM MYSLÍM ANDĚLY Z NEBE.

Už jsi jich viděla hodně.

VIDĚLA ?

Ano. Zjevují se ti jako obyčejné lidské bytosti. Vstupují do tvého života právě ve chvíli, kdy je nejvíc potřebuješ.

A setkáváš se s nimi ve svých snech, kam tvá duše chodí odpočívat.

Zjevují se ti v mnoha podobách, když jsi v tomto stavu.

UVIDÍM JE, AŽ PŘIJDU DO NEBE ?

Jakmile opustíš své tělo, budou všude kolem tebe a zahrnou tě láskou. Jejich energie bude první energie, s níž se setkáš.

JAKÉ TO BUDE ?

Budeš mít pocit bezpečí a tepla. Hlavně bezpečí. Pocit úplného bezpečí a absolutní lásky.

UŽ SE NEMOHU DOČKAT.

Nemusíš čekat ! Nikdy nemusíš čekat na lásku andělů ani na lásku Boha.

Tuto lásku můžeš cítit stále.

PROČ MOHU V OSMNÁCTI UMŘÍT ZA VLAST, ALE NEMOHU SI KOUPIT STUDENÉ PIVO ?

Rodiče si často myslí, že jim děti „patří“, a proto musí dělat, co jim rodiče řeknou. Společnost si také myslí, že „vlastní vaše tělo“, a proto se domnívá, že má právo říkat vám, co máte dělat.

Společnost věří, že má právo poslat vás do války, do které nechcete jít, a že vám může zakázat jít do baru, kam chcete jít.

Společnost dokonce vynáší zákony, které vás **nutí** dělat některé věci a brání vám dělat jiné věci pod hrozbou uvěznění.

To je odrazem primitivní úrovně vaší společnosti. Žádná vyspělá společnost by vám nic nepřikazovala proti vaší vůli.

Některé společnosti diktují ženám, co mohou a co nemohou dělat, koho si mohou a nemohou vzít, jaké šaty mohou a nemohou nosit a kam mohou a nemohou chodit.

Některé represivní společnosti dokonce deformují ženám tělo, když je nutí nechat si odstranit část genitálií (onu část, která jim přináší rozkoš při sexuálním styku), protože se nesluší, aby ženy zakoušely rozkoš.

Ano, vaše lidské společnosti si vytvářejí zákony, které jsou nejen nespravedlivé, ale zároveň hraničí s šílenstvím.

PROČ SI DĚLÁME TAKOVÉ ZÁKONY ?

Protože žijete v neustálém strachu a s pocitem viny. Strach a pocit viny jsou jediní nepřátelé člověka.

Když žijete ve strachu, snažíte se získat kontrolu nad prostředím a ostatními lidmi. Moc a kontrola jsou pro vás tím nejdůležitějším.

Lidé, kteří vyjadřují svobodnou vůli, jsou považováni za hrozbu společnému dobru. „Společné dobro“ je samozřejmě definováno těmi, kdo mají moc.

ČEHO SE BOJÍ LIDÉ VE SPOLEČNOSTECH, O KTERÝCH JSI MLUVIL ? PROČ MAJÍ TAK KRUTÉ ZÁKONY PŘIKAZUJÍCÍ ŽENÁM, CO MOHOU A NEMOHOU DĚLAT ?

Tyto společnosti nechtějí, aby ženy realizovaly své já.

Kdyby bylo ženám dovoleno realizovat to, čím opravdu jsou, muži by je nemohli ovládat.

Proč trvalo tak dlouho, než ženy v takzvaných „vyspělých a osvícených“ společnostech získaly volební právo ?

Jde jen o kontrolu. Vždycky jde jen o kontrolu a ovládání. A tato kontrola se vždycky prezentuje jako něco potřebného, jako něco „pro dobro národa“. A přece to jediné, po čem duše touží, je **svoboda**, neboť lidská duše JE svoboda. Cokoli méně než totální svoboda není „pro dobro národa“, nýbrž pro dobro mocných.

*MÁŠ PRAVDU ! MÁM POCIT, ŽE **NÁS** DOSPĚLÍ CHTĚJÍ POŘÁD KONTROLOVAT. PROČ TO DĚLAJÍ ?*

Většina lidí se ještě nenaučila užívat moc. Většina lidí se nenaučila moc sdílet.

Pamatuj si tohle: **Smyslem moci je tvořit, nikoli ovládat druhé.**

Moc použitá k ovládání druhých nic nevytváří. Proto lidé, kteří jsou posedlí myšlenkou ovládání druhých, nikdy nic nevytvoří.

Ovládání je nepřítelem tvoření.

„Řízená tvorba“ je oxymóron.

O totálně tvůrčích lidech se říká, že se „naprosto vymkli kontrole“. A je to pravda ! **Neboť tyto lidé by jinak nemohli nic vytvořit !**

Opravdová svoboda je opravdová moc. To je stav, v němž se nachází Bůh. To je stav, v němž se nachází i lidé, ačkoli to nevědí.

S těmito dvěma posledními otázkami jsme se vrátili k námětu, o němž jsme hovořili na začátku této knihy.

Všichni jste se narodili obdařeni Prvotní mocí.

Prvotní moc je synonymem Boha.

Jakmile získáte zpět svou Prvotní moc, vrátíte se k Bohu. Získáte zpět své božství. Boží moc **spolupracuje s** vesmírem, nesnaží se jej ovládat.

Tato věta odstraňuje základní falešnou představu, kterou mají lidé o Bohu.

Prvotní moc je to, co JE. Tato síla formuje každý zákon ve vesmíru včetně zákona tvorby. Je zákonem života a zákonem Boha.

To vždycky říkali všichni proroci. Moderní proroci to vyjadřují novým způsobem. To však HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

zákon nemění, jen jej to objasňuje.

Zákon zní: Nejvyšší moc je nejvyšší svoboda a nejvyšší svoboda je nejvyšší moc.

Sdílení moci, moc neoslabuje, naopak ji to posiluje.

Nemyslete si, že jsem přišel proto, abych zrušil zákon a proroky. Přišel jsem proto, abych zákon naplnil.

A teď to víte.

Přišel jsem proto, abych s vámi spolupracoval, nikoli abych vás ovládal.

V tom je velký rozdíl. Až to pochopíte, budete žít v jiném světě.

MÁM JEŠTĚ JEDNU OTÁZKU. JESTLIŽE JSI STVOŘIL ČLOVĚKA, KDO STVOŘIL TEBE ?

Luciano, 14, Řím, Itálie

To je úžasná otázka, Luciano, neboť se týká jednoho z velkých tajemství vesmíru.

Mne „nestvořil“ nikdo, Luciano. Já jsem sám život. Jsem to, co je, co bylo a co vždycky bude. Existoval jsem vždycky.

Ty, Luciano, jsi totéž. Vždycky jsi byl, jsi teď a vždycky budeš. Neboť ty a já jsme totéž. Jsi to, co jsem já. Já jsem to, co jsi ty. Jsme jedno a totéž. Jsme život, který se vyvíjí. Jsme to, co je.

Já jsem všechno a ty jsi jednou z mých částí. Nejsme od sebe vůbec odděleni.

Až přestaneš existovat jako Luciano (to jest až „zemřeš“), budeš i nadále žít jako část mého těla. Tomu se nemůžeš vyhnout, protože jsi částí toho, co jsem já, a žádná část Boha nemůže umřít.

Takže tvůj život bude pokračovat věčně, Luciano. Až opustí své tělo, můžeš si zachovat svou totožnost „Luciana“ tak dlouho, jak budeš chtít.

Až ti to přestane vyhovovat, splyneš s nejvyšší Jednotou a budeš částí Boha, která nemá žádnou individuální totožnost. Splynutí s nejvyšší Jednotou se nazývá nirvána. Je to uhašení touhy a konec individuálního vědomí.

TO MI NEPŘIPADÁ MOC DOBRÉ. COPAK VŽDYCKY NEBUDU CHTÍT MÍT TOUHU A INDIVIDUÁLNÍ VĚDOMÍ ?

Až splyneš se vším, co existuje, nebudeš mít žádné touhy, protože **budeš tím, z čeho se touhy rodí**. Touha bude nejen nežádoucí, ale také nemožná, neboť budeš tím, po čem bys jinak toužil.

Takže touha přestane být součástí tvé existence. Totéž platí o potřebách. Budeš tím, kdo něco potřebuje, a zároveň tím, čeho je třeba. V tomto stavu absolutní jednoty nebudeš chtít ani potřebovat vůbec nic.

To je stav nejčistší blaženosti. To je nejvyšší nebe.

V tomto stavu jsi v souladu s Prvotní vibrací, se zvukem AUM a se samotným životem.

Stimulován touto vibrací se znovu začneš odlišovat. Začneš se oddělovat od celku a opět se HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

staneš jednou z jeho individuálních částí.

PROČ ? PROČ NEMOHU SETRVAT VE STAVU BLAŽENOSTI ?

Proces sjednocování a oddělování je základním procesem života. Dochází k němu všude ve vesmíru, na všech úrovních.

Tento proces nevyžaduje, abys opustil stav blaženosti. Ve skutečnosti je blažeností samou. Tuto blaženost můžeš zakusit kdykoli během procesu života, jakmile si uvědomíš, čím opravdu jsi.

JAK TOHO MOHU DOSÁHNOUT ?

Mnoha způsoby. Například při meditaci. Nebo když se modlíš. Když miluješ. Když vnímáš vůni květin. Když skládáš hudbu. Když líbáš dítě. Když maluješ obraz. Když pečeš koláč. Když opravuješ vodovod. Když děláš cokoli s radostí. Když žiješ naplno. Když rozdáváš lidem radost a lásku.

UŽ TO ZAČÍNÁM CHÁPAT. ALE MŮŽEŠ MI BLÍŽE VYSVĚTLIT TU ČÁST O JEDNOTĚ A „INDIVIDUALIZACI“. STÁLE JEŠTĚ TOMU NEROZUMÍM ÚPLNĚ.

V procesu individualizace se část celku stává jinou a přestává vypadat jako ostatní části. Je to jako když si svlékneš uniformu. Jsi stále členem skupiny, ale teď vypadáš jinak. Přestaneš vypadat jako „kolektivní já“, jemuž se říká „skupina“, a začneš vypadat jako „individuální já“.

Větší část jsoucna není individualizovaná. Tuto část lze považovat za energii, ze které se rodí všechno individuální.

Této energii se obvykle říká Bůh. Tato energie je tím, z čeho se všechno rodí. Pochází z ní všechno individualizované.

Je to kmenová buňka vesmíru.

CO TO JE ?

Dobře poslouchej. **Tvé tělo obsahuje plán celého vesmíru.** Zatímco tvé vlastní tělo obsahuje tajemství veškerého života, ty je hledáš všude jinde, jenom ne tam, kde bys měl.

Základem všeho v tvém těle je to, čemu biologové říkají „kmenové buňky“. Tyto buňky mají dvě „božské“ vlastnosti. Zaprvé **jsou nesmrtelné a zadruhé mají schopnost měnit svou formu.**

COŽE ?

To je pravda.

Schopnost reprodukce je u většiny buněk omezená. Většina buněk se několikrát rozdělí a pak odumírají. Kmenové buňky se však mohou dělit nekonečně.

Jinými slovy, kmenové buňky se za příznivých okolností **mohou rozmnožovat věčně.**

Také se mohou proměnit v jakýkoli druh buňky.

Jinými slovy, za příznivých okolností se **mohou změnit v cokoli.**

DĚLÁŠ SI LEGRACI ?

Vůbec ne. O kmenových buňkách lidé věděli už v devatenáctém století. Váš slovník je definuje jako „nespecializované buňky, z nichž vznikají buňky specializované.“

Vědcům trvalo přes sto let, než objevili způsob, jak tyto buňky izolovat a stimulovat, aby se změnily ve specifickou formu, jíž je třeba k produkci určitých částí těla.

Dnes jsou schopni produkovat z kmenových buněk nejen kosti a svaly, ale také mozkovou tkáň.

A objevujete stále nová tajemství. Čtete o klonování a genetice, o dekódování genomu a analýze DNA.

Brzy budete schopni identifikovat umístění každého lidského genu a objevíte jeho chemickou strukturu.

Brzy odhalíte tajemství věčného života.

SENZA...

Ano, senza !

V našem rozhovoru jsme narazili na mnoho senzačních věcí, ale tahle je nejsenzačnější.

Hovoříme tu o základním procesu života. To, čemu říkáte „Bůh“, je nediferencovaná buňka veškerého Života. Pro vesmír je tato buňka tím, čím je kmenová buňka pro vaše tělo.

To brzy objevíte.

MŮJ BOŽE.

Věda a duchovnost se dnes začínají sblížovat. Žijete ve vzrušující době, o jaké se vašim rodičům ani nezdálo.

Ted' chápete, proč se vám tato kniha dostala do ruky. A nejen to, chápete také, proč máte právě toto tělo na této planetě v této době.

Nikdy za svou dlouhou historii nemělo lidstvo tolik možností jako dnes.

Vy a ostatní mladí lidé budete žít větší část svého života v kosmickém okamžiku. Vaši rodiče se k němu přiblížili, ale **vy jej budete prožívat.**

Budete muset řešit morální a duchovní důsledky toho, co jsem vám právě odhalil. Budete se muset rozhodnout, co to všechno znamená.

Myslíte si, že jste přišli na tento svět právě v tuto dobu náhodou ?

Já vám říkám, že ne.

Tohle je nejzajímavější doba v historii lidstva a vy jste sem přišli proto, abyste prožili její vzrušení. **A abyste ji vytvářeli.**

ZÁVĚREČNÁ OTÁZKA

BOŽE, KDYBYS MOHL ZMĚNIT NĚCO V NAŠÍ SPOLEČNOSTI, CO BY TO BYLO ?

Peter, 15

Změnil bych vaše názory na to, čím jste a čím jsem já. Také bych změnil váš pohled na život.

Připomněl bych vám, že vy a já jsme jedno a totéž, že jste zajedno se vším a s každým, a že život je věčný — bez začátku a konce.

Tyto jednoduché myšlenky by změnily směr vašeho života a změnily by celý svět.

PROČ TO TEDY NEUDĚLÁŠ ? PROČ TO NEZMĚNÍŠ ?

Já sám nic nedělám, Petře. Kdybych něco dělal, porušil bych tím zákon svobodné vůle. Zasahoval bych do vašeho života.

PORUŠIL BYS „PRVOTNÍ PŘIKÁZÁNÍ“.

Přesně tak.

TAKŽE SE NIC NEZMĚNÍ.

Všechno můžete změnit jen vy. Já to nemohu změnit PRO vás, ale mohu to změnit SKRZE vás. Neboť to, čím jste, je Bůh — který se vyjadřuje skrze VÁS.

To jsem vám přišel říci. A proto jste sem přišli vy. Vy a každý, kdo teď drží tuto knihu v ruce.

JAK TEDY MOHU ZMĚNIT SVĚT ?

Nejlepší úsilí vašich vlád a vašich společenských systémů a dokonce vašich náboženství dosud nebylo schopno změnit základní lidské chování. Takže se celkem nic nezměnilo — a lidé se stále hádají, soupeří, zabíjejí a nejsou schopni jeden druhého milovat.

PROČ ?

Protože se snažíte změnit **životní podmínky**, místo abyste se pokusili změnit **názory, které tyto podmínky vytvořily**.

Lidé se snaží odstranit příčiny bídy, příčiny hladu, příčiny utrpení, příčiny násilí, příčiny války... prostě se snaží **změnit podmínky**.

Vyzkoušeli jste náboženské přesvědčování; vyzkoušeli jste legislativní mandáty; vyzkoušeli jste královská nařízení; vyzkoušeli jste benevolentní diktaturu, vyzkoušeli jste totalitní vládu, vyzkoušeli jste lidová povstání; vyzkoušeli jste všechno možné, a přesto se vám nepodařilo změnit podmínky.

Navzdory veškerému pokroku a moderní technologii se vám nepodařilo odstranit základní příčiny hladu, bídy, utrpení, útlaku, násilí a válek.

A **nemůžete** je odstranit, neboť jsou **odrazem názorů**, které se nezměnily. Chcete-li změnit HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

svět, budete muset změnit své názory na svět.

Chování a podmínky lze změnit jen dočasně. Můžete se o to pokusit, ale chcete-li dosáhnout opravdu trvalých výsledků, musíte lidi přesvědčit, aby změnili své názory.

Pamatujte si tohle: **Názory vytvářejí chování a chování vytváří podmínky.**

To platí ve vašem individuálním životě stejně jako v kolektivní realitě, kterou vytváříte na celé planetě.

JAK MŮŽEME ZMĚNIT NÁZORY ? JAK TO MŮŽEME UDĚLAT ?

Nejdřív si musíte uvědomit, jaké názory chcete změnit. Většina lidí neví, čemu vlastně věří. Lidé o svých názorech příliš nepřemýšlejí. Jsou příliš zaneprázdněni řešením každodenních problémů. Snaží se vyřešit problémy **vytvořené jejich názory** a nemají čas přemýšlet o tom, jaké názory tyto problémy vytvářejí.

KTERÉ NÁZORY MUSÍME ZMĚNIT ?

Lidé věří v existenci potřeb. Věřící nejen tomu, že potřeby skutečně existují, ale věří také tomu, že nemají dostatek prostředků tyto potřeby uspokojit. Lidé věří v nejednotnost. Věřící v neúspěch. A věří v nadřazenost.

Lidé věří v podmíněnost lásky. Věřící, že láska je podmíněčná. Věřící, že boží láska je podmíněčná a že proto existují požadavky, které je potřeba splnit. A věří, že Bůh posuzuje, kdo tyto požadavky splnil, a trestá ty, kteří je nesplnili.

Protože lidé hluboce věří všem těmto názorům, chovají se podle nich — a způsobují si své vlastní utrpení.

Lidé věří, že je nemožné tyto základní názory a přesvědčení změnit, protože nevědí a nemohou vědět jak. Lidstvo věří v nevědomost.

CO TEDY MÁME DĚLAT ?

Především si musíte jasně uvědomit, jaké problémy způsobujete, a pak se musíte pokusit najít řešení. Řešení najdete ve změně vašich nejzákladnějších názorů.

TO CHÁPU. ALE NEJDŘÍV MĚ MUSÍŠ UJISTIT, ŽE MÁME SCHOPNOST TOTO ŘEŠENÍ REALIZOVAT. JSME TOHO SCHOPNI, ŽE ANO ? PŘESTOŽE TO NIKDO PŘED NÁMI NEUDĚLAL ?

Ještě nikdy to nebylo nikomu vysvětleno tak jasně jako vám.

A dnes, kdy stojíte před reálnými problémy — které by mohly zničit celou planetu a celé lidstvo — se stále víc a víc lidí snaží najít způsob, jak pomoci situaci změnit.

Je tedy jasné, že žijete ve velice důležité době. A proto se vám „dostala“ do ruky tato kniha právě dnes.

Ano, máte schopnost změnit realitu na Zemi. To je jisté. Musíte použít svou Prvotní moc. Ale nejdřív si musíte uvědomit, že ji skutečně máte.

NEBOŤ — A TEĎ JSME SE OPĚT DOSTALI K TOMU, O ČEM JSME JIŽ HOVOŘILI — ČEMU VĚŘÍME, TO PROŽÍVÁME.

Přesně tak. A poněvadž něčemu lze věřit obtížněji než něčemu jinému, proto je obtížnější to prožívat.

NAPŘÍKLAD ?

Je snazší věřit tomu, že najdete místo k zaparkování auta, než tomu, že neexistuje nejednotnost, oddělenost nebo nevědomost. A z toho důvodu mnoho lidí užívá svou Prvotní moc k dosažení takzvaných „malých výsledků“, ale nesnaží se dosáhnout větších výsledků, protože nevěří, že toho jsou schopni.

Někteří lidé prožívají malé negativní zážitky jako dary (které považují za „požehnání“), zatímco horší zážitky prožívají jako dramata (která považují za „tragédie“). Tito lidé věří, že mohou vyřešit menší problémy, ale nejsou schopni řešit problémy větší.

Duchovní mistři jsou lidé, kteří jsou přesvědčeni, že mohou užívat svou Prvotní moc (neboli to, čemu někteří lidé říkají moc Boha nebo moc modlitby) k řešení **jakéhokoli** problému. A proto jsou schopni produkovat to, čemu říkáte „zázraky“.

TAKŽE KDYŽ VĚŘÍM, ŽE SE MŮJ ŽIVOT MŮŽE ZMĚNIT NEBO ŽE JE MOŽNÉ ZMĚNIT SVĚT, PAK TO JE MOŽNÉ.

Ano. Tak došlo ke všem změnám. Někdo někde věřil, že se něco může stát. A také se to stalo. Obvykle proto, že tomu napomohl.

Proto jsem vám říkal, abyste se nevzdávali naděje. Nikdy se nepřestávejte snažit změnit svůj život. A nepřestávejte se snažit změnit svět.

Všichni jste sem přišli proto, abyste začali další část své životní cesty. Je to cesta k naději. Cesta k celistvosti. Je to cesta domů.

Musíte se probudit. Musíte začít žít novým způsobem — vědomě a radostněji, než jste kdy věřili, že je možné.

Pamatujete si, co máte dělat ?

Bavte se.

Rozdávejte radost. Milujte se.

Ujišťuji vás, že k tomu budete mít příležitost.

Jste připraveni ?

Dobře ! Tak začněte.

Začněte dnes.

Dnes doma. Zítra ve škole.

Začněte ještě dnes.

Nic víc nemusíte dělat. Proto mohu s jistotou říci, že toho budete schopni. Neboť zábava, radost a láska jsou to, **čím jste**. Oddejte se tomu.

Bavte se vším, co děláte. Bavte se i ve škole. Dívejte se na školu jako na důležitý krok na cestě k nejkrásnějšímu životu, jež budete žít.

Bavte se vším. Je to možné. Odstraňte ze svého života stres a zbytečné drama. Život je dobrý.

Rozdávejte radost. K tomu stačí úsměv nebo laskavé slovo.

Milujte každého tak, jak vám v daném okamžiku radí vaše duše.

Ted' jděte a začněte vytvářet takový svět, jaký si přejete. Oslavujte život. Oslavujte všechno, co vám umožňuje být „sami sebou“.

Začněte realizovat své já podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím opravdu jste.

To je moje pozvání. To je váš sen. To je naše příští velké dobrodružství.

(20)

Doslov

Na začátku našeho rozhovoru jsem řekl, že jste si tuto knihu sami zavolali, a je to pravda. Udělali jste to, protože jste chtěli slyšet pravdy, jež jste vždycky znali ve svém srdci a jež mohou změnit svět.

*Události, které se staly jedenáctého září 2001 v New Yorku, nám jasně ukázaly, že musíme změnit náš svět, nebo nebudeme mít co měnit. Navzdory těmto strašným událostem jsem vám přišel říci, že svět **může** být lepší. Váš život **může** být radostnější.*

*Miliony lidí na celém světě chtějí změnit způsob života na této planetě. Ale jak to udělat? Věřím, že znám alespoň jeden velice dobrý způsob. Uvědomte si, co chcete prožít — ve svém životě a na tomto světě — a snažte se být toho **zdrojem**.*

*Ústřední myšlenkou **Hovorů s Bohem** je tohle: **Co chcete sami prožívat, to poskytněte druhým**. Chcete-li prožívat větší pohodu, lásku a porozumění, poskytněte druhým větší pohodu, lásku a porozumění. Chcete-li se cítit bezpečně, snažte se, aby se ostatní cítili bezpečně. Chcete-li lépe chápat zdánlivě nepochopitelné věci, pomáhejte druhým tyto věci lépe pochopit. Chcete-li překonat svůj vlastní zármutek nebo hněv, snažte se léčit zármutek a hněv druhých.*

*V patnácté kapitole se jeden mladý člověk ptal: „Proč musím vždycky všechno začínat já?“ To mi připomíná jednu krásnou otázku z židovské tradice: „**Jestliže ne teď, kdy? Jestliže ne já, kdo?**“*

Jste to právě vy, mladí lidé, kdo nás může přimět k provedení změn, které znemožní opakování šílících událostí z jedenáctého září 2001. Vy můžete určit směr.

Je mnoho věd, které můžeme udělat, ale jednu věc dělat nesmíme. Nesmíme spoluvytvářet naše životy na této planetě tak, jak jsme to dělali v minulosti. To už víte. Ví to většina mladých lidí. Už dlouhé roky to říkáte světu ve svých protestech, básních a písních. Někteří z vás jsou rozzlobení, protože vás nikdo neslyší. A dnes, v tomto kritickém bodě lidské historie, je hněv možná na místě. Hněv je možná požehnáním. Pomůže-li vám hněv najít

příčinu dnešní situace, můžete dovést svět k nápravě.

Myslím, že příčina je zjevná. V této knize se o ní hovoří. Žijeme ve světě, který vychází z hlubokého nepochopení života. Většina lidí se nenaučila tu nejzákladnější lekci. Většina lidí si nepamatuje ty nejzákladnější pravdy. Většina lidí nechápe nejzákladnější duchovní moudrost. Zkrátka a dobře, lidé neposlouchají Boha, a proto dělají bezbožné věci.

Poselství **Hovorů s Bohem** je velice prosté: Všichni jsme součástí jednoho celku. Většina lidí však toto poselství ignoruje. A poněvadž naše náboženství, naše politické struktury, naše ekonomické systémy, naše vzdělávací instituce a celý náš přístup k životu jsou založeny na názoru, že jsme jeden od druhého odděleni, proto ubližujeme jeden druhému. Každé příkoří vede k dalšímu příkoří, neboť negativita produkuje negativitu.

Měli bychom si uvědomit, že tento problém dosáhl celosvětových rozměrů. Lidstvo má dnes moc zničit samo sebe a celou Zemi. Za jedině odpoledne můžeme zničit veškerý život na této planetě.

Toho jsme schopni poprvé v naší historii. V minulosti jsme byli schopni zničit jednu vesnici, jedno město nebo dokonce celý národ, ale nikdy ne celý svět. Dnes toho schopni jsme. Proto žádám všechny mladé lidi kdekoli na světě, aby se soustředili na otázky, jež z takové moci vyplývají.

Doufám, že na tyto otázky odpovíte z duchovního hlediska — nikoli z hlediska politického či ekonomického, jak bylo zvykem v minulosti.

Doufám, že začnete svůj vlastní rozhovor s Bohem, protože jen nejhlubší moudrost a nejhlubší pravda mohou vyřešit závažné problémy, před nimž dnes lidstvo stojí.

Chcete-li, aby vaše děti a děti vašich dětí poznaly všechny krásy světa — a je jich **hodně** — budete se muset stát duchovními aktivisty už dnes. **Musíte na sebe vzít iniciativu.**

To je úkol, před kterým dnes stojí každý myslící člověk bez ohledu na věk. Jsou to však především mladí lidé, kteří mají elán a energii a **skutečnou motivaci** tyto problémy řešit. Neboť svět zítřka je svět, v němž budete žít **vy** — a bude takový, jak si jej vytvoříte.

Proto vás žádám: Nesnažte se znovuvytvořit svět, který vidíte kolem sebe.

Přestaňte přistupovat k životu cynicky, pokud jste to kdy dělali. Přestaňte být lhostejní, pokud jste kdy lhostejní byli. Každý den aktivně pracujte ve svých školách, domovech a komunitách, abyste přinesli světu větší jednotu, porozumění, harmonii a lásku.

Staňte se aktivisty a začněte pomáhat druhým změnit zastaralé názory, které vytvořily krutý, sobecký, zlý a nelidský svět kolem vás. Staňte se reformátory, přestaňte mluvit o tom, co **nefunguje**, a začněte vytvářet to, co **bude fungovat**.

Naše nevýdělečná organizace ReCreation organizuje mezinárodní alianci mladých lidí, kteří se rozhodli změnit svět. Máte-li zájem spojit se s lidmi na celém světě, kteří se účastní aktivit a programů, které by mohly zlepšit svět, pište nám na tuto adresu:

The Changers
c/o The ReCreation Foundation
PMB #1150 — 1257 Siskiyou Blvd.
Ashland, OR 97520
Tel: 541-201-0019
Internetová stránka: thechangers.org
e-mail: thechangers@cwq.cc
HOVORY S BOHEM PRO MLADÉ

Moji mladí přátelé, teď mi dovolu, abych se s vámi rozloučil. Doufám, že vám tento rozhovor pomohl a že vás povzbudil k tomu, abyste se každý den svého života řídili svou vnitřní moudrostí a svou vnitřní pravdou. Svět zítřka je váš. Snažte se z něj udělat ten nejlepší svět, jaký kdy existoval. Přeji vám všechno nejlepší.

Neale Donald Walsch

Ashland, Oregon

12. září 2001

(21)

Poznámky

1. Tohle je příklad „odkazovacího znaménka“, které je v prvním odstavci čtvrté kapitoly.
2. Také jim řekni, aby si přečetli knihu **How to Talk So Kids Will Listen & Listen So Kids Will Talk** (Jak mluvit, aby děti poslouchaly, a poslouchat, aby děti mluvily). Tato kniha, kterou napsali Adele Faber a Elaine Mazlish, je to nejlepší, co jsem kdy četl o komunikaci mezi rodiči a dětmi.
3. Téměř v každém městě jsou organizace, kde můžete v obtížných situacích najít citovou podporu. Jednou z těchto organizací je organizace Parents and Friends of Lesbians and Gays, kterou můžete najít na internetu (www.pflag.com) nebo v telefonním seznamu.

Tady jsou některé další organizace, na které se můžete obrátit, pokud nemáte přístup k počítači:

The Trevor Project: 1-800-850-8078. Tato nevýdělečná organizace, pojmenovaná podle filmu o chlapci, který se chtěl zabít kvůli své sexuální orientaci, otevřela celonárodní horkou linku, která funguje 24 hodin denně.

The Gay and Lesbian National Hotline: 1-888-THE-GLNH (1-888-843-4564). PMB#296, 2261 Market Street, San Francisco, CA 94114; tel: 1-888-415-3022; fax: 415-552-5498, www.glnh.org; e-mail: glnh@glnh.org

Hetrick-Martin Institute, 2 Astor Place, New York, NY 10003, 212-674-2400. Tento institut věří, že všichni mladí lidé bez ohledu na sexuální orientaci mají právo žít v bezpečném prostředí, v němž mohou plně realizovat svůj potenciál.

National Suicide Hotline 1-800-SUICIDE.

SAVE - Suicide Awareness Voices of Education, 952-946-7998, Minneapolis, MN 55424-0507, www.save.org; e-mail: save@winter-net.com. Cílem této organizace je informovat lidi o preventivních opatřeních proti sebevraždám.

Covenant House (800-999-9999) odpověděl na 84 tisíce krizových telefonátů od mladých lidí ve Spojených státech, kteří potřebovali okamžitou pomoc a neměli se na koho obrátit. *Covenant House* je největší soukromá agentura ve Spojených státech, jež poskytuje ubytování a služby mladým lidem, kteří utekli z domova a nemají, kde bydlet. Byla založena v roce 1972 v New Yorku a později otevřela pobočky v Anchorage, Atlantic City, Detroitu,

Fort Lauderdale, Houstonu, Los Angeles, Newarku, New Orleans, Oaklandu, Orlando, Filadelfii, St. Louis, Washingtonu D. C, Torontu, Vacouveru, Guatemale, Hondurasu, Mexiku a Nikarague. Poskytuje různé programy. Kompletní nabídka je na internetu: www.covenant-house.org

4. Podrobné informace o příčinách a přenosu AIDS se můžete dovědět na internetová stránce AIDS and Young People (www.avert.org). K dalším zdrojům informací patří **AIDS Handbook: An Introduction**. Tato kniha, která poskytuje informace o přenášení HIV a o léčení AIDS, byla napsaná a ilustrovaná studenty Eastchester Middle School. Najdete ji na adrese www.westnet.com/~rickd/AIDS/AIDSI.html . **AIDS: Education and Prevention from the Growing Epidemic** vysvětluje, jak se tato nemoc přenáší a jak se proti ní mohou mladí lidé chránit (library.thinkquest.org/10631). **Can I Get AIDS ?** popisuje, jak se AIDS rozšiřuje a jak se proti tomu bránit (kidshealth.org).

5. **Spirit Matters** (Záleží na duchu) je vynikající kniha, která popisuje, co můžeme dělat tady a teď, pokud chceme umožnit společnosti vytvořit nový „pohled na život“. Autor knihy Michael Lerner říká, že bychom měli vytvořit radikálně odlišné ekonomické a osobní hodnoty a přehodnotit význam úspěchu a smysl života. Kniha je plná nových, odvážných a vzrušujících myšlenek, a proto vám všem doporučuji, abyste si ji přečetli, než se rozhodnete, jakou práci budete vykonávat v reálném světě. Budete-li ochotni stát se reformátory, ujišťuji vás, že budete schopni udělat ve světě mnoho změn. Tato kniha vám poskytne spoustu úžasných myšlenek.

6. Jestliže se vám líbila část pojednávající o osobních „slabostech“, pravděpodobně si budete chtít přečíst knihu **The Dark Side of the Light Chasers** od Debbie Fordové. Kniha pojednává o tom, jak milovat „stinnou stránku“ našeho já - to jest onu část lidské povahy, kterou jsme vždycky odsuzovali. Nebo kterou odsuzovali druzí. Je to opravdu báječná kniha pro mladé lidi. Kupte si ji. Určitě se vám bude líbit.

7. Podrobné informace o drogách a jejich nebezpečnosti najdete na internetové stránce www.freevibe.com

8. Máte-li zájem založit takovou školu, můžete kontaktovat mezinárodní organizaci The Heartlight Learning Community, která je založena na myšlenkách z knihy **Hovory s Bohem**. Heartlight Education, PMB #91, 1257 Siskiyou Blvd., Ashland, OR 97520; Tel: 541-482-1120; www.HeartlightEducation.org ; e-mail: heartlighte-ducation@cwq.cc

9. **The Power of Positive Thinking**, Síla pozitivního myšlení, je vynikající kniha, kterou by si měl každý přečíst. Napsal ji doktor Norman Vincent Peale v polovině minulého století. Z této neuvěřitelné knihy se můžete hodně dovědět - přestože byla napsaná před více než padesáti lety. Můžete si ji vypůjčit ve veřejných knihovnách nebo si ji můžete objednat v nakladatelství Pragma, které knihu vydalo, na adrese: Nakladatelství Pragma, V Hodkovičkách 2/20, 147 00 Praha 4, tel: 241 768 565 nebo e-mail: pragma@pragma.cz

10. **Excuse Me, Your LIFE Is Waiting** je neuvěřitelně zábavná kniha od Lynn Grabhornové, která pojednává o tomto námětu a která vám dává nástroje, s jejichž pomocí můžete změnit své myšlení a svůj život. Určitě se vám bude líbit.

11. www.yesworld.org - YES - Youth for Environmental Sanity - je nevýdělečná organizace, která vzdělává a inspiruje mladé lidi k tomu, aby se angažovali pro společenskou spravedlnost a pro zachování zdravého životního prostředí. Mladí lidé stojí na prahu života a činí důležitá rozhodnutí, která budou mít dalekosáhlé důsledky. Někteří mladí lidé si myslí, že se budou muset vzdát svých ideálů. Organizace YES říká, že dospívání znamená naučit se žít každý den podle nejkrásnějších ideálů. Tato organizace věří, že mladí lidé mohou změnit náš svět, pokud použijí své vášně a tvůrčí síly pro společné dobro.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

13.5.2006

IVO A. BENDA